

Edita:
Fundació
Catalunya Cristiana
C/. València, 244.
08007 Barcelona
Tels. 215 27 39
215 27 84

Any IX N.º 443

Setmana del 20 al 26
de març del 1988

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Preu: 90 Ptes.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"La veritable manera
de ser feliç és fer
feliços els altres.
Mireu de deixar
aquest món un xic
millor de com el
trobareu, així, quan
us arribi l'hora,
podreu mirar contents
perquè no haureu
perdut el temps i us
haureu esmerçat en
fer el bé tant com
haureu pogut."

Baden-Powell

AFINANT

Un exemple de
progrés en la fe

JOAN E. JARQUE
i JUTGLAR

El bon papa Joan XXIII
passarà a la història asso-
ciat amb sant Josep. Un
bon dia sense encomanar-
se als experts, i contra el pa-
rer d'alguns d'ells, va deci-
dir incloure en el cànon ro-
mà de la missa, després de
la memòria de "la gloriosa
sempre Verge Maria, Mare
de Jesucrist, Déu i Senyor
nostre", la de sant Josep
"el seu espòs". Amb aquest
gest senzill col·locava el
misteri de la maternitat
virginal i de la maternitat
divina sota una llum hu-
maníssima: en el cor de la
memòria per excel·lència
de l'Església, l'Eucaristia,
Maria es recordada i cele-
brada com la Mare-Verge i
Mare de Déu ensems que
com l'esposa de Josep. La
virginitat maternal i la ma-
ternitat divina floreixen en
el tany que alimenta la sa-
ba de l'amor esponsal de
Josep per Maria. A allò que
és plenament humà, només
li manca un buf d'Esperit
per esdevenir diví.

C. VALVERDE

Allò que és
superflu i allò
que és preciós

Pàg. 3

NURIA ORIOL

Compartir
vivències per
deixar de beure

Centrals

JOAN PAU II

"L'esclavitud és
contrària a
l'Evangeli"

Pàg. 6

Aquest diumenge, 20 de març. Dia del Seminari

"Feu el que ell us digui"

Vet aquí les paraules ben conegudes, que Maria, la Mare de Jesús, dirigí als criats d'una casa on s'estaven celebrant unes noces. Era a Canà de Galilea. Maria hi havia estat convidada, i Jesús amb els seus deixebles. En un moment determinat, Maria va descobrir que a la taula hi mancava el vi i, amb una sol·licitud exquisida, digué al seu Fill: "No tenen vi". A Jesús encara no li era arribada la seva hora i per això li va respondre: "què voleu de mi, dona? Encara no és arribada la meua hora". Però Maria, plena de confiança, segura en la seva intercessió, va dir als criats: "Feu tot allò que ell us digui". Aquests, seguint la indicació de Jesús, ompliren d'aigua sis piques de pedra. I l'aigua es convertí en vi. Fou el primer miracle de Jesús i els seus deixebles aleshores cregueren en ell.

Maria se'ns manifesta aquí com la gran intercessora i advocada en un moment de necessitat. La seva sensibilitat femenina li va fer descobrir el problema creat a una família amiga i, per la seva intercessió, la solució arribà pel camí més impensat.

(De l'exhortació pastoral del cardenal Jubany, amb motiu del DIA DEL SEMINARI)

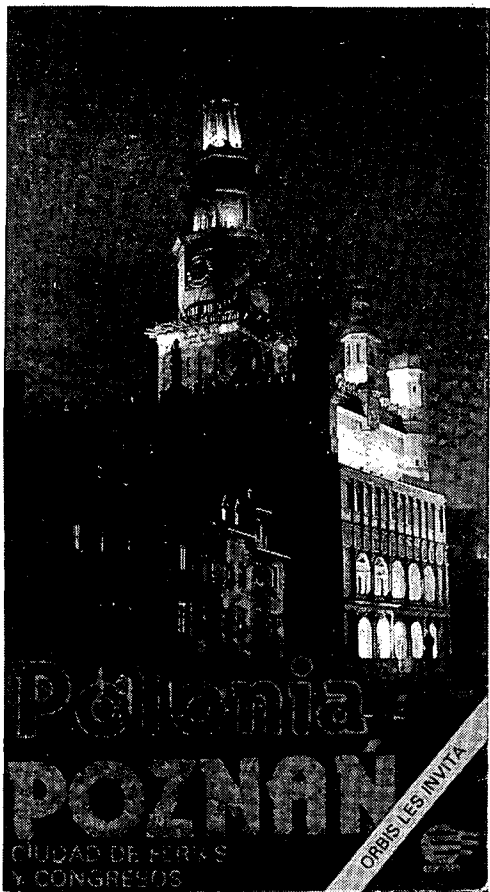
153: un nombre de seminaristes encara massa reduït

Barcelona	98
Girona	5
Lleida	7
Solsona	6
Tarragona	8
Tortosa	17
La Seu d'Urgell	4
Vic	8

ACTIVITATS DE L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

PEREGRINACIONS

POLÒNIA
DIES
21-28
DE
MAIG

VISITANT:
Varsòvia
Gdańsk
Poznań
Wrocław
Santuari de Czestochowa
Cracòvia
Kielce
Varsòvia

ASSOCIACIÓ D'AMICS
Catalunya Cristiana
ORGANITZA:
PEREGRINACIÓ A TERRA SANTA

Dies: del 4 al 12 de juliol 1988

ESPECIAL JOVES

VISITANT:

JUDEA: Jerusalem cristiana i Jerusalem jueva. La ciutat dels Patriarques, la fortalesa de Masada, el Mar Mort, Betlem, l'Herodium i Betania.

GALILEA: Regió de la Galilea. Llac de Tiberíades, Tàpia i la Muntanya de les Benaurances.

PREU: ESPECIAL JOVES

COMPREN: L'allotjament a Jerusalem, sacs de dormir, mitja pensió, autocar a l'aeroport, tant a l'anar com al tornar, així com els dies 7 i 8 per anar al Mar Mort i a la Galilea.

CONDICIONS: Joves de 18 a 30 anys amb una certa formació religiosa i desig d'aprofundir en la Bíblia. Cal passaport vigent.

INFORMACIÓ: ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA
Plaça Urquinaona, 11, 3er. 3a. A. Tel. 301 37 18. 08010 BARCELONA.

TERRA SANTA

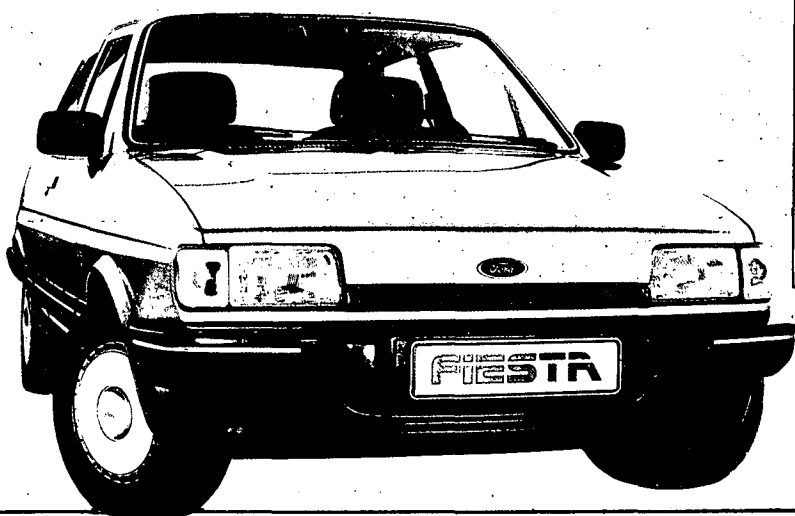
VISITAREM JUDEA I GALILEA

Comprèn: l'allotjament a Jerusalem, mitja pensió, viatge amb avió i autocar. Assegurança. Joves de 18 a 30 anys amb una certa formació religiosa.

4-12
DE JULIOL

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA
TRADICIONAL SORTEIG 1988
DIA 28 DE MAIG

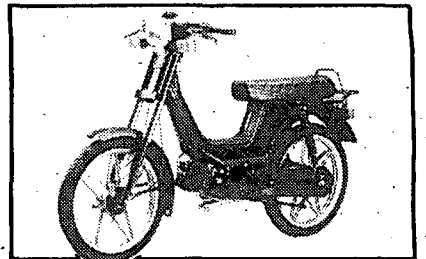
1r. Premi.
Un Ford Fiesta

DONEM SUPORT A
CATALUNYA CRISTIANA

PODEU ADQUIRIR BUTLLETES A LES SEGÜENTS

LLIBRERIES:

La Hormiga de Oro, Avinguda Portal de l'Àngel, 3
Balmesiana, Duran i Bas, 6
Signe, Mallorca, 301

2on. Premi. Un ciclomotor
Derbi Variant Start amb
intermitents.

3er. 4art. i 5è. Premis.
Imatge de la Verge Maria
"Benaurada".

NECESSITEM EL VOSTRE AJUT!

Desitjo participar en el TRADICIONAL SORTEIG 1988 en suport de CATALUNYA CRISTIANA.

Envieu-me.....

☐ Talonaris a 5.000 ptes.

☐ Butlletes a 100 ptes.

Nom i cognoms.....

Adreça.....

Població.....

C.P.....

Trameto l'import per.....

☐ xec barrat que incloc
☐ gir postal

PER INFORMACIÓ: ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA.
Plaça Urquinaona, 11, 3er. 3a. A. Tel. 301 37 18.

L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA CONTRIBUEIX ECONOMICAMENT
QUE CADA SETMANA SURTI AL CARRER CATALUNYA CRISTIANA

PER INFORMACIÓ: Plaça Urquinaona, 11 - 3er. 3a. A
08010 BARCELONA - Telf.: 301 37 18

FES-TE AMIC...
T'esperem!

EDITORIAL

Si no és imminent, no pot trigar gaire el dia en què a la Cúria romana hi hagi novetats. ¿Serà la reforma tantes vegades anunciada o només els nomenaments esperats amb alguns retocs estructurals i algunes sorpreses? Després del temps que se'n parla i essent certa la voluntat de reforma, des de Pau VI ençà, ja hauríem de començar a entendre que, a Roma, els "paràmetres evolutius" tenen un ritme propi. Són generalment les persones les que marquen l'orientació i el pes d'un càrrec i no viceversa.

Tant o més que canviant el nomenclàtor dels Consells o Secretariats —cosa que és molt probable que es produeixi— el Papa va "reformant" el seu òrgan de govern pastoral de l'Església universal que és la cúria amb els nomenaments de Cardenals; els de cúria, sens dubte, però també els altres, és a dir els dels bisbes de les diòcesis que, normalment, seran promoguts Cardenals i que junt amb altres bisbes diocesans formen la "Congregació" que és l'òrgan decisor dels dicasteris o "ministeris" del govern de l'Església. Per això, tan important és avui el nomenament d'un bisbe d'una seu cardenalícia, per veure per on va la "reforma" de la cúria, com el d'un cardenal curial.

Per aquesta "via personal" doncs és per on, al nostre entendre, es verifica el més important de la reforma de la Cúria romana. Tanmateix, no cal oblidar que des del

La de la Cúria Romana: una reforma i el seu esperit

1967, amb el "Regimini Ecclesiae universae" hi ha una voluntat de reforma estructural, a la qual responen diversos projectes successius. El 1974, una comissió presidida pel Cardenal Antonelli tenia, segons sembla, a punt una proposta concreta per a ser presentada al Papa. La mort de Pau VI la va deixar en suspens. Es diu que en els còncils de 1978 el projecte de Pau VI va pesar notablement, però davant de la seva amplitud el nou Papa va decidir la creació d'una nova comissió que va confiar, el 12 de novembre de 1983, al cardenal Sabatini. Aquest hauria presentat el seu projecte a l'assemblea dels cardenals de 1985. Aleshores semblava que la reforma era imminent. Dues idees mestres la dominaven: introduir una coherència més gran entre els diferents òrgans de la Cúria, evitant els dobles i les fragmentacions i, sobretot, millorar-ne la coordinació

amb les Conferències episcopals que fou la idea central del Concili, junt amb la de la internacionalització, avui pràcticament assolida.

Aquest projecte fou debatut i esmenat pels cardenals que remeteren la decisió final al Papa, el qual encomanà al cardenal Baggio, el 8 de març de 1986, de complementar el projecte amb un estudi teològic i eclesiològic de la Cúria, tot i donant temps al grup de 15 cardenals, del qual forma part el Dr. Júbany, de respondre a la pregunta "econòmica" sobre la Cúria. És a dir, quant és "normal" que "costi" el govern central de l'Església i què estem disposats tots els fidels a aportar pel finançament d'aquest cost.

Afegint als projectes anteriors de reforma, més jurídics, aquests dos estudis complementaris, el teològic i l'econòmic, ni que sigui retardant-ne la seva aplicació, Joan Pau II ha mostrat ja el seu tarannà reformador i el gir que vol donar a la nova fesomia de la Cúria romana més fidel a l'esperit del Concili Vaticà II. Mentrestant, ell va col·locant tant a Roma com arreu del món en els llocs clau els homes que li semblen més aptes per a donar un aire veritablement Conciliar a qualsevol reforma estructural.

Mai un Papa no s'havia decidit a invitar tan directament i tan urgentment l'Església i les esglésies que es despreguin d'allò que és "superflu" i d'allò que és "preciós", a favor dels més necessitats com acaba de fer-ho Joan Pau II en la seva encíclica "Sollicitudo rei socialis". Heus ací les seves pròpies paraules: "Davant els casos de necessitat no s'ha de donar preferència a les ornamentacions superflues dels temples i als objectes preciosos del culte diví; al contrari, podria ser obligatori desprendre's d'aquests béns per donar pa, beguda, vestit i casa a qui n'està mancat."

Es transparenta un conflicte de valors: sobre la terra, l'home és la imatge més perfecta de Déu i el seu temple més sagrat. Davant el socors a un home necessitat han de menystenir-se els valors de la riquesa material, encara que siguin consagrats al culte diví. El conflicte es complica i aguditza perquè els "tresors" de les esglésies són una herència rebuda en dipòsit de generacions anteriors i d'èpoques en les quals el millor es reservava per al culte a Déu en

Allò que és superflu i allò que és preciós

CARLOS VALVERDE

els temples de pedra.

Però davant d'aquesta crida del Papa hem de preguntar-nos si "allò millor" és l'or, la plata, la seda, els diamants, les fustes "nobles" (¿?), o l'amor per l'home que caigué a la cuneta víctima de la injustícia. Sens dubte que als ulls de Déu és més agradable i sempre preferit un ésser humà que tots aquests elements que hem estat d'acord d'anomenar preciosos, però que, a fi de comptes, són matèria fràgil. Podem justament suposar, per la mateixa raó, que aquells avantpassats nostres que donaren amb fe i amor les seves joies o els seus diners per honorar les imatges sagrades de fusta o els temples de pedra veuran amb complaença, des de la perspectiva de l'eternitat, que ara serveixen a altres més reals, belles i necessitades: imatges i temples.

Tanmateix, és necessari fer una precisió. En nom d'aquesta dramàtica crida del Papa hi haurà qui exigeixi a les esglésies que ven-

guin les seves múltiples obres d'art d'incalculable valor: que el santuari de Guadalupe vengui els seus quadres de Zurbarán, o que la catedral de Toledo vengui la col·lecció d'apòstols d'El Greco, o que el monestir de l'Escorial es desprngui dels manuscrits de la seva biblioteca, o que l'església de Sigüenza posi a subhasta el seu incomparable "doncel" o el seu museu diocesà, etc.

És evident que els col·leccionistes nord-americans o els directores de museus germànics oferien molts milions de dòlars o de marcs per l'adquisició d'aquests tresors. I si l'Estat espanyol no permetia aquesta fuga cap a l'estranger, que els adquirís ell pels equivalents en milions de pessetes, que després les esglésies distribuïren en benefici dels pobres.

Què pensar? A mi em sembla el següent: L'art és una de les més

altes dimensions de l'esperit humà. És l'esperit mateix fet objecte. Només per una deformació del judici provocada per les societats materialistes volem valorar-lo i traduir-ho tot, fins i tot l'art, en dòlars i pessetes. És la societat burgesa la que tot ho materialitza en diner. Però hi ha creacions de l'esperit, com l'amor d'una mare, o el sacrifici d'una germana de la caritat, o com "L'enterrament del comte d'Orgaz", o la catedral de Burgos, o el claustre de Silos, o el "Càntic espiritual", el valor dels quals mai no pot expressar-se en diners. Són realitats qualitativament diferents i superiors.

Són creacions de l'esperit, i l'esperit no es pot vendre "per tres-cents denaris per donar-los als pobres". Aquestes creacions de l'esperit cristià constitueixen tota una immensa i fabulosa cultura, sens dubte la més àmplia, elevada i bella de tota la humanitat. L'Església, que fou capaç de crear-la i conservar-la durant segles, no se'n pot despren-

dre perquè l'Església, per ser "experta en humanitat", és "experta en cultura".

Desprenguin-se, doncs, les esglésies, enhorabona, dels "adornaments superflus" i "dels objectes preciosos" que constitueixen riqueses materials. Però que conservin tot allò que sigui art, història, cultura i tradició, en una paraula, humanisme cristià, que "no solament de pa viu l'home, sinó de tota paraula que surt de la boca de Déu".

I seguint les enèrgiques directrius de l'encíclica "Sollicitudo rei socialis", que l'Església eduqui els cristians, amb la paraula i l'exemple, en tres coses: renunciar al luxe i viure amb austeritat, compartir amb els més necessitats, posar tota la vida al servei dels homes. Si l'Església ha de despullar-se d'allò que és superflu i d'allò que és preciós dedicat al culte diví, ¿com més hauran de desprendre's tots els cristians d'allò superflu i d'allò religiós dedicat a la vanitat i al luxe? Si tanquem les oïdes a la crida del Papa serem responsables del futur de l'Església i de la humanitat.

De "Ya"

Catalunya Cristiana

EL SETMANARI DE MÉS
DIFUSIÓ DE CATALUNYA

Difusió controlada per O.J.D.

MEMBRE DE LA UCIP

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Sots-director:
Francesc Malgosa i Riera

Edita:
Fundació Catalunya Cristiana

Gerent:
Jaume Roigé i Torrentgenerós

Disseny:
Josep Samper i Aledo

Redacció, administració,
publicitat i fotocomposició:
Edifici de la Parròquia de la
M. de D. dels Àngels
C/. València, 244, 2on.
Tels.: 215/27 39 - 28 05 - 27 84
08007 Barcelona

Impressora: Publiagraf, S.A.L.
Consell de Cent, 224.
Barcelona
D.L. B.14.387/79

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 4.680 Ptes.

Europa: 8.580 Ptes. □ Amèrica: 10.530 Ptes. □ Àsia, Àfrica: 11.280 Ptes. □ Filipines: 11.280 Ptes. □ Àsia: (més oriental) 14.080 Ptes. □

RESPIR

RESTITUCIÓ OBLIGADA

Exhalar el darrer alè és una de les moltíssimes expressions de què ens servim els homes per a indicar el fet universal però tremendament personal de morir. És una manera molt significativa de qualificar la mort, perquè insinua que aquesta darrera exhalaació és el gest amb què retornem; agraiats i esperançats, l'ànima a Déu. D'Ell rebérem el primer alè, font i origen de tota la nostra vida, i a Ell retornem aquesta vida tan nostra i tan d'Ell, resumida en un darrer alè. Signifiquem exactament el mateix quan parlem de lliurar l'esperit. Hi ha moments en què, pensant en aquest gest essencial, em ve el desig de poder fer-lo conscientment i amb veu forta, com ens diu l'evangelista que el féu el Senyor Jesús: "Pare, a les vostres mans confio el meu esperit. I havent dit això, expirà". Saviesa de les paraules: l'esperit és l'alè, i l'alè és allò que hom expira.

MIQUEL ESTRADÉ

No per motius simplement polítics o sentimentals, sinó per imperatiu de la seva consciència cristiana i sacerdotal, el doctor Torras i Bages es féu catalanista militant. I encara no pas en l'arena dels partits sinó en l'estrictament pròpia del seu ministeri i des de l'altura magisterial.

D'ací ve que la seva preocupació fonamental no fos la de propugnar una Catalunya, qualsevol sinó una Catalunya cristiana. Fou per això que escriví la seva obra cabdal: La Tradició Catalana. Fou en aquest sentit també que orientà tota la seva actuació, ben resumida en la cèlebre frase gravada en el frontispici de la façana del monestir de Montserrat: "Catalunya serà cristiana o no serà", que si bé no es troba així exactament en cap dels seus escrits, expressa bé el seu pensament. Tal vegada el text torrasista que més s'hi acosta és la carta escrita "als veïns de Vilafra de la Penedès amics de l'ensenyança cristiana", del 22 de febrer de 1910. En ella, diu el doctor Torras: "Els bons ciutadans, que amen Catalunya, si volen la seva continuació entre els pobles dignes i lliures, han de reclamar contra el projecte de separar Déu de l'educació de la infància i de la joventut, perquè això significaria que Catalunya deixaria de ser cristiana. I aleshores Catalunya no seria catalana, perquè Catalunya la féu el Cristianisme i la seva naturalesa és cristiana. I si la tenim i estem com un país honorat i treballador i intel·ligent, és perquè el seu Mestre ha estat Jesucrist, a qui vol exiliar-se de l'educació de les noves generacions que vénen a la vida".

Tenim en aquestes poques ratlles tot sencer el doctor Torras: "Catalunya, diu, la féu el Cristianisme i sempre ha estat cristiana fins ara. El dia que deixi de ser cristiana, deixarà també de ser catalana, perquè la seva naturalesa és cristiana."

Què hi ha que no sigui correcte en aquestes afirmacions? És just d'esquinçar-se les vestidures davant d'elles i de considerar-les desfasades?

Diguem d'antuvi que, evidentment, quan el doctor Torras s'expressava així, la societat catalana era encara massivament cristiana. Ni era previsible que a curt termini es produís una tan gran deserció de l'Es-

Vers una Catalunya sense ànima?

ÀNGEL MIRALDA

glésia com la que ara desgraciadament hem de contemplar. Si l'hagués prevista, segurament hauria parlat més de pluralisme i de respecte a les conviccions divergents en termes semblants als que ara emprem després del Concili Vaticà II. Però no per això ha esdevingut inexacta i insostenible la seva tesi. Catalunya, diu, ha estat cristiana des dels seus orígens. És el Cristianisme que la va plasmar. I des d'aleshores, cristianes han estat —fins al temps en què el Dr. Torras escrivia— les seves lleis i les seves institucions, la seva filosofia i la seva història, la seva poesia i la seva literatura, les seves tradicions i els seus costums, la seva família i la seva societat, àdhuc la seva llengua en múltiples expressions i el seu folklore.

Qui ho pot negar?

I si sempre, a través de tants segles ha estat així —continuava dient— per què ara hauria de deixar de ser cristiana?

Si malauradament —afegia— això s'esdevingués, Catalunya deixaria de ser allò que sempre ha estat. Canviaria no solament de pell o de vestit, sinó, àdhuc, de naturalesa. Deixaria de ser no solament cristiana sinó, fins i tot, catalana.

No és que el doctor Torras no s'adonés que això podia passar. Era prou intel·ligent per intuir-ho. Precisament perquè se n'adonava, perquè veia que entre els catalanistes del seu temps n'hi havia alguns com l'Almirall, en Pompeu Gener i l'Ubach i Vinyeta que maldaven per una Catalunya mal anomenada "moderna" i no cristiana, aixecava el crit d'alarma.

Tampoc no era el doctor Torras un home tan obsedit que no reconegués que, a més del Cristianisme, Catalunya posseïa altres valors; però aquest és tan important com per poder dir que la seva pèrdua significaria un canvi de naturalesa, un canvi substancial.

Han passat més de setanta anys d'ençà de la mort del nostre gran bisbe. El poble català ha sofert grans transformacions: pel fenomen de les immigracions massives, molt difícils d'assimilar plenament, i pel de la secularització, de caràcter universal, i que, especialment entre nosaltres, ha causat tants estralls.

La nostra societat ha canviat profundament. Hem perdut en bona part el patrimoni i la fesomia cristiana.

Han sorgit nous plantejaments polítics i socials, quasi tots laics o laïcitzants.

Ara bé, siguem raonables! ¿No és veritat que, mancats aquests plantejaments de saba cristiana, esdevenen aigualits i depauperats?

Sense el Cristianisme ens trobaríem com robats. Ramon Llull i Verdguer continuarien essent, respectivament, el gran forjador i el restaurador de la llengua, però ja no els grans místics inspiradors de la raça. Com una mena d'Homer i de Virgili, admirables, clàssics, però distants. Santa Maria del Mar, Pedralbes, Poblet i Santes Creus serien exponents d'una època pretèrita que gairebé ja no dirien res a la nostra. Gaudí seria contemplat no ja com un geni que plasmà en pedra la fe comuna sinó com el podrien veure i admirar uns turistes japonesos. El monestir de Montserrat amb els seus monjos no es diferenciaria gaire d'un monestir de monjos budistes del Tibet. I la Mare de Déu de Montserrat, en comptes de l'Engendradora i Mare del Poble Català, seria considerada com el símbol de la superstició i de la ignorància del passat.

En una paraula: seria com si ens haguessin rentat el cervell. Ja no sabríem on som ni qui som.

Sort n'hi ha que encara no hem arribat tan avall! Sort n'hi ha que encara som molts els que, com el doctor Torras, creiem que Catalunya serà cristiana o no serà i que maldem i treballem perquè sigui cristiana i en sigui de debò!

Les persones grans —que ja han assolit la jubilació, però es mantenen encara lúcides— són conscients que ho han vist gairebé tot, que ho han viscut i han acumulat experiències de tota mena: han estimat —i també a vegades han odiat—; han practicat el ventall de virtuts —i les seves ombres, els seus vicis—; han arribat a una cota de la seva vi-

da de decantada saviesa. Ara, gràcies a tot això, és quan són més aptes per viure i actuar en aquest món i, fins i tot, per poder orientar i ajudar els altres.

Tot això és cert. Però, aquí pot entrecreuar-se una temptació: la de pensar que és una

ALFRED RUBIO
Metge. De l'Àmbit Maria Corral

paradoxa, un contrasentit, un absurd, que precisament en aquesta fita assolida i tan possiblement fecunda, és quan

els esdevé la mort. La reacció és de voler aferrar-se a la vida sota el crit: "Si ara és quan un és més útil que mai als altres, a la societat sencera...!"

S'ha de vèncer aquesta temptació, i adonar-se que per tot aquest bagatge lluminós

acumulat al llarg de tantes joies i sofriments, èxits i frustracions, amistats i solituds, és precisament que tot això serveix, més que per continuar vivint —per què acumular-ne encara més?—, serveix, repetixo, per obrir-nos amb valentia, des d'aquesta òptima i joiosa maduresa, al gran interrogant, a la clara plenitud d'una altra llum.

Madurs per a més, encara

ARA MATEIX

Lectura de l'última encíclica (3)

Judicar, encara: cap a les arrels del mal

J. CARRERA PLANAS

L'afany de guany i la set de poder es troben, en el panorama que tenim davant nostre, indissolublement units. I no són només els individus els qui poden ser-ne víctimes: poden ser-ne també les nacions i els blocs.

Reitera, encara, Joan Pau II, que ha volgut introduir aquest tipus d'anàlisi, sobretot per tal de mostrar la naturalesa real del mal al qual ens enfrontem, en la qüestió del desenvolupament dels pobles. És un mal moral, fruit de molts pecats, que porten a "estructures de pecat". Fer aquest diagnòstic —afegeix— és també indicar el camí que cal seguir.

Aquest camí també té per als cristians un nom prou conegut: la conversió. El concepte de conversió fa referència a Déu, al pecat comès, a les seves conseqüències i, per tant, al proïsme, individu o comunitat. Necessitem, per a aconseguir-la, la gràcia de Déu que pot, segons la seva promesa, transformar els "cors de pedra" en "cors de carn".

Als qui no comparteixen la nostra fe cristiana el Papa els invita a compartir-ne tanmateix, d'alguna manera, l'estil. És a dir: a arribar a les actituds humanes més profundes, més enllà de l'economia... a

proposar-se el canvi de les actituds espirituals que defineixen les relacions de cada home amb si mateix, amb el proïsme, amb les comunitats humanes, fins i tot les més llunyanes, i amb la naturalesa.

L'encíclica assenyala, a continuació, unes quantes pistes, ja perceptibles avui, en el camí de la conversió que ens cal seguir i potenciar:

- la consciència creixent de la interdependència, que fa que molts sentin com a pròpies les injustícies comeses en països llunyans...;
- aquesta actitud mena a la solidaritat...;
- la determinació ferma d'obstinar-se pel bé comú...;
- i, com a conseqüència, el lliurament al bé del proïsme fins a "perdre's", en sentit evangèlic...

Ara bé, l'exercici de la solidaritat només és vàlid quan els membres de la societat es reconeixen, els uns als altres, com a persones. Els qui disposen de més béns i serveis han de sentir-se responsables dels més febles. Aquests, per la seva part, no poden adoptar una actitud merament passiva o destructiva. Sense deixar de reivindicar els seus legítims drets, han de realitzar la tasca que els pertoca. I els grups intermedis no han d'insistir egoísticament en els seus interessos particulars.

Celebra, el Papa, que avui creixi la solidaritat entre els desvalguts. L'Església, en virtut del seu compromís evangèlic, se sent cridada a fer costat a aquesta multitud de pobres...

Si Pius XII va posar, com a lema del seu pontificat, "Opus iustitiae pax", ara podem dir, imitant-lo: "Opus solidaritatis, pax." La Pau serà el fruit de la solidaritat.

Aquest, recorda Joan Pau II, és un document pastoral. Per això no pot aturar-se en l'anàlisi de les causes econòmiques i polítiques de la situació present, sinó que ha d'arribar a les seves arrels morals.

S'estableix així una gració: si al cap de vint anys de la "Populorum progressio" som encara on som, això no és degut a l'acció dels simples mecanismes econòmics. Hi ha, en un segon nivell, unes causes polítiques: els mecanismes perversos només podran ser superats amb una voluntat política eficaç. Però —i arribem al tercer nivell— aquesta decisió depèn dels homes, considerats com a persones responsables. El subdesenvolupament té també causes morals.

En arribar aquí, el papa Joan Pau II, en coherència amb el conjunt del seu pensament ja exposat en anteriors encíclics, no dubta a dir les coses pel seu nom cristià: cal fer una referència formal al "pecat" i a les "estructures de pecat". Des d'aquest punt de vista de la fe, que ultrapassa l'anàlisi socio-política, albirem el projecte de Déu sobre els homes. El Déu "ric en misericòrdia", "Redemptor de l'home", "Senyor i donador de vida", exigeix dels homes unes actituds precises, que també s'expressen amb accions o omissions davant el proïsme. Aquí hi ha una referència a l'anomenada "segona Taula" dels deu manaments. Com a "estructures de pecat" més notables, assenyala el Papa les següents:

- la divisió del món en blocs presidits per ideologies rígides;
- l'afany de guany exclusiu;
- la set de poder, amb el propòsit d'imposar als altres la pròpia voluntat.

CATALUNYA

Enderroquen per la força de cara a la construcció de la Vila Olímpica

La policia municipal de Barcelona va desallotjar dijous per la força, amb gasos, els treballadors i directius d'una empresa afectada per les expropiacions de la vila olímpica del Poblenou. Es tracta de l'empresa Señalización Horizontal S.A., ubicada al carrer Sant Pol, 26. Després de treure la gent de l'edifici, el van enderrocar.

El dia 17, l'empresa va ser precintada per ordre de l'Ajuntament. Aquella mateixa nit uns desconeguts van trencar els precintes i els llogaters del local ho van denunciar. Dijous, els representants de l'Ajuntament, sense cap ordre judicial segons els informants, van pressionar els llogaters perquè marxessin, ordre que no va ser obeïda. A les dues del migdia hi van arribar uns 30 guàrdies que van llançar gasos contra les vuit persones que encara quedaven al local. Una de les excavadores va ensorrar mig sostre quan la gent encara era a dins i quan van sortir-ne, van acabar d'enderrocar l'edifici. En un moment de crispació, alguns municipals van treure les pistoles.

Señalización Horizontal va interposar la setmana passada un interdicte contra Vila Olímpica S.A. Era la primera vegada que s'utilitzava aquesta figura legal contra el procés expropiatori del Poblenou. El fet que Vila Olímpica S.A. hagi actuat tan ràpidament s'interpreta que és per evitar els efectes de l'interdicte. Ara els advocats de Señalización Horizontal elaboren una nova denúncia contra Vila Olímpica S.A.

Pujol demana ajudes de la CEE per a les regions pirinenques espanyoles

La celebració de la cinquena sessió plenària anual de la comunitat de treball dels Pirineus, organisme que presideix Jordi Pujol, servirà perquè les denúncies comunitàries autònomes espanyoles pirinenques puguin reclamar a la Comunitat Econòmica Europea la declaració del seu territori com a zona d'ajuda assistida, la qual cosa els permetrà de tenir accés als fons del Feder (Fons Europeu del Desenvolupament Regional). Actualment, la Comunitat Econòmica Europea només

facilita aquest tipus d'ajudes a les regions del sud de França. Catalunya, Aragó, Navarra i el País Basc, no hi són comptades.

Tot just va arribar a Sort, Jordi Pujol, manifestà que "Els Pirineus han de ser capaços de plantejar els seus problemes en bloc davant la Comunitat Econòmica Europea. Els Pirineus històricament han format una barrera entre la Península i Europa. És evident que d'aquí endavant això ha de canviar".

Important augment de tràfic de l'aeroport de Girona

Per l'aeroport Girona-Costa Brava, l'any passat van entrar 1.000 espanyols i 392.896 estrangers, que viatjaren en 3.835 aeronaus, mentre el 86 ho havien fet 763 espanyols i 302.303 estrangers que van utilitzar 3.738 avions, o sigui, que comparant les xifres del 87 amb les de l'any anterior resulta que es va registrar un augment de viatgers del 31 per cent i del 30 per cent en aeronaus.

Pel que fa a la sortida, l'any passat foren 3.731 aeronaus en les quals van viatjar 691 espanyols i 381.277 estrangers, la qual cosa representa un increment del 6 per cent en espanyols i del 24 per cent en estrangers, respecte l'any anterior en el qual sortiren 3.637 aeronaus.

Classes de català a Capitanía general

La conselleria de Governació imparteix classes de català a oficials de les forces armades espanyoles. Els cursos s'han iniciat aquesta setmana i hi acuden 28 oficials. L'ensenyança del català es realitza aplicant una ordre de Defensa que regula l'ús de les llengües de comunitats autònomes en l'administració militar.

ESPANYA

Empresonats més de mil menors d'edat

El programa de la primera cadena "En portada" va emetre un reportatge dedicat als prop de 1.200 joves menors de divuit anys —segons dades recollides per l'espai— internats en reformatoris o establiments penitenciaris espanyols. Sota el títol de "Menors entre reixes", l'espai va parlar de la problemàtica dels menors d'edat que sofreixen condemna en els diversos centres penitenciaris de l'Estat espanyol.

A Espanya la majoria d'edat penal comença als setze anys i és a partir d'aquest moment quan els joves delinqüents són traslladats dels reformatoris a les presons, on

hi ha en aquests moments uns sis-cents reclusos entre aquesta edat i els divuit anys, alguns encara en espera de judici o complint condemna. Les perspectives que posseeixen aquests presos resulten incertes, donades les dimensions actuals del problema.

Segons afirma Fernando de Giles, autor del reportatge, tant els responsables del Ministeri de Justícia com els funcionaris de presons, a més a més dels mateixos presos, assenyalen que "la situació actual en què es troba aquesta problemàtica és molt deficient, fins i tot preocupant, i per tant cal canviar-la".

L'any 1987 es varen consumir 82 milions d'hores en vagues

L'any 1987 es varen perdre 81.968.568 d'hores en les 3.194 vagues comptabilitzades, que afectaren la CEOE. El nombre d'hores suposa un increment del 61,36 per cent respecte a les comptabilitzades l'any 1986. El semestre més conflictiu, fou el primer en el qual acostumen a negociar-se els nous convenis, ja que es varen perdre 71.648.210 hores, davant de 10.248.358 del segon. Per mesos, la màxima conflictivitat de 1987 va correspondre a l'abril, amb 501 vagues i 14.901.119 hores no treballades.

Restant dels totals les vagues dels serveis de caràcter públic i les de motivació extra-laboral es varen registrar 2.576 vagues, amb 3.000.119 hores treballades en plantilles, 1.473.692 implicats i 40.878.231 hores perdudes.

La Universitat Complutense aconsegueix un crèdit de 5.000 milions de pessetes

El Rector de la Universitat Complutense, Gustavo Villapalos, que acaba de complir els primers cent dies en el càrrec, té pràcticament tancada l'operació de crèdit per obtenir els 5.000 milions de pessetes que necessita la Universitat.

El crèdit, a manca d'autorització pel Ministeri, es destinarà a millorar múltiples departaments i seccions de la Complutense, especialment el capítol d'Investigació.

El rector considera que una de les qüestions clau a la Universitat és l'escassetat pressupostària. "Si no hi ha una forta injecció de diners, la Universitat no sortirà de la dificultat. Aquest any la Complutense rebrà menys pressupost oficial que l'anterior. El Govern està repartint xavalla". La Complutense té aquest any assignats uns recursos que són la ter-

cera part de l'exercici anterior. Rebrà per a personal cent milions més que una altra Universitat que té exactament la tercera part de funcionaris.

MÓN

Reivindicacions nacionalistes a l'Armènia soviètica

Importants manifestacions de caràcter nacionalista i ecologista tenen lloc a Erevan, capital de l'Armènia soviètica, des del 18 de febrer. Aquell dia van començar les protestes contra la construcció d'un complex químic al nord de la capital, que ben aviat es van convertir en manifestacions per reivindicar la restitució a Armènia de la regió de Karabakh.

Tokyo deixarà de ser capital del Japó

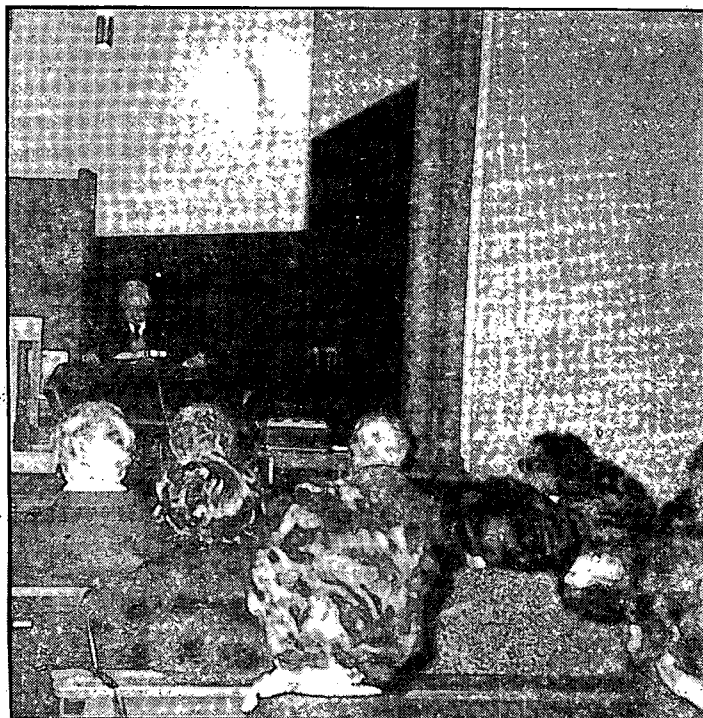
L'actual govern japonès té la intenció de traslladar la capital

260 quilòmetres al sud-oest de Tokyo o un altre indret amb el doble propòsit d'alleugerir la vida a la gran ciutat (gairebé dotze milions d'habitants) i de donar compliment al programa de desenvolupar altres àrees de l'Estat de menys densitat demogràfica. La capital està pràcticament unida a altres ciutats veïnes de manera que la conurbació abasta uns vint milions d'habitants.

Austria exporta armes il·legalment a l'Iran

L'empresa estatal austríaca Noricum va subministrar il·legalment a l'Iran armes per un valor superior a 330 milions de dòlars els últims tres anys, segons informa l'agència de premsa austríaca APA. El director executiu de l'empresa filial del gegant consorci estatal Voest va confessar que la venda de canons de gran calibre i la seva corresponent munició a l'Iran va fer-se a través de Líbia.

Curset d'introducció teològica

Organitzat per l'Associació d'Amics de Catalunya Cristiana, va tenir lloc a l'església de les Monges Agustines del carrer Vallmajor, de Barcelona, els dies 15, 16, 18, 22, 23, 25 i 29 de febrer i 1 i 3 de març propassats, el curset d'introducció teològica en el qual el Dr. Joan E. Jarque i Jutglar va exposar magistralment els grans temes de la fe cristiana, avui.

La nombrosíssima concurrència que omplia el temple va seguir amb gran interès les explicacions del conferenciant, el qual no va plànyer cap esforç a demostrar que les preguntes que es formula l'home d'avui, poden trobar una resposta coherent i satisfactòria.

PER PRIMERA VEGADA, DES DEL CONCILI VATICÀ II, ÉS A L'ABAST DELS FIDELS DE PARLA CATALANA EL

MISSAL FERIAI

EN EDICIÓ DE FORMAT MANUAL, PER ALS DIES NO FESTIUS

Amb els textos eucològics i lectures de les misses de totes les fèries de l'any, de les celebracions del Propi dels sants, de les misses del Comú, rituals, per diverses necessitats, votives i de difunts. Ordre de la missa amb les pregàries eucarístiques del Missal romà, la pregària V (del Sínode suís), les de reconciliació i d'infants.

De venda a les llibreries

Format, 11x17 cms. - 2.208 pàgs. paper bibloprint - Impres a dues tintes Enquadernació de simil-pell - P.V.P. (amb IVA), 5370 ptes.

EDITORIAL REGINA, S.A. - Mallorca, 87 i 89 - 08029 BARCELONA

Les escoles de Catalunya davant la Reforma de l'Ensenyament

L'Agrupació ECA/2000, que representa un miler de comunitats educatives de Catalunya, han celebrat un acte públic al Palau de la Música Catalana, en el qual ha exposat la valoració que ha fet del "Projecte per a la Reforma de l'Ensenyament" i les propostes de millora que ha preparat.

Presidí la inauguració de l'acte el Conseller d'Ensenyament de la Generalitat, Hnble. Joan Guitart, i el clogué el Molt Hnble. Miquel Coll i Alentorn, President del Parlament de Catalunya, que fou objecte d'un emotiu homenatge de reconeixença i admiració per part dels assistents a l'acte.

Els participants en la Jornada de Treball, prop de dos mil representants de comunitats educatives d'arreu de Catalunya, omplirem de gom a gom el Palau de la Música i seguiren amb interès les ponències i comunicacions relatives a aspectes diversos del Projecte de Reforma de l'Ensenyament.

En números vinents, C.C. oferirà una més àmplia informació sobre aquests actes.

Joan Pau II al poble brasiler

"L'esclavitud és contrària a l'evangeli i a la dignitat humana"

Joan Pau II envià un missatge al poble brasiler, que aquest any celebra el centenari de l'abolició de l'esclavitud, en el qual afirma que l'esclavitud és una "cosa infame", contrària a l'evangeli, "el qual anuncia i proclama la llibertat per a tots els homes, sense excepció, i a la dignitat humana".

El missatge pontifici per a la campanya de fraternitat de l'Església al Brasil, oberta el passat 17 de febrer, diu que tant l'esclavitud —desapareguda del Brasil el maig del 1988— com les discriminacions i marginacions són contràries "als drets i deures inalienables de la persona humana" i fan que "individus, famílies i grups, per motiu de la seva raça o color, es vegin preterits i deixats al marge del camí que duu al desenvolupament i al benestar".

Tal com ho ha fet d'altres vegades, el Papa vol proclamar ara que "a tot arreu i més encara dins de la pàtria comuna, tots els homes i dones són iguals en dignitat davant de

El Papa demana a tothom que s'esforci en l'obra de la justícia.

Déu i, que en les estructures, tots han de tenir la mateixa oportunitat d'accés a la vida econòmica, cultural i social, participant realment en el bé comú".

El Papa demana a tots —blancs, negres, indis i mestissos— que es comprometin "solidàriament i fraternalment en l'obra pacífica de la justícia i del desenvolupament

integral de l'home i de tots els homes, en el progrés. Aquest —afegeix— no consisteix en la riquesa estimada per si mateixa, gaudida només per alguns, sinó en l'economia de l'home, en el pa quotidià, negociat per tots i a tots distribuït, com a font de la fraternitat i senyal de la providència divina".

Joan Pau II subratlla que "la dignitat humana i la condi-

ció dels fills de Déu a tots oferta, amb l'amor evangèlic, té com a conseqüència i exigència directa i imperativa el respecte a cada ésser humà, amb tots els seus drets. No hi ha distància i menys encara, oposició, entre la voluntat de justícia unida a l'amor del proïsme, i l'amor a Déu sobre totes les coses".

"L'Església i el negre" és el

tema de la campanya de fraternitat 1988. Aquesta mira a un gran sector de la població brasilera, segons el Papa, la sol·licitud de l'Església pels negres ha d'inspirar-se "en criteris evangèlics" i ser "fidel a la doctrina de l'Església pel que fa a la dignitat de la persona humana i de la promoció dels seus drets, tenint present el bé comú".

La Santa Seu publicarà un document sobre la pornografia

La pornografia és un problema ètic i social. La seva defensa inclou les autoritats polítiques. La Comissió Pontificia per a les Comunicacions Socials publicarà un document sobre el tema, el qual ha estat un dels afers tractats en l'assemblea plenària d'aquest organisme, que ha tingut lloc a Roma.

La redacció definitiva d'aquest document fou sotmesa a votació en la reunió de la Comissió Pontificia per a les Comunicacions Socials i serà enviada a d'altres organismes de la Santa Seu perquè revisin els textos abans de la seva publicació, que no té una data prevista.

El papa Joan Pau II va rebre en audiència els membres d'aquesta comissió, entre els quals es troben monsenyor Antonio Montero i el director de Catalunya Cristiana, mossèn Joan E. Jarque. Sa Santedat digué que els catòlics compromesos en els mitjans de comunicació han de "presentar i defensar sense por la veritat, encara que aquesta pugui ser impopular".

"Hi ha infants que són assassinats abans de néixer —digué— i d'altres que moren prematurament per mals tractaments, per la fam o per malalties, situacions que han de ser donades a conèixer a fi de poder socorre'ls."

Per altra part, el cardenal Poupard presentà en una conferència de premsa la síntesi de les cent seixanta respostes que les conferències episcopals i universitats catòliques d'arreu del món han fet a un qüestionari enviat pel "Secretariat dels No Creients" l'octubre de 1985.

De l'enquesta es desprèn un panorama de l'actualitat "més aviat negatiu". Entre les conclusions destaca que les ideologies avui dominants "semblen encaminades irremeiablement vers els seus ocàs".

Aquest any se celebra el mil·lenari del baptisme de l'antiga Rússia

Moscú encara no ha invitat Joan Pau II

El Papa realitzà una trobada amb els periodistes estrangers a Roma i comentà amb ells diversos aspectes de l'actualitat mundial. Sobretot plantejà la seva posició davant un possible viatge a Rússia, en el qual voldria visitar totes les esglésies catòliques com les Letònia i Lituània.

És la primera vegada que un Papa visita el Club Internacional de la Premsa a Roma. Joan Pau II acceptà la invitació amb motiu del 75 aniversari de la fundació de l'Associació de la Premsa Estrangera. Assistiren uns 550 socis a la Conferència que el Papa donà sobre la llibertat de consciència i autonomia moral del periodista. En finalitzar-la s'inicià un diàleg amb els periodistes sobre la situació del món avui i dels seus viatges pels diferents països.

Davant la pregunta d'un possible viatge a Rússia, Joan Pau II es va mostrar obert però al mateix temps molt clar en els reconeixements que això comportaria "en la veritat".

La preparació ja existeix, sobretot en la premsa —comença a respondre Joan Pau II—. Els periòdics, vosaltres, produïu una espècie de pressió moral, que planteja un problema important. Jo també estic convençut que aquesta visita tindria una gran importància des del punt de vista religiós i també des del punt de vista de la convivència internacional".

La resposta a una invitació veritable

"Naturalment —prossegui el Papa— un acte d'aquesta importància no es pot fer més que en la veritat. Hauria de ser una visita veritable, com a resposta a una invitació veritable. I de moment aquesta invitació no ha arribat. La veritat exigeix conèixer i reconèixer els problemes que hi ha per sota d'aquesta visita. A Rússia existeix una part de l'Església catòlica, i aquesta part té el just desig de tenir el Papa entre ells com les altres Esglésies. A més a més, hi ha el "mil·lenari del baptisme de l'antiga Rússia" que

se celebra aquest any i que afecta tot el cristianisme i l'Església en el més ampli sentit d'aquesta paraula. No solament la història de l'Església ortodoxa, sinó de l'Església universal. Valorem la seva importància des de fa temps i enviem senyals de la nostra participació espiritual, moral, en aquest esdeveniment. Sabem el què vol dir el baptisme de tot un poble. Per tant exigeix solidaritat cristiana i ecumènica en la seva celebració".

Els drets dels catòlics russos

"Però com que la visita s'ha de complir "en la veritat" i afecta les Esglésies catòliques que són a Rússia, hem de conèixer i que sigui reconeguda l'existència dels catòlics com, per exemple, Lituània i Letònia on hi ha una estructura jeràrquica i, en d'altres llocs on no hi és i hi ha els catòlics de ritu llatí, com a Bielorússia i el centre asiàtic, Kazakistna, i a la Ucraïna occidental. Llavors entrem en un problema difícil o més que difícil. Hi ha catòlics no solament de ritu llatí, sinó també de ritu oriental bizantí amb la seva estructura jeràrquica, la major part a Occident, emigrats, amb el seu arquebisbe major o patriarca, el cardenal Lubachevsky. Aquesta Església durant segles ha manifestat sempre una gran fidelitat a la Santa Seu, al Papa, i aquesta fidelitat obliga per això al Papa, a mi, a ser-hi fidel, que es troben en una situació que defineixo amb una paraula que no esgota la situació "difícil". Situació "difícil", pràcticament clandestina, col·locada fora de la llei, no reconeguda, més encara, durant tant de temps reconeguda com no existent. Veieu, ens trobem davant un problema seriós, camp important per al diàleg ecumènic entre l'Església catòlica i l'Església ortodoxa. Un problema que ha de discutir-se "en la veritat". Tots aquests problemes s'han de conèixer i reconèixer davant la possibilitat d'aquesta visita".

Després, diversos temes, com el del dret a una pàtria del poble palestí, finalitzaren l'intercanvi amical entre Joan Pau II i els periodistes.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM. Equador, 53, ent. 4t.
Tels. 239 12 92 - 322 31 82.
Pref. Concert entrevista.

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estadès per sempre, i per convalscent. Pocques places. Tel. 427 44-53.

VATICÀ DIA A DIA

L'Església d'Indonèsia, reconeguda

L'Església catòlica d'Indonèsia i la Conferència episcopal del país han estat oficialment reconegudes com a "Organismes religiosos".

Amb aquest reconeixement, sol·licitat des de fa anys pels bisbes, s'acaba la qualificació "d'Organització de masses" que tenia fins ara l'Església. Ara la qualificació és d'un organisme amb objectius religiosos. Els catòlics indonesis són tres milions dels 165 milions d'habitants del país.

Audiència pontificia al Cor de l'Exèrcit Roig

Entre les audiències que criden l'atenció dels últims temps que ha concedit el papa Joan Pau II destaca la que concedí el dissabte 20 de febrer al Cor de l'Exèrcit Roig que ha realitzat una gira per Itàlia.

A més a més de la inevitable "Kalinka" els soldats soviètics cantaren pel seu embaixat anfitrió "l'Ave Maria" de Schubert. Joan Pau II els agrai la visita i els digué: "On les cultures es troben, també es troben els homes i creixen les possibilitats cordials i lleials de respecte mutu, recíproca comprensió i amistat."

Marxa a favor de la vida

El passat dia 7 de febrer, diumenge, la diòcesi de Roma organitzà una marxa a favor de la vida, contra l'avortament i totes les violacions del dret a la vida. Presidida pel cardenal Ugo Poletti, vicari del Papa per a la diòcesi de Roma i President de la Conferència Episcopal italiana, la marxa sortí de Sant Andreu de la Vall i prosseguí fins a la plaça de Sant Pere.

Durant els rés de "l'Angelus", el Sant Pare adreçà unes paraules als milers de participants en la marxa als quals digué: "el dret a la vida és sagrat i les lleis han de defensar la vida des de la seva concepció fins a la mort natural".

Abans, el cardenal Polletti havia condemnat l'avortament i les lleis que l'afavoreixen. Només a Roma, l'any passat, davant de 30.000 naixements, es realitzaren 14.850 avortaments.

La mediació del cardenal Obando a Nicaragua

El cardenal Miguel Obando i Bravo, de seixanta dos anys i d'ascendència indígena, va néixer a La Libertad, un poble de Chontales (Nicaragua), en el centre del país, d'on tam-

bé és originari el President de la República, Daniel Ortega Saavedra.

El cardenal Obando, mitjancer per excel·lència davant el triomf sandinista el juliol del 1979, continua jugant aquest mateix paper després de vuit anys de revolució. Durant la dictadura dels Somoza va poder donar un viratge radical al clergat i a la jerarquia catòlica de Nicaragua, que passà de posicions pre-governamentals a actituds anti-somocistes. Els que han seguit de prop la trajectòria del dirigent catòlic creuen que el cardenal, religiós salesià, aconseguí també recuperar la independència de l'Església davant l'Estat.

Avui el cardenal emergeix en l'escena de la nació com la consciència crítica del règim en un moment d'expectatives obertes en torn als acords d'Esquipulas II i d'actituds contradictòries per part de les autoritats nicaragüenques sobre el compliment d'aquests acords.

Pròxima trobada per preparar el viatge del Papa a Espanya

Durant el mes d'abril se celebrarà la primera reunió de treball a Roma, Santiago de Compostel·la i la Conferència Episcopal Espanyola, per preparar el pròxim viatge del Papa a Espanya l'any 1989. El

seu objectiu es preparar l'itinerari del viatge, la data concreta, duració i desenvolupament de l'acte.

Es aviat per parlar del programa, però, en línees generals, aquesta trobada tindria dos moments forts. El primer seria un diàleg entre el Papa i els joves; el segon, una gran cerimònia eucarística amb un important missatge de Joan Pau II als joves, l'endemà. El Papa, en la seva resposta d'acceptació a la invitació que li va fer la Conferència Episcopal, manifesta el seu interès d'integrar en el seu calendari visitar la tomba de l'apòstol Santiago per relançar la seva crida a la re-cristianització d'Europa.

Maria Rosa Molas i Vallvé serà declarada santa

El dia 11 de desembre serà canonitzada a Roma, la beata Maria Rosa Molas i Vallvé, fundadora de la Congregació de Germanes de Nostra Senyora de la Consolació. Nascuda a Reus el 24 de març del 1815, va morir a Tortosa l'11 de juny del 1876. La seva vida fou un servei als pobres, malalts i necessitats i una entrega per a la formació cristiana de les nenes i les joves. L'any 1857 fundà a Tortosa la Congregació de Germanes de Nostra Senyora de la Consolació. El 8 de maig del

1974, Pau VI la declarà beata. Les Germanes de la Consolació continuen l'obra iniciada per la seva fundadora. Es troben en quatre continents, a les nacions d'Espanya, Itàlia, Bèlgica, Portugal, Veneçuela, Argentina, Brasil, Equador, Burkina Fasso i Corea del Sud.

Els xinesos han d'evangelitzar els xinesos

El cardenal Tomko, prefecte de la Congregació per a l'Evangelització dels pobles, assistí a Taipei al Simposi nacional sobre l'evangelització a Taiwan i llegí un missatge de Joan Pau II als participants i als membres de la Conferència Episcopal regional xinesa. El Papa insistí en el paper dels laics en l'evangelització i en la necessitat d'encarnar en la cultura xinesa el missatge evangèlic. A més a més, encoratjà els fidels de Taiwan: "Davant vostre es troba una gran família xinesa, el famós missioner jesuïta Mateo Ricci i els seus primers companys tenien el costum de dir: "Nosaltres ens hem fet xinesos per guanyar els xinesos per a Crist". Però vosaltres sou ja xinesos i com a tals vosaltres sou els evangelitzadors naturals de la gran família xinesa, per la qual vosaltres constituïu els testimonis privilegiats del missatge cristià."

LA PASSIÓ D'ESPARREGUERA 1988

FEBRER: 28
MARÇ: 6 · 13 · 20 · 27
ABRIL: 1 · 10 · 17 · 24
MAIG: 1

INFORMACIÓ:
TEL. (93) 777 15 87

HORARIS

PRIMERA PART: "Vida pública de Jesús"
Matí: de 10.15 a 12.30
SEGONA PART: "Passió, mort i resurrecció"
Tarda: de 15.15 a 18

PREUS

PLATEA PREFERENT 1.000 Ptas. AMFITEATRE 1ª 800 Ptes.
PLATEA 900 Ptas. AMFITEATRE 2ª 650 Ptes.
AMFITEATRE 3ª 500 Ptes.

COMUNICACIONS

ESPARREGUERA. Ctra. N-II, Km 580.5. Per autopista A-2, Sortida 25 (Martorell-Montserrat-Lleida). A 30 minuts de Barcelona.
BARCELONA-ESPARREGUERA. Cotxes de línia de "La Hispano Igualadina" carrer Europa (darrera Corte Inglés-Diagonal). Tel. 230 43 44. Sortides: 8 i 9 matí (parades davant del Teatre). Retorn: 6 y 7 tarda.
FF.CC. y RENFE enllaç a Martorell amb els cotxes de "La Hispano Igualadina".
L'actual teatre, inaugurat l'any 1969, té una cabuda de 1.800 espectadors, per les seves característiques ha merescut de ser considerat el millor teatre de Catalunya.
Declarada d'interès nacional.
Les representacions començaran amb puntualitat.

• **Pregària per l'Abolició de la Tortura.**- L'A.C.A.T. (Acció dels Cristians per l'Abolició de la Tortura), us invita a una hora de PREGÀRIA amb aquesta finalitat, a l'església del monestir de Sant Pere de les Puel·les, de Barcelona, c/. Angli, 55, (Sarrià), **divendres, dia 25 de març**, a dos quarts de nou del vespre.

• **"EL SAGRAMENT DE LA PENITÈNCIA, AHIR, AVUI I SEMPRE"**.- Conferència a càrrec de Mn. Pere Farnés, pvre., **el dimecres, dia 23**, a les 5'30 en punt de la tarda fins a les 6'30, en el local del Moviment de Dones d'A.C., c/. Llúria, 7, 1er. És obert a tothom.

• **Conferències quaresmals per a viudes a la capella de Crist Sacerdot.**- c/. Aribau, 290. Tindran lloc **del 21 al 25 de març**, de 5 a 6'30 de la tarda, amb celebració de l'Eucaristia al final. Les donarà Mn. Jaume Armengol. Tema: "SIGUEM FIDELS A CRIST COM MARIA".

• **Activitats de "LUMEN DEI" a Barcelona.**- Adoració Nocturna Femenina, dimarts, tota la nit. Adoració Diurna Mixta, dimarts i dijous. Cercles Bíblics, dimarts i dissabtes. Sant Rosari, en finalitzar cada cercle bíblic. Exercicis Espirituals, cinc Tandes durant l'any. Recessos Espirituals, tots els segons diumenges de mes. Classes de Filosofia-Teologia, de 5 a 7, un dissabte al mes. Per a informació: Tel. 219 21 20.

• **Parròquia de Sant Martí de Mosqueroles.**- Dissabte, **dia 26**, a les 10 de la nit, última GALA literàrio-musical, al Centre de Cultura i Esplai "Mariona": Concert a càrrec de la "BANDA DE MÚSICA DEL COL·LEGI PARE MANYANET". Director: Josep Carbonell i Vázquez.

• **Celebració en Cant Gregorià.**- Diumenge, **dia 20 de març**, V de Quaresma, a les 10'30 del matí, a l'església de l'Oratori de Sant Felip Neri, de Barcelona, Plaça de St. Felip Neri, 5. Tots els dijous de 7'30 a 8'30 de la tarda, al mateix lloc, assaig i aula de Cant Gregorià, oberta a tothom.

• **Centenari de la mort de Don Bosco.**- El dia 10 d'abril, els Antics Alumnes Salesians de Barcelona-Sarrià celebraran la Festa de la Unió, als locals de les escoles, Passeig Sant Joan Bosco, 42 i 74. Començarà a les 10'30. Hi haurà: Celebració de l'Eucaristia, Assembla, Dinar de Germanor, So-

breu i Comiat. Per informació: Tel. 203 11 00, 307 01 42.

• **Tanda d'Exercicis per a dones.**- Setmana Santa. A la Casa d'Exercicis de Betània (Cornellà). Començarà el dimecres, dia 30 a les 7, i acabarà el Diumenge de Pasqua al matí. Director: P. Solano o.p. Inscripcions: c/. Bonavista, 37. Tel. 375 11 02. (Metro línia V, Est. Gavarrà).

• **Centenari.**- Les Antiques i els Antics Alumnes del Col·legi del Sagrat Cor, c/. Diputació, 326, de Barcelona, juntament amb tots els seus professors, celebren enguany el Centenari de la Fundació del Col·legi. Amb aquest motiu se celebraran una sèrie d'actes durant la setmana del 5 al 8 d'abril. El dia 7, ens reunirem en una gran Diada de Convivència; a les 12, participarem en la celebració de l'Eucaristia que serà presidida per l'antic professor el Cardenal-Arquebisbe Dr. Narcís Jubany.

• **CONFIRMACIONS A LA CATEDRAL.**- El dia 5 d'abril, dimarts, a les 5 de la tarda, se celebrarà a la Catedral Basílica de Barcelona, el Sagrament de la Confirmació. Serà administrat pel Bisbe auxiliar monsenyor Ramon Daumal.

• **Parròquia de Santa Maria del Pi. FESTA DE SANT JOSEP ORIOL.**- Dia 22, dimarts, a les 8'30 de la tarda, i a la Basílica parroquial, Mn. Tomàs Vergés ens parlarà de "SANT JOSEP ORIOL COM A DOCTOR". Dia 23, di-

mecres, Misses a les 8, 11 i 12 del matí; a les 6'30 i a les 7'30 de la tarda. La celebració de les 7'30 serà solemne, concelebrada i presidida per l'Emm. Sr. Cardenal-Arquebisbe, Dr. Narcís Jubany i Arnau. Dintre d'aquesta Missa, s'administrarà el Sagrament de l'Orde Sacerdotal al diaca Mn. Xavier Orpinell Marco. La Missa serà cantada per l'Escolania "SANT AGUSTÍ", de l'Escola Pia, de Sabadell.

• **MONESTIR DE L'ENCARNACIÓ, c/. Panamà, 12.- Monges Carmelites.**- DIUMENGE DE RAMS - A les 12 h., Benedicció de Rams i Eucaristia. DIJOURS SANT - A les 19'15 h., Acte penitencial amb confessions. DIJOURS SANT - 18'30 h., Missa de la Cena del Senyor. - DIVENDRES SANT - 7'45 h., Laudes - 10'30 h., Ofici de Lectura - 16'30 h., Acció litúrgica de la Passió del Senyor. DISSABTE SANT - 7'15 h., Laudes - 10'30 h., Ofici de Lectura - 18'45 h., Vespres - 22'30 h., Vigília Pasqual. DIUMENGE DE PASQUA - 12 h., Celebració de l'Eucaristia.

LLEIDA

• **Curset de Cristianitat Mixt.**- Tindrà lloc els propers dies 1, 2 i 3 d'abril (de Divendres Sant a Diumenge de Pasqua), a la Casa d'Exercicis de la Seu Vella de Lleida. Està dirigit a totes les persones que busquen plenitud per a la seva

vida, i fer una experiència del fonamental cristià. Informació: tels. 26 04 89 i 26 33 39 (pref. 973). L'acte de conclusió serà a les 7 de la tarda en el mateix lloc.

TARRAGONA

• **Curset-seminari sobre la Teologia de l'Alliberament.**- L'Institut de Teologia de Tarragona l'ha programat per cinc dilluns

consecutius, els dies 11, 18, 25 (d'abril), 2 i 9 (de maig), de tres quarts de vuit a tres quarts de nou del vespre. Presentarà el curset-seminari el P. Josep Vives s.j. A més dels alumnes de l'Institut poden matricular-s'hi totes les persones que vulguin fer-ho. El preu de la matrícula és de cinc-centes pessetes. Recordem que la seu de l'Institut és el c/. Méndez Núñez, 14 bis, 2.ª planta, tel. 23 64 52.

Basílica de Montserrat

SETMANA SANTA I PASQUA - 1988

Dia 27 de març, Diumenge de Rams

7'30 Laudes
10'30 Processó dels rams i Missa Conventual
13'00 Salve de l'Escolania
18'45 Vespres

Dies 28, 29, 30, Dilluns, Dimarts i Dimecres Sants

7'15 Laudes
11'00 Missa Conventual
13'00 Salve de l'Escolania
18'45 Vespres. Assaig de cants

Dia 31, Dijous Sant

8'00 Laudes
11'00 Celebració comunitària del sagrament de la reconciliació
13'00 Salve de l'Escolania
18'30 Missa de la Cena del Senyor
21'45 Audició de música sagrada

Dia 1 d'abril, Divendres Sant

8'00 Pregària del matí
11'00 Via Crucis a l'interior de la Basílica
12'45 Pregària ecumènica i motets polifònics
16'30 Assaig
17'00 Celebració de la Passió del Senyor
21'45 Cant de la seqüència, "Stabat Mater", de Palestrina
22'00 Conferència a la basílica: "Maria i el misteri pasqual", pel P. Bernabé Dalmau

Dia 2 d'abril, Dissabte Sant

8'00 Pregària del matí
12'45 Pregària ecumènica i motets polifònics
18'45 Vespres
22'00 Vetlla Pasqual

Dia 3 d'abril, Diumenge de Pasqua

8'30 Laudes
11'00 Missa del dia
13'00 Salve de l'Escolania
18'45 Vespres

CERCAR L'ESPERIT AUTÈNTIC

• "L'oferta és per a tots. Solament uns pocs se'n aprofitaran."

El començament de la Quaresma, tot pensant en el millor aprofitament d'aquest temps fort de l'any litúrgic, molts de nosaltres ens podem fer aquesta pregunta: ¿Per què la Setmana Santa d'aquest any sigui sant per a mi, com ho he de fer? Segurament la resposta més assenyada és: participa intensament en els oficis litúrgics del triduum pasqual. Es tracta que la Cena del Senyor del vespre del dijous, la celebració de la creu i mort de Jesús del divendres, la solitud de la sepultura del dissabte i sobretot la joia de la resurrecció del diumenge de Pasqua siguin viscudes i participades per tu, per dintre i per fora. No solament les cerimònies externes, sinó més encara la seva pregona significació.

Per això cal un lloc, on es tingui cura de la litúrgia, celebrada amb devoció i un ambient d'oració que ajudi a aprofundir els misteris principals de la nostra fe. És el que t'ofereixen els Exercicis Espirituals, a la Cova de Sant Ignasi de Manresa, del dimecres sant, 30 de març, al vespre, fins el diumenge de Pasqua, 3 d'abril, al matí, dirigits pel P. Josep M.ª París, S.I. Es una oferta privilegiada. Feliços els qui se'n aprofitaran.

Per a informació i inscripcions: Casa d'Exercicis de la Cova de Sant Ignasi de Manresa. Tel. 872 04 22.

P E T I T S A N U N C I S

VARIS

BONIC pis es ven a Castelldefels. Tel. 219 28 84.

BARNA, torre de lloguer 400 m² 7 habitacions, saló-menjador llar de foc, calef. garatge 3 cotxes, terrasses, 2 banys, cuina-ofice. Molt sol. Carret. St. Cugat 75-95 matins de 10 a 14.

SRA. lloga habitació a Srta. sols dormir. Tel. 229 08 22.

SRTA. MESTRA busca habitació silenciosa i cèntrica zona eixample o pis lloguer antic, preferible últimes plantes, mateixa zona. Tel. 300 87 27.

CERCO universitari dinàmic amb sensibilitat artística, de 40 anys per casar-me. Apartat Correus 94.117. Barcelona.

ES VENEN llibres de "Las apariciones de la Virgen" i "Hacia las cumbres de la unión con Dios", per valor de 600 ptes. tots. Tel. 381 85 70.

LLICENCIAT dret, s'ofereix treball oficina, pintura dibuix, decoració. Interessats escriure Joan Sanjuán, Aribau, 64 entressol 2.ª 08011 Barcelona.

CASA DE pagès i granja: A 4 Km. de Gironella, es traspassa i lloga, tel., aigua. Preu un milió. Molt interessant per a caps de setmana, per família nombrosa o grups. Es pot habitar per granja de 2.000 conills. Raó tel.: 785 22 91.

SANTA MARTA Servei a domicili de ATS, INFERMERES, PUERICULTORES, AUXILIARS. Informes: Tel. 245 37 58.

TREBALLARIA de xofer particular o mosso de garatge fins i tot de nit. Tinc 57 anys, carnet de conduir i sóc molt responsable. Tel. 235 70 47 de 5 a 8 tarda.

SRA. 58 anys ofereix hab. grat. a Sra. mitja edat a canvi comp. Tel. 256 99 75 de 7 a 10. Pepita Vives.

PROFESSORA literatura anglesa s'ofereix. Trucar matins de 9 a 10. T. 555 28 60.

SRA. 27 anys desitjaria conèixer Sr. posició acomodada fins seriosos. Apartat correus 6014 Barcelona 08080.

SOLTER 60 anys desitja casar-se amb senyora seriosa de 50/56 anys. T. 256 82 22 de 20 a 22 hores.

ANGLÈS nadiu, s'ofereix per classes escola o institut. Trucar matins de 9 a 10. Te. 555 28 60.

S'OFEREIX maitre o encarregat per petit hotel o restaurant. T. 246 02 21. Es donen informes.

SOLTER 46 anys, catòlic, desitja conèixer Srta. fins matrimonials. Tel. 386 24 99.

UNIVERSITÀRIA dinàmica amb sensibilitat artística cerca persona similar de 40 anys per formalitzar-se. Apart. 94.117 Barcelona.

SOLTER 46 anys, decorador desitjaria conèixer soltera o vídua fins matrimonials. Tel. 386 24 99. 10 nit.

NECESSITO una Sra. per conviure i atendre'm. Estic impossibilitada, tinc 43 anys. Visc els afores de Granollers. Tel. 870 13 07.

SRA. sola necessita noia servir. Tardes lliures. Tel. 216 02 28.

VENDES

VENDA DE XALETES I APARTAMENTS en els millors indrets de l'Escala (Costa Brava). Preus interessants. **FINQUES GUANTER (A.P.I.)** Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72.

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244. 2.ª. 08007 - Barcelona

NOM

ADREÇA

POBLACIÓ Tel.

PREU LÍNIA SÉTMANES

125 pts.
250 pts.
375 pts.
500 pts.
625 pts.
750 pts.
875 pts.

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA carrer València, 244. 2.ª. 08007 - Barcelona

TARRAGONA

600 participants a la Trobada Diocesana de Joves de Reus

“A l'Església, demano la paraula”

REUS.— El darrer diumenge de febrer es va fer a Reus, al Santuari de la Mare de Déu de la Misericòrdia, la Trobada Diocesana de Joves corresponent al present curs. Hi varen assistir quasi 600 joves i animadors de un bon nombre de pobles i ciutats del nostre arquebisbat i que pertanyien a parròquies, moviments, esplaís, grups d'escoltes i col·legis.

Va ser un dia plenament viscut pels assistents i, segons paraules dels responsables de la Pastoral de Joves de Tarragona, cal tenir en compte que aquesta trobada “ha estat preparada per molta gent, amb un treball molt seriós, raó per la qual cal donar més importància al fet que hi hagin assistit moltes parròquies que no ho feien habitualment, que no pas al nombre matemàtic d'assistents. Valorem principalment la gran quantitat de llocs representats”.

De bon matí, nombrosos grups que feien cap a la Plaça del Santuari, anaven fent les seves inscripcions i recollint els materials de treball, a la vegada que un grup d'animació feia passar el fred a la gent amb una bona dosi de danses

i cançons.

Tot seguit es va començar a formar una trentena de grups per tal de començar els tallers. Cada taller comptava amb uns 17 participants i es va fer una comparança de l'Església amb coses o situacions de la vida quotidiana (una estació de tren, una emissora de ràdio, un camp de pastanagues...). A partir d'aquí, amb les aportacions dels membres del grup es varen fer treballs de reflexió i aprofundiment sobre l'Església, amb una descoberta de “Quina és l'Església que vol Jesús?” i “Què hem de canviar en nosaltres per ser més autènticament Església de Crist?”.

A la darrera part dels tallers es va demanar als joves què li calia a l'Església perquè aquesta respongués a les seves necessitats i així poder-la servir millor.

Tots els treballs realitzats en aquests tallers seran editats en un llibre que serà tramès en els propers mesos a tots els participants.

Després de dinar i d'una bona estona més de gresca i animació preparada per diferents grups d'entre els assistents es va celebrar

l'Eucaristia, que va presidir el senyor Arquebisbe juntament amb 21 preveres i diaques, i que va ser seguida amb el Santuari ple de gom a gom. A l'homilia el Dr. Torrella va demanar als joves, de la mateixa manera que ja ho féu als mots de benvinguda que els havia adreçat, que fossin protagonistes de l'Església i en l'Església, que s'hi integressin amb esperit crític, alhora que amb coratge per poder fer créixer l'Església de tots.

El cant dels adéus va posar el punt i final a la jornada.

Llarga preparació

Aquesta trobada diocesana ha estat llargament preparada, no tan sols pels prop de trenta responsables de l'organització directa dels actes, sinó per tots els joves de la diòcesi, que han anat treballant, en els respectius grups o moviments uns temes i qüestionaris que feien referència al tema general de la Trobada.

Així mateix en el transcurs de tot el curs actual s'han coordinat al màxim les activitats portades a terme per la Delegació de Joves, trobant-se, en el primer trimestre per arxiprestats i amb el lema “Ruta amb Maria”, fent-ho ara a nivell diocesà, i participant, el mes de maig proper, en l'Aplec de l'Esperit.

Segons els responsables de la Delegació de Joves això es fa “per aconseguir anar-se obrint a les realitats de conjunt, procurant no tancar-se en els parròquies i endegar, a partir dels arxiprestats, una Pastoral de Conjunt amb una organització efectiva a través d'uns responsables arxiprestals de joves que animin i potenciïn aquests grups.

Trobada diocesana de joves

Per la seva banda, el Dr. Torrella va adreçar aquest missatge

als joves:

“Viviu en un món i en un país on es barregen les aspiracions més positives i més profundes, amb situacions degradants i embrutidores que porten a la manipulació i a la frustració”.

“Se us convida a ser protagonistes, a actuar amb sentit crític per a créixer com a persones. Sigueu conscients de la vostra dignitat i de la responsabilitat que teniu de participar i compartir ex-

periències. Jesucrist us crida a escoltar-lo, a seguir-lo. Ell es presenta com l'Amic i el Mestre, com el Camí i la Vida”.

“A l'Església hi heu de trobar la Paraula de Jesús, que alimenta la fe i mou a comprometre's al servei dels altres”.

“Que la trobada us ajudi a ‘trobar-vos’ tal i com sou, disposats a compartir amb els altres. Descobriu-vos com Església de Jesús”.

Curs de formació d'animadors de joves

TARRAGONA.— Ha finalitzat, al Col·legi Sagrat Cor, d'aquesta ciutat, el IV Curs de Formació de catequistes i animadors de Joves que ha comptat amb una nombrosa assistència de Catequistes de Confirmació i Post-confirmació, animadors de Grups de Joves, dirigents de moviments, religiosos, monitors, tutors i professors de col·legis.

En el curs, que ha constat de 17 hores repartides en quatre dies s'han treballat temes com: “Visió sociològica del món dels joves”, “Missatge cristià avui”, “La conversió en els àmbits socials, sexual i de treball-estudi” i “Camins de Nova Vida” i ha estat dirigit per Miquel Barberà, sociòleg i vicari episcopal, Gaspar Mora, professor de Moral fonamental a la Facultat de Teologia de Catalunya i Joan A. Cedó, delegat diocesà de Joves.

En els successius dissabtes del curs, diferents xerrades, debats, aportacions personals, vivències de grups i aprofundiment en cadascun dels temes objectiu del curs han donat, segons els assistents, una visió global força interessant del món, alhora apassionant i dur, dels joves.

El darrer dia de curs, es va treballar alguns aspectes concrets de la Pastoral de Joventut de Catalunya i les Illes per tal que aquest document sigui cada cop més assumit en els compromisos catequètics juvenils a casa nostra.

“Contra l'atur, belluga't”

TARRAGONA.— La Comissió Diocesana contra l'atur, moviment que pertany a Carites Diocesana, va posar en marxa una Campanya de solidaritat contra l'atur, per tal de sensibilitzar constantment la nostra societat envers aquesta problemàtica, alhora tan real i quotidiana com de radical injustícia social.

Amb el lema “Contra l'atur, belluga't” un seguit d'actes i accions han vingut a ajuntar-se als esforços d'aquesta comissió per tal de promoure cursos de formació i cooperativisme, assessorar i finançar la creació de noves cooperatives i ajuts individuals a aturats amb greus dificultats.

El diumenge dia 6 va ser el dia central de la campanya per tal d'aconseguir recursos econòmics per finançar adequadament els programes ja esmentats, alhora que començar-ne de nous.

El dilluns es va fer a Tarragona, a la Facultat de Lletres una taula rodona, dins aquesta campanya permanent de solidaritat contra l'atur, amb el tema “DONA: ATUR I TREBALL PRECARI”, amb diferents participacions d'educadores, advocades i assistents socials.

Decret sobre les Festes de Sant Josep, Corpus i Sant Jaume

Aquest any, el calendari laboral establert per la Generalitat de Catalunya marca com a dies feiners el 19 de març, Festa de Sant Josep, el 2 de juny, solemnitat del Corpus Christi i el 25 de juliol, festa de Sant Jaume.

Per a la deguda celebració de les esmentades Festes, disposem:

- 1.- Referent a la solemnitat del Corpus Christi: d'acord amb les normes litúrgiques, aquest any, la solemnitat del Corpus Christi, se celebra el dia 5 de juny, diumenge. Per tant, no s'ha de celebrar cap acte propi del Corpus el dijous anterior, dia 2.
- 2.- Referent a les Festes de Sant Josep i Sant Jaume: Dispensem de l'obligació de participar en la celebració de l'Eucaristia. Per això demanem a tots els preveres i encarregats de llocs de Culte que acomodin els horaris de la celebració de l'Eucaristia per tal de facilitar la participació; així aquestes festes conservaran el seu lloc important dins del calendari cristià i en les nostres Comunitats.

RAMON TORRELLA
Arquebisbe de Tarragona i Primat.

FETS I CRITERIS

La crida de Jesús

No hi ha dubte que la crisi de vocacions és el problema més greu i més urgent que té plantejat, actualment, l'Església. De tant en tant se senten comentaris un xic optimistes. La realitat no és pas així. A l'Europa occidental només han augmentat les vocacions sacerdotals a la República Federal d'Alemanya, a Anglaterra i a Portugal.

A l'Església de Tarragona el curs 1983-84 hi havia cinc seminaristes que havien acabat els estudis i es preparaven per al sacerdoci a diverses parròquies i n'hi havia quatre més que feien els estudis de teologia. Fins ara jo he ordenat set sacerdots i he presidit les exèquies de divuit.

El curs actual sis seminaristes cursen els estudis a la Facultat de Teologia de Catalunya, a Barcelona, on fa el curs introductori i uns quinze estudien al Col·legi-Seminari Menor.

Sovint, quan faig la Visita Pastoral, em pregunten per què tenim tan poques vocacions. No és fàcil donar una resposta completa. Hi influeixen molts factors, com són el descens de la natalitat, una societat que viu un materialisme “pràctic” amb una pèrdua dels valors espirituals, i d'altres.

Personalment penso que hi ha un punt que actualment té molta importància. Em refereixo a un ambient col·lectiu, creat pel model actual de societat, que mentre d'una banda afavoreix el divertir-se

i passar-ho bé en un clima de relativitzar els compromisos, d'altra banda dificulta el comprometre's de manera decidida i per tota la vida. Els joves d'avui acusen fortament els efectes d'aquesta mentalitat.

També hem de reconèixer que en les famílies cristianes, fins i tot en les més assídues, ha disminuït l'estima per les vocacions sacerdotals. No s'ha fet, o almenys no em consta, cap enquesta sobre quants pares i mares de família demanen la vocació sacerdotal per a un dels seus fills, però penso que són ben pocs.

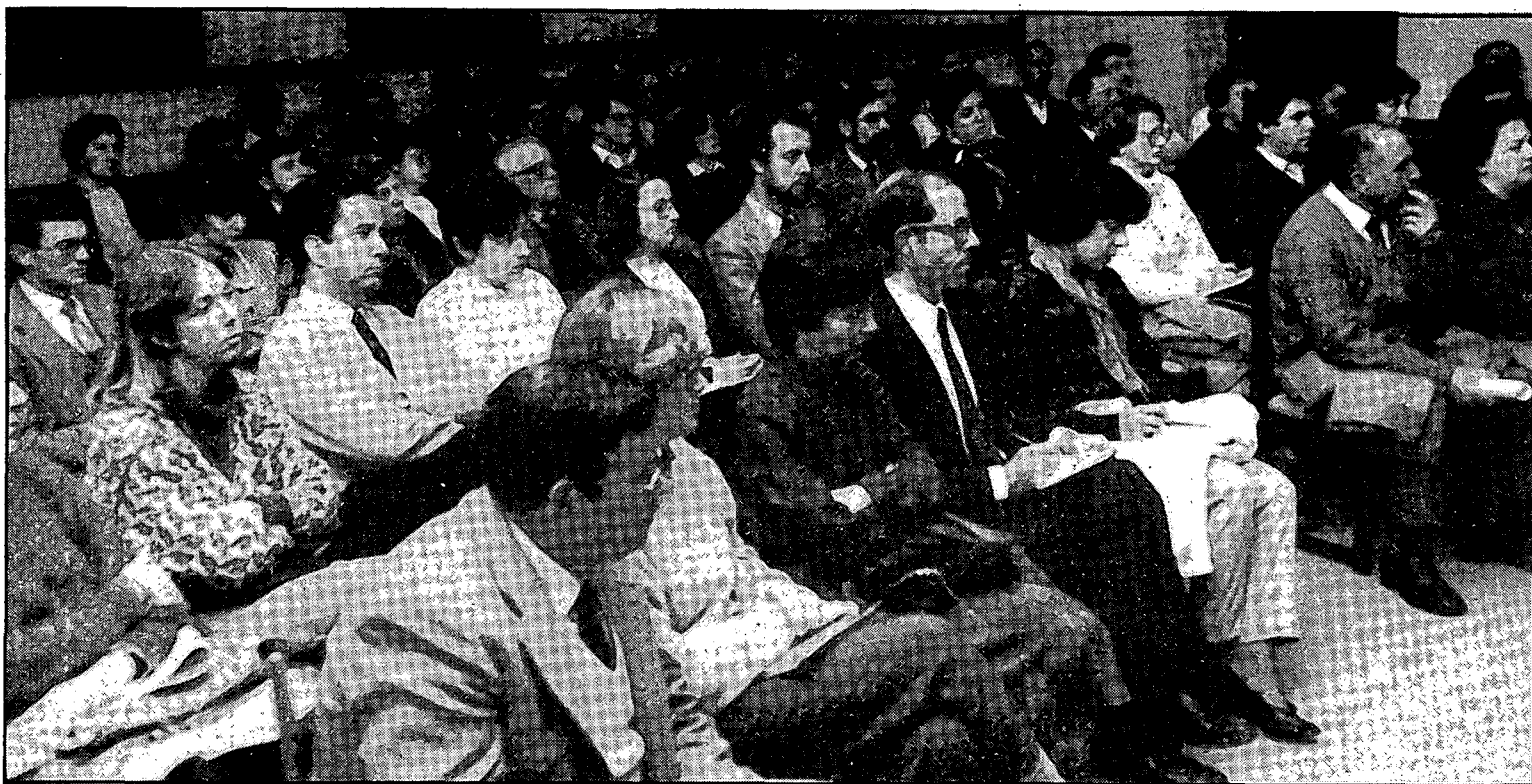
L'Església continua la missió de Jesús per mitjà dels successors dels apòstols, els bisbes i els sacerdots. Jesús continua cridant “deixebles” per al ministeri sacerdotal.

Manquen persones que ajudin els joves a escoltar la veu de Jesús. Tota la comunitat cristiana hi té la seva responsabilitat: sacerdots, catequistes, pares i mares de família.

Falten, sobretot, mares que desitgin i demanin de tot cor que un fill seu escolti la crida de Jesús. Falten mares de família que, com Maria, diguin als seus fills: “Feu el que Ell un digui”. I que amb l'exemple els ajudin a descobrir i a donar resposta generosa a la crida de Jesús.

+ RAMON TORRELLA I CASCANTE
Arquebisbe de Tarragona i Primat

GIRONA

N'hi ha programades una bona pila durant aquests dies

La missió dels laics, centre principal de reflexió de les activitats quaresmals

GIRONA.— Amb motiu de la celebració de la Quaresma, diferents organismes i parròquies de Girona han organitzat activitats especials, centrant-se sobretot en la missió dels laics dins l'Església i el món d'avui. Així el Consell Diocesà de Laics va organitzar el dia 6 de febrer una conferència a la Fontana d'Or sobre el Sínode Episcopal celebrat el passat mes d'octubre, que va ser pronunciada per Cori Casanovas, secretària del Consell de Pastoral de la diòcesi de Barcelona. Cori Casanovas va assistir al Sínode i va fer un resum de les qüestions principals que s'hi varen tractar i que, segons ella, van quedar molt mal reflectides en les pàgines de la premsa.

El mateix tema dels laics és el punt d'atenció de la sèrie de conferències que s'estan celebrant a la parròquia de Sant Narcís de Girona, organitzades pel Consell Pastoral. Entre altres, hi participen mossèn Enric Sala, Delegat Episcopal d'Apostolat Seglar, la senyoreta Cori Casanovas, i mossèn

Esteve Andreu, Vicari General de Pastoral.

Per últim, la parròquia del Mercadal acull els grups de joves que assisteixen a l'escola de pregària. Cada trobada gira entorn d'un tema concret que acostuma a ser presentat per un sacerdot o un laic. El senyor Bisbe, monsenyor Camprodon, presidí la trobada del mes de febrer. Aquesta experiència va prenent força, i un centenar de joves solen participar habitualment a les activitats de l'escola de pregària.

Un retaule gòtic i una columna de Sant Pere de Rodes a l'església de Llançà

Amb motiu de la col·locació d'una nova imatge de Sant Vicenç a la façana de l'església parroquial de Llançà s'ha publicat un fulletó en el qual s'explica l'existència d'un retaule gòtic i una columna portada de Sant Pere de Rodes. El retaule va ser pintat per l'artista Pere Fernández en el segle XVI dins el temple romànic que llavors

tenia la població.

L'artista va signar el contracte el dia 29 de novembre de 1519 i es comprometé a acabar-lo en dos anys, cobrant 150 lliures. Pere Fernández es va hostatjar en una casa de la vila, probablement al palau de l'abat de Sant Pere de Rodes, i allà va anar treballant la fusta i les teles del retaule.

Malauradament aquest retaule va desaparèixer i algun dels seus fragments es troben avui en el comtat de Surrey a Anglaterra. Així ho ha manifestat el director del museu municipal de Girona, Pere Freixas.

Per altra banda, arran de la sortida dels monjos benedictins del monestir de Sant Pere de Rodes es produí una gran dispersió de peces importants. Una d'elles, concretament, una columna molt ben treballada, va anar a parar a l'església de Llançà. Al principi va ser molts anys al cementiri, sostenint una senzilla creu de fusta al capdamunt. Després de la guerra civil es va traslladar a l'interior de l'església parroquial, al costat del baptisteri, per tal que quedés més ben guardada.

El director del museu de Sant Pere de Galligants de Girona, Miquel Oliva, va gestionar el seu trasllat on va romandre un temps fins que va ser traslladada al museu de l'Empordanà de Figueres l'any 1971. Amb tot, el capitell que rematava la columna va romandre al museu de Girona, mentre es perdia la base.

Ha mort mossèn Jesús Prat i Frigola

Mossèn Jesús Prat i Frigola ha mort a Campdevànol, on es trobava en tractament d'una malaltia a l'edat de 59 anys.

Havia nascut a Calella de Palafrugell el 19 de març de 1928 i, després d'estudiar la carrera sacerdotal al seminari de Girona, va ser ordenat prevere el primer de juliol del 1951. Uns anys després va marxar a Salamanca on es llicencià en filosofia i lletres i humanitats clàssiques. Havia estat vicari d'Arenys de Munt i de Caldes de Malavella, professor del col·legi de Santa Maria del Col·lell, professor de llatí del seminari i delegat diocesà d'estadística. Posteriorment fou nomenat Delegat Episcopal per la conservació i promoció del Patrimoni Artístic i Històric Diocesà, director del Museu Diocesà, vocal de la comissió diocesana d'art Sacre i representant de la diòcesi en el secretariat de Custòdia i Promoció de l'Art Sagrat de Catalunya. A més, últimament era rector de les parròquies de Palol de Revardit i de Santa Llogaia del Terri.

Durant l'any passat moriren cinc sacerdots i només se n'ordenà un

Durant l'any 1987 moriren cinc sacerdots als bisbats de Girona i només se n'ordenà un. Això fa que continuï disminuint el nombre global de capellans diocesans que en aquest moment és de 314.

Això significa també que cada sacerdot ha d'atendre espiritualment prop d'un miler i mig de feligresos, mentre que fa una vintena d'anys li'n corresponia només un miler. Per altra part tampoc no es veu una solució immediata al problema, ja que aquest any només s'ordenà un prevere i al seminari, tan sols hi estudien cinc joves.

M. CABALLÉ

La Quaresma demana austeritat i penitència

La Quaresma no s'ha mistificat com altres celebracions cristianes. És natural ja que es tracta d'un temps de conversió que demana austeritat i penitència i d'això tothom instintivament en fuig. Però ha succeït que, en la forta devallada de les pràctiques religioses, la Quaresma ha quedat durament afectada pel que fa als costums tradicionals que creaven un ambient propici.

Aquí sí que no podem repartir culpes. La Quaresma no ens l'ha presa ningú. En tot cas, som nosaltres els qui hem de recuperar el temps d'esperit, recuperant l'interès per la persona de Jesús. Només per aquest camí veurem clara la necessitat de conversió i de purificació.

El Sant Pare, en el missatge quaresmal d'enguany, ens invita a viure la nostra adhesió a l'Evangeli i a projectar la nostra conversió en un camp molt concret: "El temps de Quaresma —diu— que marca profundament la vida de les comunitats cristianes, afavoreix l'esperit de recolliment, d'oració, d'escolta de la Paraula de Déu; estimula la resposta prompta i generosa a la invitació que el Senyor fa per mediació del Profeta: 'L'únic dejuni que jo aprecio és aquest: Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres...' Quan invoquis el Senyor, ell et respondrà: 'Aquí em tens'" (Isaïes 58, 6.7.9).

Prenent peu d'aquest text bíblic, el Papa ens posa davant l'espectacle "escandalós" de la mortalitat infantil. Desenes de milers d'infants moren cada dia per manca d'aliments.

Jesús mort i ressuscitat, centre de les celebracions pasquals, revela el valor de la persona humana i l'estima que li professa. L'escolta de la Paraula de Déu, que intensificarem durant la Quaresma, no pot deixar-nos indiferents davant els pobres i els infants, els quals Déu acull amb preferència.

En fer una crida als diocesans a celebrar aquest temps de gràcia, espero que els responsables de la pastoral de les parròquies i grups de cristians: sacerdots i consells parroquials ajudareu a viure la Quaresma aprofitosament.

JAUME CAMPRDON
Bisbe de Girona

José Luis Martín Descalzo

vida y misterio de Jesús de nazaret

III

la cruz y la gloria

ediciones sigueme

Un gran libro de hoy, para esta Cuaresma y Semana Santa

Escritor infatigable, el autor reúne en estas páginas admirables una cantidad sorprendente de documentos que hilvana con su prosa ágil y convincente.

LLEIDA

Enguany la campanya de Mans Unides es proposa d'arribar als 13 milions

11 milions contra la fam el 1987

LLEIDA.— L'exposició de pintures, escultures i altres obres d'art donades per artistes lleidatans, és l'acció més vistosa i de carrer que organitza Mans Unides Campanya Contra la Fam a Lleida. També és una font important d'ingressos per la Campanya però sobretot de participació solidària de quants hi col·laboren, donants i visitants.

L'exposició en què a més es mostren treballs fets a mà, són veritables obres d'artesanies fetes amb puntes, ganxet, etc. per mestresses de casa.

L'any passat Lleida va donar per la Campanya 11.000.000 de pts., enguany es voldria arribar als 13 milions. És clar que el pla més ambiciós apunta als 25 milions. Això fóra possible si tothom donés un mínim de cent pessetes.

Mans Unides-Lleida proposa per aquesta Campanya la realització de 10 projectes. Parròquies, col·legis i arxiprestats han assumit alguns d'aquests projectes. Cal assenyalar que una petició d'ajuda o projecte el presenten dos mossens de Lleida que estan a Cali (Colòmbia) Mn. Josep Jové i Mn. Ramon Abella; es tracta d'un taller per la formació professional de nois i noies.

Monsenyor Ramon Malla, bisbe de Lleida, presidí l'Eucaristia el Dia del Dejuni Voluntari i el diumenge següent dia de la col·lecta a favor de la Campanya, a la Catedral. És un signe de l'estima i compromís del senyor Bisbe a favor de la lluita Contra la Fam en el Món.

Don Bosco és a Lleida i a Montsó

A Lleida i a Montsó hi és pre-

Si tots els lleidatans aportessin una mitjana de cent pessetes es podrien recollir 25 milions.

sent Don Bosco com amic i educador dels joves. Una mostra d'aquesta presència ho és el Casal de Joves-Bordeta, Lleida. Fruit de la iniciativa i obra dels Salesians que ha comptat i compta amb la col·laboració d'amics i institucions.

El Casal de Joves-Bordeta, té dues seccions:

Una, els Tallers Ocupacionals on es vol ajudar que els joves trobin sortides laborals a partir del que és una preparació professional i humana. Als tallers acudeixen nois i noies en atur, que desvagats tot el dia no estan motivats per realitzar cap tipus d'estudi reglat.

Estructures metàl·liques, Fontaneria, Puericultura i Formació industrial bàsica són els cursos que habitualment s'imparteixen

amb èxit de matrícula i després de col·locació i treball.

El Centre Obert busca el contacte amb els joves i desenvolupa el lleure donant suport a les activitats i iniciatives dels joves. Està obert de 2/4 de 6 fins a les 10 de la nit. Es programen activitats esportives i culturals buscant el protagonisme dels joves.

Tant al Centre Obert com en els Tallers Ocupacionals es vol potenciar la trobada, la col·laboració, la participació i la creativitat dels joves.

El Casal de Joves-Bordeta que obrí les portes per primera vegada l'any 1985 està al carrer Castell-dans 13, a la Bordeta-Lleida. La Comunitat Salesiana a Lleida està constituïda per 5 salesians; 3

capellans, 1 diaca i 1 estudiant; els Salesians van venir a Lleida ciutat l'any 1977. A Montsó tenen una escola d'EGB i un Centre de Formació Professional, fa a la vora de 30 anys que hi són.

Amb ocasió del centenari de la mort de Don Bosco, el propassat 30 de gener a Lleida, a la parròquia de St. Agustí a la Bordeta, el Sr. Bisbe monsenyor Ramon Malla, presidí la concelebració eucarística commemorativa del centenari. L'endemà el Sr. Bisbe presidí les celebracions que tingueren lloc a Montsó.

Mossèn Biel, ha mort

El passat dia 21 de gener va morir mossèn Manuel Biel Colet, sacerdot molt conegut i estimat per molta gent, en especial de la gent dels pobles pels quals havia exercit el ministeri sacerdotal. Particularment estimat per tots els qui de manera habitual o en trànsit passen per la parròquia de Sant Joan, de Lleida. Allí en el despatx o en el confessional estava sempre disposat a donar acollida a qualsevol i a posar en els cors una mica d'esperança amb una bona dosi d'amor de Déu.

Incorporat a la diòcesi de Lleida l'any 1940, ha desenvolupat en ella els següents càrrecs:

Ecònom d'Aguilaniu i Encarregat de Juseu (1940-1949); Ecònom de El Tormillo i Encarregat de Castelflorite (1949-1951); Ecònom de Bobera (1951-1965); i Adscrit a la Parròquia de Sant Joan Baptista de Lleida des del 1965 fins a la seva mort.

JAUME MONTAÑA

El Seminari, fogar de valors cristians i humans

LLEIDA.— A la cruïlla dels carrers Canonge Brugulat-Maragall hi ha l'edifici del Seminari Diocesà de Lleida. Instal·lacions austeres però modernes; la casa té uns 20 anys.

Al Seminari, hi reben la formació que els disposa per ser un dia preveres, els nois que han fet opció pel sacerdoci. Més coneguts correntment amb el nom de "seminaristes".

El règim de vida al Seminari és comunitari durant la setmana i d'experiència pastoral a parròquies els caps de setmana. L'estudi de les ciències eclesiàstiques i humanístiques és el plat fort del pla d'estudis. La formació en la vida espiritual i la pregària ocupa un lloc important en la tasca que és pròpia del Seminari. L'esbarjo i el temps de lleure són també qüestions a considerar i que mereixen l'atenció de tots. Tot fa un bon conjunt que explica el secret de l'èxit i de convivència seriosa i amb humor. El Seminari així és un lloc privilegiat pel que fa als valors religiosos i humans.

El Seminari de Lleida fou fundat l'any 1722, el dia 7 de març; ha tingut 38 rectors. El primer va ser en Jerónimo Ricar que va ocupar el càrrec des de 1725 fins el 1756; avui des de l'any 1982 el Rector és Mn. Màrius Rodrigo.

La història del Seminari ens diu que ha estat situat en diferents llocs de la ciutat, al carrer Tallada, Carrer Companyia Rambla d'Aragó (edifici que avui és Universitat), i finalment el trobem, doncs, a Maragall, 1.

J.M.

IMPROMPTU

Una llarga agonía

ORIOL CAMPS

Sense massa proves de culpabilitat concloents, qui sap si amb les mínimes però amb el gran agreujant del color de la pell, un home va ser condemnat a mort un dia de l'any 1972. Des d'aleshores ha viscut, moralment agonitzant, amb algun petit respir de llibertat per bon comportament i tornada immediata a la cel·la de condemnat a mort, a l'angoixa permanent. L'home negre condemnat ha vist esfumar-se l'esperança d'un recurs rera l'altre i, quan aquest número de C.C. arribi als lectors, segurament s'haurà acomplert la condemna.

Es trist que aquests fets, i per més vergonya amb esclat publicitari, es produeixin als Estats Units d'Amèrica que es vanen de ser els grans defensors dels drets humans, els grans detractors de la tortura. Però allí no tenen inconvenient a mantenir vigent la pena de mort, amb la tortura pel condemnat de ser executat a tants anys vista.

Així també es poden comprendre les dilacions i vacil·lacions de l'alt comandament polític de la primera potència mundial quan es tracta d'adherir-se a la lluita contra la discriminació racial a Sud-Àfrica.

I hom pot pensar que, potser, en un igual delictes, amb proves poc evidents, si el presumpte delinqüent hagués estat de pell blanca, les coses potser no s'haurien desenvolupat així, i tampoc no s'hauria presenciat l'espectacle d'un governador d'Estat delerós per l'acompliment d'una sentència dictada ara fa quinze anys.

GLOSSES DOMINICALS

Un document audaç

Els mitjans de comunicació social han donat compte de la publicació de la darrera encíclica de Joan Pau II als vint anys de la "Populorum progressio". Cadascú ha subratllat aquelles afirmacions que els ha agradat més, segons la seva manera de pensar. Es tracta d'un document d'una gran claredat i d'una valentia indiscutible. Conté una veritable "pluja d'idees socials sobre el món d'avui", com algú ha dit. Seria una llàstima que l'encíclica fos silenciada i aviat oblidada. Tots els homes preocupats pels problemes d'avui —principalment els cristians— n'haurien de fer una lectura seriosa i reposada.

No és possible fer un resum de tota la doctrina donada pel Papa. ¿Qui pot dir en poques ratlles el que exposa sobre la solidaritat i el que és un "auténtic" desenvolupament humà? Ja Pau VI va dir que "el nom actual de la pau és el desenvolupament". Però vet aquí que estem vivint una època en la qual la pau trontolla: senyal que el desenvolupament, com diu l'encíclica, "no és un procés recitini, gairebé automàtic i il·limitat per si mateix". Com si sempre la humanitat caminés segura cap una mena de "perfeccionament indefinit".

El desenvolupament té una "dimensió moral" que no pot ser negada. Si es quedés únicament en l'economia, el desenvolupament es giraria contra aquells pobles els quals es vol afavorir. No té res d'estrany que l'encíclica, en l'anàlisi del món contemporani, tingui més aviat un to pessimista, malgrat reconegui els passos positius que s'han donat. L'afirmació del Papa és precisa, en parlar dels darrers vint anys: "l'esperança del desenvolupament, llavors tan viva, avui està molt allunyada de la realitat".

Vet aquí una de les denúncies profètiques del document: "una de les injustícies més grans del món contemporani consisteix precisament en això: són relativament pocs els qui posseeixen molta i molts els qui no tenen gairebé res. És la injustícia

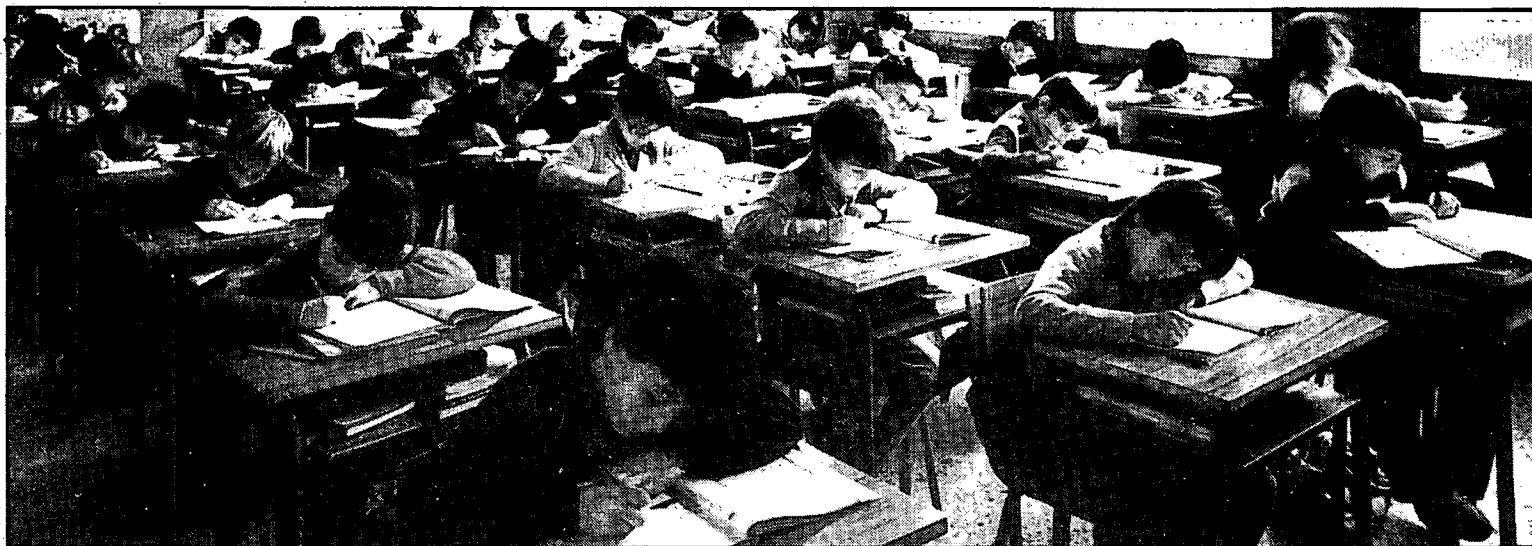
de la mala distribució dels béns i serveis, radicalment destinats a tothom". El concepte "econòmic" del desenvolupament ha entrat en crisi; perquè tenint molts béns materials no vol dir que es perfeccioni "l'ésser" de les persones o les porti cap a la felicitat.

També la problemàtica existent entre els països del Nord i del Sud és tractada en l'encíclica des de l'angle de la solidaritat. La fossa oberta entre aquells pobles és evident i tràgica. El Papa hi afegeix la divisió entre l'Est i l'Oest. ¿La separació dels dos blocs és purament política? No, perquè és principalment "ideològica". El capitalisme liberal d'una banda i el col·lectivisme marxista de l'altra fan referència a visions ben diferents no sols de l'economia, sinó també de l'home, de la llibertat i de la seva dimensió social. D'ací en deriva una contraposició militar, que ha donat lloc a la "guerra freda" o a la "guerra pel poder", amb la corresponent carrera d'armaments.

És evident que la contraposició Est-Oest influeix moltíssim en el desenvolupament dels països pobres i subdesenvolupats. Entre altres raons, perquè es troben oposades dues concepcions diferents sobre el desenvolupament dels homes i dels pobles. Això fa aprofundir la fossa Nord-Sud. L'encíclica es pregunta: "fins a quin punt aquells dos sistemes contraposats són susceptibles d'una transformació, de manera que sigui possible un desenvolupament vertader i integral de l'home i dels pobles en la societat actual?"

La darrera encíclica de Joan Pau II publicada amb el títol "Sollicitudo rei socialis" denuncia mals i injustícies. Però també —perquè forma part de l'obra evangelitzadora de l'Església— diu una paraula lúcida i audaç als cristians i a tots els homes de bona voluntat.

NARCÍS JUBANY
Cardenal-Arquebisbe de Barcelona

Una gran majoria de pares fan ús del dret a la formació religiosa dels fills a les escoles, d'acord amb les seves pròpies conviccions

El 90,72% dels alumnes d'EGB assisteixen a classes de Religió

TORTOSA.— Com tots els cursos, la Delegació Diocesana d'Ensenyament, ha portat a cap l'estadística dels alumnes que assisteixen a classe de religió. Aquest és el resum:

EGB

CENTRES	ALUMNES	RELIGIÓ	%
Estatals	24.076	21.558	89,55
Religiosos	5.561	5.561	100,00
Privats	702	397	56,56
E. Especial	388	588	92,27
TOTAL	30.727	27.874	90,72

BUP

CENTRES	ALUMNES	RELIGIÓ	%
Estatals	3.219	2.313	71,86
Religiosos	451	451	100,00
TOTAL	3.670	2.764	75,32

FP

CENTRES	ALUMNES	RELIGIÓ	%
Estatals	2.065	1.473	71,34
Religiosos	87	87	100,00
TOTAL	2.147	1.555	72,43

Fent una lectura ràpida, per fugir de la fredor d'uns números, que descobreix que, gairebé es manté el mateix percentatge del curs passat. Què ens vol dir això?; que el percentatge de pares que demanen religió és una dada tan multitudinària que per molt que es vulgui matisar, seria fer el cec davant una realitat, no voler veure la preferència molt clara d'una part de la societat diocesana. L'opció dels pares resulta molt clara. Totes aquestes dades s'han de tenir molt en compte a l'hora de dissenyar el nou sistema educatiu, del qual aquestes darreres setmanes tant es parla.

Una obertura transcendental

És sorprenent que, en el moment de proposar objectius propis de cada nivell, el Projecte d'aquesta reforma, no faci cap al·lusió a aquells valors que suposen quelcom més que una visió totalment horitzontal de l'existència, perquè impliquen una obertura al transcendent. Almenys, cal recordar que hi ha molts ciutadans del nostre Bisbat, i també d'arreu de

l'Estat que ho pensen d'aquesta manera.

Una darrera paraula: el dret a la formació religiosa dels fills d'acord amb les seves pròpies conviccions, els pares l'han de poder exercir en totes les escoles. Per tant, la formació religiosa ha de formar part del paquet d'assignatures que l'escola ofereix, i els alumnes, o llurs pares, l'han de poder fer objecte d'una opció lliure.

L'Ensenyament Religios Escolar no és pas un privilegi de l'Església Catòlica; és un servei que ofereix a la societat l'Església Catòlica, per a tots aquells, catòlics o no, practicants o no, que estan interessats a conèixer o a aprofundir la visió cristiana de la vida. És un diàleg fe-cultura i un intent de donar una resposta transcendent a tots els problemes del nostre món. A una societat, que cada dia se l'acusa de no tenir valors, se li ofereix aquest ensenyament per fer reeixir els valors cristians i així aconseguir la formació integral de l'alumnat.

Els pares han de cercar aquesta formació; sobretot, els pares cristians.

TORTOSA

Pròxima canonització de Fra Francesc Gil de Federich

TORTOSA.— El proper dia 19 de juny, serà canonitzat a Roma, pel papa Joan Pau II, el sacerdot dominic i missioner a Tonkin, nascut a Tortosa, Fra Francesc Gil de Federich i Sans.

El futur sant va néixer a Tortosa el dia 14 de desembre del 1702. Als 15 anys vestí l'hàbit dominicà en el Convent de Santa Caterina, de Barcelona. Després de la professió religiosa i ordenat sacerdot, a petició seva, fou destinat a les Missions d'Oceania.

Després d'uns anys a les Illes Filipines, el mes de març del 1735 s'embarcà cap a Tonkin. Allí exercí el seu apostolat sacerdotal amb gran profit espiritual, a desgrat de les moltes persecucions que va haver de sofrir.

Mori decapitat a Hanoi (Vietnam) el 22 de gener de 1745.

El papa sant Pius X el va beatificar el 20 de maig del 1906.

Es Gil de Federich el primer fill de Tortosa reconegut oficialment sant per l'Església.

Amb la seva vida, la seva predicació i el seu martiri va saber portar la seva fe catòlica i la seva consagració religiosa fins a les últimes conseqüències. El seu testimoni és una interpel·lació a la nostra vocació cristiana. La seva intercessió és valuosa perquè el Senyor ens concedeixi les vocacions —sacerdotals i religioses— que aquí i ara ens convenen.

El Bisbe de Tortosa, monsenyor Carles, ha nomenat una Comissió especial perquè, en nom seu i per delegació seva, prepari tot el que sigui ambientació, vivència i millor profit espiritual d'aquesta grata efemèride de la canonització a nivell de ciutat i de diòcesi.

Peregrinació mariana de la parròquia de la catedral de Tortosa

TORTOSA.— El passat diumenge 14 de febrer, la parròquia de la catedral de Tortosa, va realitzar una peregrinació mariana, en la qual van participar un centenar de feligresos, en un dia de joia i pregària.

Els pelegrins, van visitar pel matí, en el Desert de les Palmes, l'església del convent dels Carmelites, on es va celebrar la pregària del matí. Al migdia a Vila-real, i a l'ermita de la Mare de Déu de Gràcia, es concelebrà la Santa Missa; va ser l'acte més bonic de la jornada, per la participació dels joves de la parròquia i per l'homília de mossèn S. Vilanova, plena de un sentit molt profund pels cristians i molt especialment pels fidels de la parròquia. A la tarda, els pelegrins tortosins, en la Basílica

de la Mare de Déu del Lledó a Castelló, van celebrar la pregària mariana del vespre, on es va acabar un dia de reflexió i de pregària, i també, —per què no— de gresca en els moments del dinar i berenar, sempre amb taula pluralista i de germanor.

Jornada per recordar, on els pelegrins van compartir-ho tot, alegria, pregària i reflexió. Per tots va ser un bany d'espiritualitat; tot, ens va fer sentir més Església, més fills de la Mare de Déu, més membres de la parròquia. Comprenem molt bé, que es facin aquestes jornades de pelegrinatge marià. S'apropa la Pasqua i volem donar un pas endavant en la nostra condició de creients.

F.V.

URGELL

L'Hospitalitat Diocesana de Lourdes passa revista al programa de l'any

"Avui els autèntics miracles són més morals que físics"

BALAGUER.— "Avui els autèntics miracles són més morals que físics", amb aquesta frase l'Hospitalitat diocesana de Lourdes glossava el treball de l'associació a favor dels malalts. En la mateixa reunió, celebrada recentment en la capital de la Noguera, s'analitzava l'atenció de la institució als malalts, s'anunciava la reedició del "Manual del Peregrin" i s'informava del programa de l'any.

El miracle, qualificat de "moral", és l'amor als malalts, que es manifesta en l'atenció i les delicadeses a les persones amb defallències en la seva salut. D'aquest lliurament als malalts n'és un testimoni la **M. Josepa Feixas**, religiosa de la Companyia de Maria, mensualment visita 22 malalts de la Seu d'Urgell, comparteix amb ells una hora i els que ho demanen, els porta la Comunió. Ella resumeix així la resposta dels malalts a les seves visites: "TOTS MOSTREN ALEGRIA I AGRAÏMENT".

Segons informà la Junta de l'Hospitalitat de Lourdes, serà reeditat el "Manual del Peregrin", acompanyat del viacrucis i del rosari preparat per Manuel Pal.

L'Hospitalitat també anuncia que enguany l'aplec de malalts al Castell del Remei se celebrarà el dia 8 de maig, la diada tindrà caràcter diocesà i possiblement es prepararà una celebració comunitària de la Unció dels Malalts.

El 24 de juny es farà el Peregrinatge a Núria, de caràcter diocesà

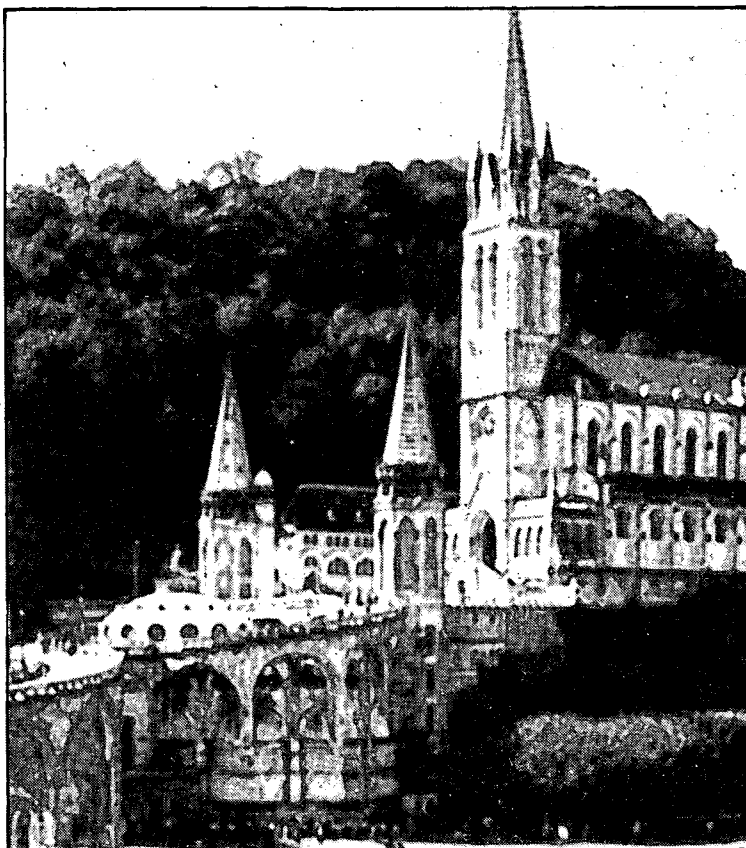
Maria Josepa Feixas, religiosa de la companyia de Maria, mensualment visita 22 malalts de la Seu d'Urgell i, els que ho demanen, els porta la Comunió.

i amb una preparació i organització extraordinàries amb motiu de la celebració de l'Any Maria.

7,5 milions de ptes. en la diada "Germanor"

Set milions i mig de ptes. han donat els fidels de les comarques del Bisbat d'Urgell, en la col·lecta "Germanor", per a col·laborar econòmicament amb la seva Església. En relació a l'any 1986 aquesta xifra significa un augment del 25 per cent, i en relació al nombre d'habitants suposa més de 50 ptes. per persona.

Les parròquies que han donat les quantitats absolutes més altes

són les més grans en demografia: Puigcerdà (810.000), la Seu d'Urgell (540.000), Balaguer (500.000), Andorra la Vella (360.000) i Ponts (310.000). Les més generoses, però, en xifres relatives han estat les més pobres demogràficament, en alguna d'aquestes parròquies correspon més de 500 ptes. per habi-

tant. El servei religiós i les visites pastorals dels preveres a aquestes comunitats comporten temps i despeses importants, a voltes també perill, però els fidels reconeixen aquesta atenció per part de l'Església i l'agraeixen de diverses maneres.

ANTONI MIRABET

Tot el poble de Sanaüja pregà pel seu rector

SANAÜJA.— Tot el poble de Sanaüja, acompanyat pel seu Ajuntament en ple, es va fer present el dia 6 de març a l'església parroquial per a assistir a la missa funeral celebrada en sufragi del rector de la parròquia que havia mort el dia 2 a Barcelona. Mossèn Josep Montaner i Nus, que havia estat traslladat a Barcelona per a rebre atencions mèdiques, morí en una clínica i el dia 3 de març, a la parròquia de Maria Mitjancera, mossèn Ramon Vilardell, acompanyat de 17 preveres, presidí la missa de funeral.

Els seus feligresos de Sanaüja estimaven el seu rector i van voler aplegar-se també al temple en una missa de sufragi que presidí el Vicari General Ramon Vilardell. Vint sacerdots ocupaven el presbiteri de l'església parroquial i el poble omplia de gom a gom les naus del temple.

Mossèn Josep s'havia distingit per la seva senzillesa i sobrietat per una bondat que traspasava en tots els moviments i paraules. El llarg rosari de parròquies a les quals havia servit recorden amb agraiement i estimació el prevere. Nascut a Peramea feia 70 anys, havia estat rector de les parròquies següents: Pesonada, Beranui i Antist, Puigverd de Sió i Montfalcó, Preixens i Pradell, Rialb de Noguera i darrerament Sanaüja, parròquia on va ser ordenat prevere sant Josep de Calassanç i residència dels Bisbes d'Urgell en altres temps.

A.M.

El 25 de març, un dia singular de l'Any Marià

La solemnitat de l'Anunciació del Senyor, que l'Església celebra el 25 de març, tindrà en el context d'aquest Any Marià una particular significació espiritual. El fet aquell dia, seguint l'exemple i l'exhortació de Joan Pau II, la pietat que el poble fidel ha de manifestar a la Mare del Redemptor trobi ressò en el cant o la recitació de l'himne bizantí "Akáthistos" dona una dimensió profundament ecumènica a la seva celebració.

A través d'aquest himne, que canta la maternitat divina de Maria, expressarem la veneració comuna d'Orient i Occident a la Mare de Déu, posant-ho de manifest gràcies a aquesta admirable fórmula de pregària de la litúrgia oriental. D'altra banda, així es farà visible, diguem-ho d'aquesta manera, la unitat i la fraternitat de l'Església catòlica.

Indulgències

Tenint present aquestes circumstàncies, la Sagrada Penitenciaria Apostòlica ha establert que, havent acomplert les condicions de costum (confessió sacramental, comunió eucarística, pregària segons les intencions del Sant Pare), tots els fidels que s'uneixin devotament als seus Pastors en la celebració de l'himne "Akáthistos" podran obtenir la indulgència plenària.

Recorda també la Penitenciaria Apostòlica que el res de l'himne "Akáthistos" porta sempre unida la indulgència parcial, si els fidels per mitjà d'ell eleven piadosament el seu pensament a Déu complint els seus deures i acceptant les dificultats de la vida.

Els fidels barcelonins serà bo que tinguin present la crida que els ha fet el seu bisbe i pastor, el cardenal Narcís Jubany, de reunir-se amb ell en la celebració eucarística que presidirà a les 7 de la tarda del dia 25 de març, a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè, per unir-se allí a les lloances i a la pregària que brollen del venerable himne de l'"Akáthistos".

L'home

Sempre és interessant llegir i moltes vegades és excel·lent rellegir. En el complex món que ens ha tocat de viure, aquella lúcida sentència de Chesterton: "Les idees són perilloses, però l'home per al qual són més perilloses és l'home sense idees", ens ve, avui, de molta actualitat.

I és que ara trobem l'home totalment encasellat, sense idees, amb una mena de crisi que esborra l'equilibri de la Creació.

Delinqüència, angoixes, guerres, drogues, atur, pobresa, terrorisme, aboquen la vida humana a una insòlita i preocupant paradoxa. Si l'home en expressió d'Ortega, és el "Jo i la seva circumstància", aquesta afirmació és avui més palesa que mai.

Aquell primigeni "Homo sapiens", concebut elementalment per a una convivència social i essencialment com el possessor d'una alè divina, o sia d'una ànima immortal, ha esdevingut a través de mil·lennis i mil·lennis en un "homo ludens", de difícil catalogació.

I dic això sempre generalitzant, ja que l'home —idea de Déu— fou classificat sobre la resta dels homínids amb l'ús exclusiu de "l'ens" o sia l'ànima, en tant que ésser creat, i del "logos" o llenguatge per poder expressar les idees o el raïocini, i en canvi molta realitat sòcio-humana comporta un tipus d'home futur que es preocupa bàsicament per una llibertat sempre més i més accentuadament tècnica i deshumanitzadora.

M'agrada apassionadament llegir, però tanmateix fa feredat saber notícies que —de lluny o de prop— afecten primordialment l'home i tota la humanitat.

Pol·lució contaminadora de l'atmosfera, embrutament dels oceans, esterilització de zones fins ara poblades, emmetzinament dels cursos fluvials, i arreu, una regressió d'idees lúcides, de ferma religiositat, de sensibilització, de molt menyspreu de l'home per l'home.

I tot això quan quasi ens trobem a la cúspide de l'any 2000, quan l'ésser humà està en el summum tecnològic i en un estadi cultural de màxima eficiència.

No voldria de cap manera ser malastruc, però sóc home que visc també de peus a terra i m'interessa tota la realitat cívica i humana, totes les vivències que m'envolten.

Veig l'home actual, en una autèntica dicotomia de progressió i, alhora, de regressió.

Tanmateix l'home que realitza avenços espectaculars, per exemple en el camp de la bioquímica, és el mateix que

omple l'atmosfera de diòxid de sofre i òxid de nitrogen —la temuda pluja àcida— que crema els boscos d'Europa; l'home que projecta el futur i pròxim túnel de 35 km. a través del Canal de la Mànega, és el mateix que aboca als oceans cada dia centenars de tones de deixalles i detritus; l'home que investiga els secrets dels pols àrtic i antàrtic, és el que assenta indústries contaminants vora els rius i els contagia greument; l'home que ja estudia un aterratge a Mart, és capaç de segrestar una criatura indefensa; l'home que serveix els més refinats banquets (llegiu Petrossian, rei del caviar a París), consent que cinc milions d'etiops puguin morir de fam l'any vinent; l'home que edifica una escultura i bella basílica, pot assassinar també 16 missioners a...; l'home que disposa de vint luxosos xalets, (llegiu el magnat Khashoggi), no recorda que cent milions de persones al món viuen a la intempèrie.

No acabariem mai. Aquesta dualitat en la vida de l'home, aquest contras brutal, llastimosament anàrquic, és el que em preocupa i, àdhuc, m'apassiona. Cert que Déu creà l'home —pols de la terra i essència d'esperit— amb un àngel i un dimoni en cadascú i que és l'ésser humà l'únic responsable de les seves comeses, de la seva vida.

Així, doncs, l'home creat a imatge i semblança del Creador, deuria ser bàsicament bo, enaltidor de la natura —la gran obra de Déu—, coneixedor i admirador del proïsme i sentir un gran amor per tot com a ésser que és semblant a Déu, i en realitat, això —parlem sempre en general— és una greu contradicció.

L'home no deuria romandre indiferent a les vicissituds que l'envolten —i aquesta és la meua gran denúncia—, a les tesis que li plantegen la seva existència, a les necessitats morals i físiques d'ara, de demà, de sempre. Hauria de respondre amb una ètica crítica, amb una dignitat unitària d'amor, amb un missatge de fe, amb una creença en la bellesa, amb una equitat de justícia, amb un compromís de benestar col·lectiu.

Crec que només així podrà l'home realitzar i bastir la vida per la qual fou creat, acomplir la idea suprema del Creador, i sentir ànima endins la seva alè viva, pregona, com deia un poeta:

Saber que som la idea de nosaltres, foc de demà, cristall d'un nou deliri.

PERE VIVES I SARRI

TORTOSA

Trobades les restes d'una basílica paleocristiana

TORTOSA.—Restes de la capçalera d'una basílica paleocristiana han estat trobades a la plaça d'Alfons XII, de Tortosa, en el transcurs de les obres que es fan per construir un aparcament subterrani.

Segons els arqueòlegs que investiguen la troballa, aquest és el primer testimoni arquitectònic pertanyent al primitiu cristianisme trobat a les comarques de l'Ebre.

Aquest és el segon descobriment arqueològic d'importància que es produeix aquest mes a aquestes comarques, on ha estat destacada la presència de diverses cultures.

El Departament de Cultura de la Generalitat continua al Perelló l'exploració i neteja d'un tram d'uns 3 kms corresponents a la Via Augusta, descoberta fa poc.

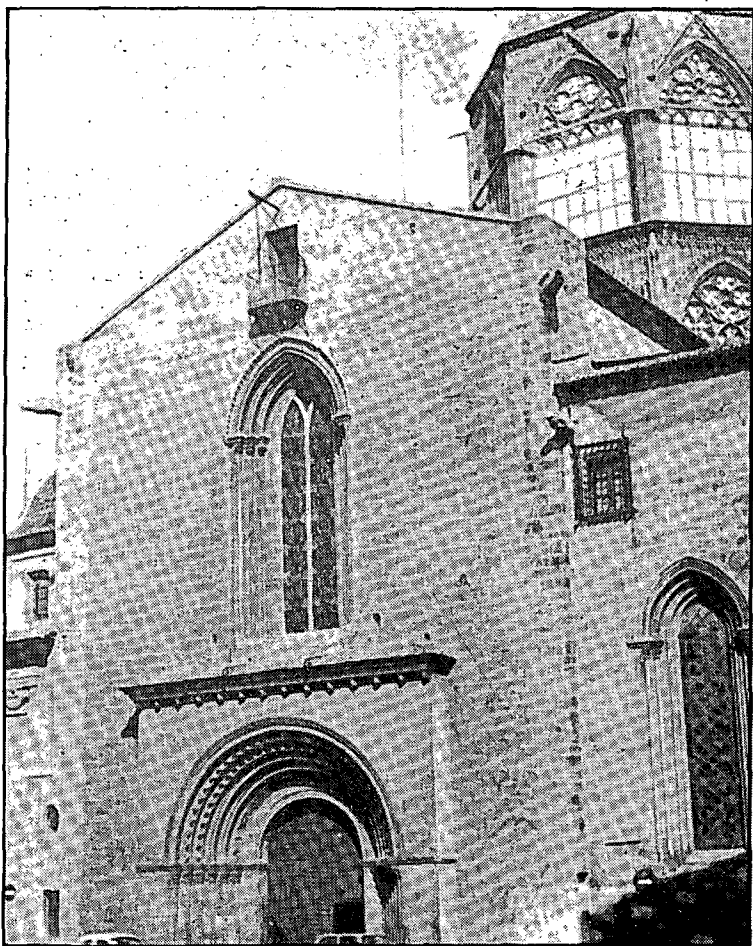
L'Ajuntament del Perelló anuncia la seva intenció de prohibir pròximament la circulació de vehicles, excepte els veïns d'aquesta població, per alguns trams de la Via Augusta que és paral·lela a un camí veïnal.

En aquest municipi també es troben molt avançades les obres de restauració de la font de la Cuitora que, pertanyent a l'època romana, ha estat parcialment desmuntada i arreglada per garantir la seva conservació.

VALENCIA

Nombrosos assistents als actes de l'Any Marià

Dissabte rera dissabte, hom guanya el Jubileo a la Seu

VALENCIA.—L'activitat pastoral de conjunt més cridanera darrerament a la diòcesi de València és la celebració de l'Any Marià.

Dissabte rera dissabte, les naus de la seu s'omplen de creients delerosos de guanyar el Jubileo. Bàsicament l'acte consisteix en la celebració de l'Eucaristia, presidida per l'arquebisbe, i l'entronització de la imatge de la Mare de Déu dels Desemparats. Lògicament el pelegrinatge s'hauria de fer a la basílica de la Mare de Déu, però com que és un lloc petit, la gent s'aplega a la Seu i s'entronitza la imatge de la Verge.

Tothom està convocat a peregrinar: per edats, per professions, per parròquies. Així està previst que fins el 15 d'agost acudeixen a la seu totes les comunitats cristianes agrupades en les respectives vicaries episcopals, tots els moviments apostòlics seglars, les delegacions diocesanes, els religiosos i religioses, els capellans...

L'últim dissabte de febrer peregrinaren els diferents moviments familiars existents a la diòcesi que són molts: els Equips de Nostra Senyora, el Moviment Familiar Cristià, els Grups de Matri-

monis Parroquials, l'Encontre Matrimonial, el Centre de Preparació al Matrimoni, l'ACIT, l'AMV (viudes) i el Moviment de Cursets Prematrimonials. El primer dissabte de març ho farà Caritas Diocesana. Aquesta, però, ha organitzat tota la jornada i així, de matí, hi haurà un treball de reflexió per grups i una conferència de monsenyor Iniesta sobre els pobres avui a l'Església.

Dia del Seminari

Com que a València, el dia de Sant Josep no és el més adient per parlar del seminari —com a quasi tota la resta de diòcesis espanyoles— el Dia del Seminari es trasllada al primer diumenge de març. Segons el fullet de propaganda distribuït per les parròquies, l'estadística actual de València és la següent: al seminari menor hi ha 106 seminaristes (EGB, BUP i COU) i al seminari major, 98. Total, 204. En 1987 s'ordenaren de prevere 7 i s'han mort 25 capellans. Tot i això hi ha qui diu que s'està remuntant la crisi.

JOSEP A. COMES

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

**Ja són més de 400 les missioneres i missioners
que reben Catalunya Cristiana gràcies
a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.**

La nostra fita és que tots els més de 1.500 missioners i missioneres de les diòcesis catalanes puguin rebre el setmanari. La comunicació amoroseix la solitud i dona el confort de la comunió fraternal.

Cada setmana en publiquem una relació. ¡Sigueu "padrins" d'aquests germans i germanes nostres!

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRÍ:

ANNA MARIA DE TRAVY
Bishop's House P.O. Box.
YOLA CONGOLA STATE
NIGERIA 11.280.- Ptas.

MONTSERRAT MARIMON y GUASCH
D.S. 108 IJENE-NGOSI
BURUNDI 11.280.- Ptas.

M.ª ROSA GARRIGA (Mis. NAZARET)
Hevecam B.P. 1298
DUALA
CAMERUN 11.280.- Ptas.

RICARD NAVARRO
Procure de l'Archid.
B.P. 3155
DAKAR
SENEGAL 11.280.- Ptas.

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms
Direcció Tel
Població D.P. Província

subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner.....
(nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:

- ☐ taló que adjunto
☐ gir postal
☐ domiciliació segons l'adjunta autorització

Domiciliació: Banc/Caixa
Sucursal n°
N° compte corrent
Població Província

Prego al Banc/Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.

Població: Data:
Signatura:

"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39

LA PASSIÓ D'OLESA

Una presentació de l'espectacle per a la catequesi (i 2)

En general aquests personatges són gent senzilla, potser no sabien llegir ni escriure però sí que sabien estimar. Ja us adoneu que tot l'espectacle gira entorn de Jesús. Davant de Jesús ningú no pot quedar indiferent. O sigui, el seu missatge i el seu comportament ens demanen una resposta. Això ja els passava, i encara amb més força, als homes i dones que el van conèixer directament. Poder conèixer de debò qui és Jesús no és pas una curiositat sinó quelcom molt important per a cada un de nosaltres. Quan el senyor Joan Povill va escriure aquest text també volia fer-nos entendre això. Encara sobre el caràcter de Jesús podríem dir moltes coses però potser no cal. Si sou un públic atent ja les descobrireu.

* * *

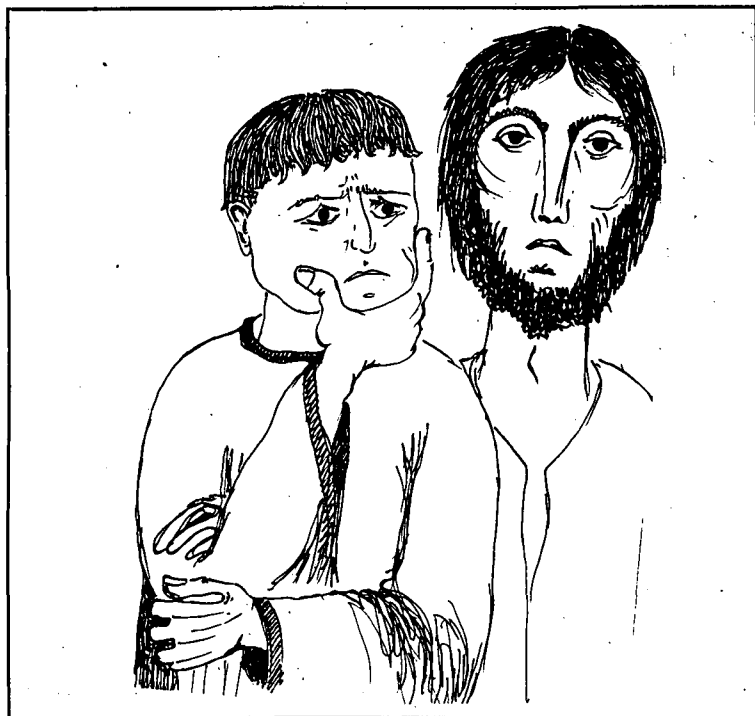
7. A més de Jesús els altres personatges importants són Maria, Pere, Judes, els fariseus i Pilat. No vol dir que tota la resta de personatges no siguin importants en ells mateixos sinó només que en aquest espectacle concret no es destaquen tant.

Maria, la mare de Jesús, no surt gaires vegades durant l'obra; més aviat poques. Però ja n'hi ha prou perquè les seves paraules siguin molt importants dins de l'espectacle. Com és Maria? És una dona que sap callar molt perquè estima Jesús des de dins el seu cor. Sap que ell és un home amb una missió de Déu: la de predicar el Regne de Déu i alliberar del dolor i la tristesa tots els homes i dones que pateixen per qualsevol motiu. Maria accepta de cor tot el sofriment de Jesús perquè sap que Déu Pare no abandonarà el seu fill. Maria confia en Déu Pare i accepta la decisió de Jesús. El comiat de Jesús i Maria és un moment dolç de l'espectacle. Aquest versos els diu Maria i pertanyen a aquest quadre:

*I si Tu has complimentat
el manament del teu Pare,
com vols que la teva mare
hi oposi dificultat?
Heus aquí la seva esclava.
Faci's en mi com manava
la voluntat del Senyor!*

Pere, a diferència de Maria, és esverat però molt entusiasmada per Jesús. Potser és el personatge que més alegria exterior mostra de creure en Jesús. L'espectacle, igual que els evangelis, dona una visió molt humana de Pere. Les persones som capaces de ser molt valentes i nobles però també de ser porugues i fins i tot covardes. Per això Pere és un exemple molt real de com nosaltres creiem en Jesús i en Déu Pare. Tal com li va passar a Pere, tenim la temptació de negar-lo perquè així les coses ens semblen més "fàcils", però hem d'adonar-nos que això no és cert. Quan Pere s'adona que no ha estimat prou Jesús i que, per por, ha fet veure que no el coneixia, se sent molt trist i es penedeix del que ha fet:

*Què sóc jo que nego el Mestre?
Jo, el deixeble preferit!
(...)
Abans que cantés el gall*

*l'he negat moltes vegades!
(...)
Perdó! No em barreu la porta!
Feu de mi el que vulgueu!
Que encara que sigui forta
la pena que m'imposeu,
no hi haurà pena tan dura
ni càstig tan feridor
com l'angoixa que em tortura
d'haver negat el Senyor.*

Però encara que Pere ha dubtat de Jesús, en el fons del seu cor no deixa d'estimar-lo. Per això, després de sentir-se perdonat, és capaç de dir ben fort:

*Jesús és tot Ell amor!
(...)
Tota la vida,
Jesús meu, t'he de seguir,
que Tu ets la llum beneïda,
principi i fi del camí!*

Judes s'imagina el Messies com un soldat que vindrà amb el seu exèrcit i traïrà els soldats romans del seu país. I és clar, Jesús no fa res d'això. Judes no aconsegueix entendre com és que tenint tant poder per fer miracles no es fa amb la gent rica i poderosa en lloc d'anar amb una colla de deixebles esparracats i estar sempre envoltat de gent senzilla. Els fariseus, que al llarg de tota l'obra constantment provoquen Jesús i els seus deixebles, li fan creure que Jesús els enganya i que tot el que diu i el que fa només servirà per perjudicar els jueus. Per això traïx i ven el seu Mestre. En el fons Judes no se l'estima prou i, encara que es penedeix del que ha fet i es desespera molt, no creu que Déu Pare li pugui perdonar un pecat tan gros. Com que és orgullós no confia que Déu el perdoni. I Déu Pare ho pot perdonar tot. Aquest pecat encara és més gran que el de traïr Jesús. Per això es penja a l'arbre.

Un cas molt diferent és el de Pilat perquè és un governador romà. Per tant, ell no creia que s'havia d'esperar un Messies. Això només ho creien els jueus. És el personatge que està més allunyat de Jesús. Pilat no vol matar Jesús perquè li sembla que no s'ho mereix. Si després de molta discussió decideix que mori és perquè no és prou valent. Senzillament pensa que no val la pena seguir defensant Jesús si és que ell hi

pot sortir perdent. D'aquesta actitud de Pilat podem aprendre que hem de ser sempre justos amb les altres persones encara que algun cop sigui difícil i ens sembli que hi sortim perjudicats. De totes maneres Pilat intenta donar la culpa als jueus de la mort de Jesús...

* * *

8. Aquestes notes no s'han escrit perquè us les estúdieu. No cal afegir gran cosa més. Si realment treballem amb els vostres catequistes les idees i els textos d'aquestes notes, passaran dues coses. Una: aprendreu una mica més qui era Jesús. Una altra: quan veureu i escoltareu l'espectacle us ho passareu més bé perquè l'entendreu millor.

Busqueu al diccionari totes les paraules que no entengueu o pregunteu-les al catequista. Si us acostumeu una mica a les paraules dels versos que hem apuntat

seguireu més bé tot l'espectacle.

Per cert!, abans d'acabar heu de saber una cosa. Per fer un espectacle com el que vosaltres veureu calen moltes persones, molts més que un altre tipus d'espectacle. Tot espectacle té molt mèrit si està ben fet. Però la Passió d'Olesa o la d'Esparreguera o el Pessebre vivent de Corbera tenen un mèrit molt especial. En primer lloc perquè ningú no guanya diners. Tots els qui surten o controlen els llums, el so o canvien els decorats, ho fan perquè estimen les tradicions i perquè són molt generosos. I en segon lloc, perquè organitzar tantes persones és realment difícil. ¿Sabeu quantes persones veureu l'espectacle? Mil cinc-cents. Doncs més o menys fan falta la meitat d'aquesta xifra perquè sigui possible representar l'espectacle. I res més. Procureu recordar aquestes coses quan vingueu a veure la Passió d'Olesa.

JOSEP TEMPORAL i OLEART

DIA DE SANT JORDI

UN LLIBRE I UNA ROSA

El millor obsequi,
els llibres de les col·leccions de:

**Catalunya
Cristiana**

Podeu adquirir-los a totes les llibreries o bé, emplenant i enviant la butlleta adjunta a:
FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA, c/ València, 244, 2n. - 08007 Barcelona, o també a: ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA, Pl. Urquinaona, 11, 3º, 3ª - 08010 Barcelona.

BUTLLETA DE COMANDA

Envieu-me els llibres que senyalo amb una creu:

COL·LECCIÓ CULTURA I PENSAMENT

☐ N° 1 L'EVOLUCIONISME AVUI
de Francesc Nicolau 800,- ptes.	☐ N° 5 SOM HUMANS
de Francesc Gamisans 1.000,- ptes.
☐ N° 2 ORIGEN I ESTRUCTURA DE L'UNIVERS
de Francesc Nicolau 800,- ptes.	☐ N° 6 EL DR. ALMERA I LA SEVA ESCOLA DE GEOLOGIA
de Francesc Nicolau i Joan Valls 850,- ptes.
☐ N° 3 AFINANT
de Joan E. Jarque i Jutglar 800,- ptes.	☐ N° 7 LA CÈL·LULA I LA REPRODUCCIÓ DELS ÉSSERS VIUS
de Francesc Nicolau 1.000,- ptes.
☐ N° 4 LA CONSTITUCIÓ DE LA MATÈRIA
de Francesc Nicolau 950,- ptes.	

COL·LECCIÓ MISCEL·LÀNIA

☐ N° 1 EL SENY D'UN POBLE de Xesc Soliu 1.500,- ptes.
☐ N° 2 EL PETIT GRAN DO de Pere Ribot 1.200,- ptes.
☐ N° 3 QUAN LES COSES PARLEN de Xesc Soliu 1.800,- ptes.

Forma de pagament

☐ Xec que adjunto ☐ Gir postal

Nom
Domicili Població D.P.
Província

Alcohòlics Anònims

Compartir vivències per deixar

Alcohòlics Anònims és una associació que va néixer a Ohio (EUA) el 1935 quan dos alcohòlics, Billy —corredor de borsa— i Bob —cirurgià— van comprovar que si intercanviaven les seves vivències sobre l'alcohol no bevien. Aquest va ser l'inici d'una organització que avui té 2.500.000 persones en recuperació i que està implantada mundialment. L'any 1962 va començar a funcionar a Espanya. Es va formar un grup central a Barcelona. Només ajuda a aquells que ho volen realment, mitjançant el mètode dels "Dotze passos" i el fet de compartir experiències.

"Sempre hi ha unes causes per començar a beure —comenta en Sebastià— però s'ha de canviar una manera determinada de viure i la teràpia hi ajuda". Es pot afirmar que l'alcoholisme és la punta d'un iceberg d'insatisfaccions, de rancúnies, de decepcions, agreujades pel fet que la persona es tanca en les seves obsessions i defectes, sense confiar en els altres ni demanar ajuda. Un alcohòlic és l'últim que admet que està malalt i com més se l'insisteix, més agressiu es torna.

Canvis en la personalitat

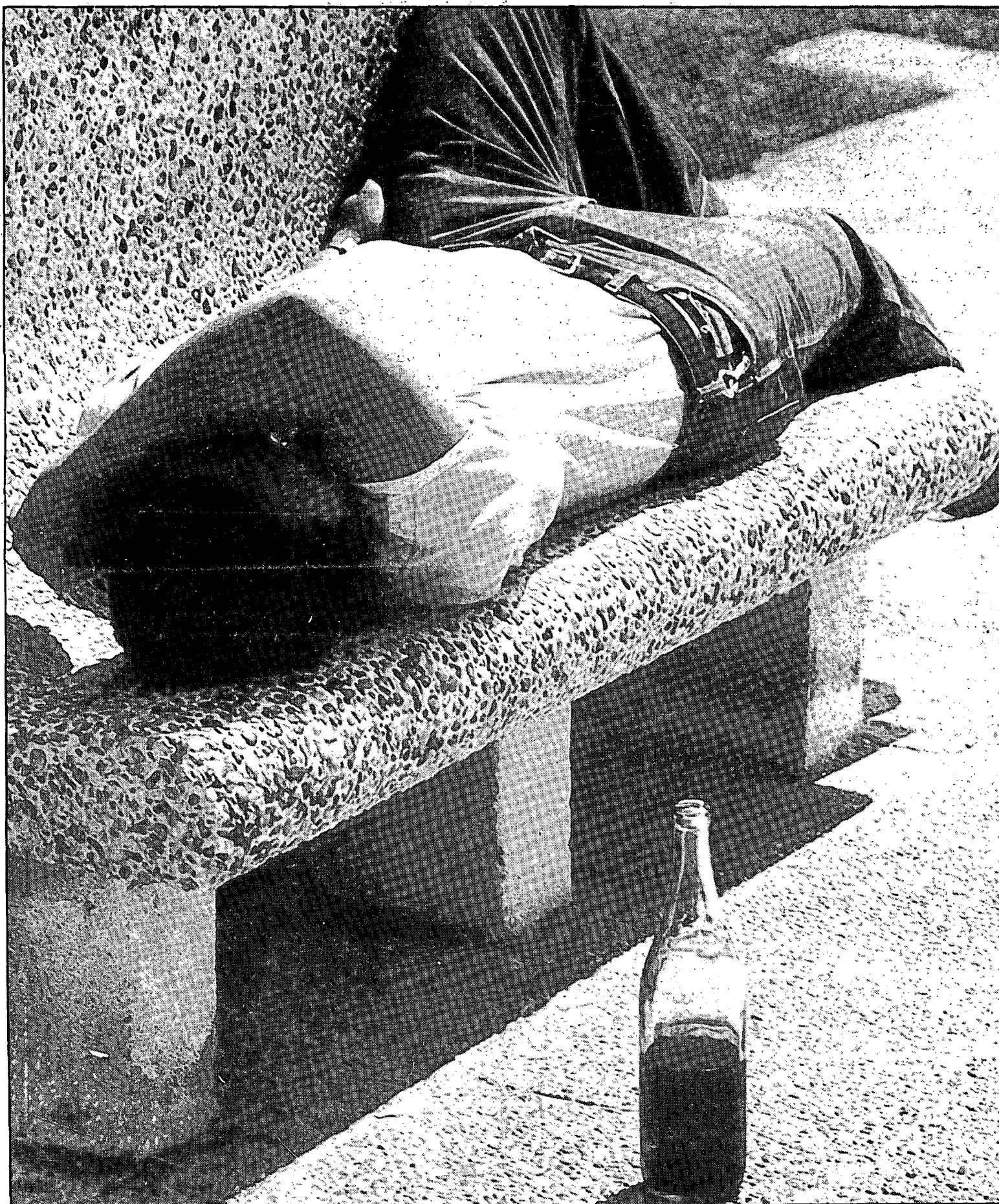
"La vida a casa es torna insuportable, la família no et comprèn i el problema només és teu —afirma en Sebastià—. La persona canvia, sobretot en l'actitud, i tens vergonya d'admetre que ets alcohòlic". La Caterín explica que "vaig estar molt de temps sense sortir amb amics perquè em resultava impossible sortir sense prendre una copa".

En aquesta organització l'anonimat és molt important, no s'hi admeten personalismes. És per aquest motiu que tant a les entrevistes, com a les conferències, com en el si de la mateixa associació, només es diu el nom propi de la persona. No hi ha control d'associats, ni fitxes ni quotes (es dona la voluntat). Tampoc no es fan campanyes de promoció. Però, en canvi, es fan xerrades públiques d'informació per intentar ajudar les persones alcohòliques, encara que no es tenen garanties del resultat del mètode. Molta gent deixa "Alcohòlics Anònims".

"L'alcohòlic sempre es creu especial fins que arriba a trobar-se amb un grup que el comprèn perquè està format per alcohòlics com ell —diu la Caterín—. Sola, jo veia que no me'n podia sortir i quan vaig entrar a "Alcohòlics Anònims" vaig constatar que la gent no bebia i que era feliç. Vaig trobar una identitat, una ESPERANÇA. I vaig trobar amics i molta comprensió".

Repercussions psíquiques

L'alcoholisme és una ma-

La vida de la persona que beu esdevé insuportable.

Una metgessa atenent una nena

ar de beure

laltia que no es pot guarir però, com passa amb altres malalties, es pot contenir. Una persona és alcohòlica, no per la quantitat d'alcohol que pren, sinó per la dependència que li crea el fet de beure. Si algú "necessita" prendre dues copes al dia i no pot estar-se'n, és que és alcohòlic. Aquesta és una malaltia que es pot definir com a progressiva, incurable i irreversible i que portà a la mort. Una persona pot desintoxicar-se però els òrgans sempre queden afectats i comporta unes repercussions psíquiques importants. "Només que un dia prenguem una copeta ens trobem on erem abans de deixar de beure". Conscients d'aquesta limitació es treballa en el grup sobre la forma de viure seguint els "Dotze passos" i les "Dotze tradicions". "Comencem per ajudar-nos a nosaltres mateixos i al mateix temps ajudes els altres amb la teva experiència i això dóna una gran satisfacció" afegeix la Caterín.

Els "Dotze passos" són el nucli del programa d'"Alcohòlics Anònims", són suggeriments basats en l'experiència d'assajos i errors dels primers membres de l'organització. Per exemple: "Admetem que érem impotents davant

l'alcohol, que les nostres vides s'havien tornat ingovernables". "Vam decidir posar les nostres voluntats i les nostres vides a les mans de Déu com nosaltres el concebim". "Busquem a través de l'oració i de la meditació millorar el nostre comportament conscient amb Déu com nosaltres el concebim, demanant-li solament que ens deixi conèixer la seva voluntat respecte nosaltres i ens doni la fortalesa per complir-la".

Les "Dotze tradicions" són principis que s'indiquen per assegurar el desenvolupament dels grups que componen l'associació. Es basen en l'experiència dels grups en el temps de formació de l'associació. Es basa en: "El nostre benestar comú ha de tenir preferència, el restabliment personal depèn de la unitat". "L'anonimat és la base de les nostres tradicions, ens recorda que sempre hem d'anteposar els principis a les persones".

Funcionament

A cada grup hi ha un modelador, un president, un secretari, un tresorer i un representant, aquests càrrecs són un servei voluntari i rotatiu. Cada grup actua amb autonomia i es

L'alcohòlic beu per fugir dels seus problemes.

reuneix al matí o a la tarda, i les vegades que cregui convenient a la setmana. El Comitè d'Àrea està format pels representants dels grups d'una mateixa regió, el qual escull un delegat que va al Comitè Rector (d'àmbit estatal). A Catalunya hi ha una trentena de grups coordinats amb els 284 d'Espanya. Es regeixen per uns Estatuts que van començar a funcionar en 1979. A Barcelona el telèfon de l'associació

és el 317 77 77 i l'apartat de correus el 505.

L'Òrgan Rector s'anomena "Conferències", es convoca cada any i hi van els delegats de les diverses àrees (regions). S'encarrega de suggerir el pla d'actuació per cada any. Durant la Setmana Santa tindrà lloc a la Universitat Laboral de Gijón la "I Convenció Europea d'Alcohòlics Anònims".

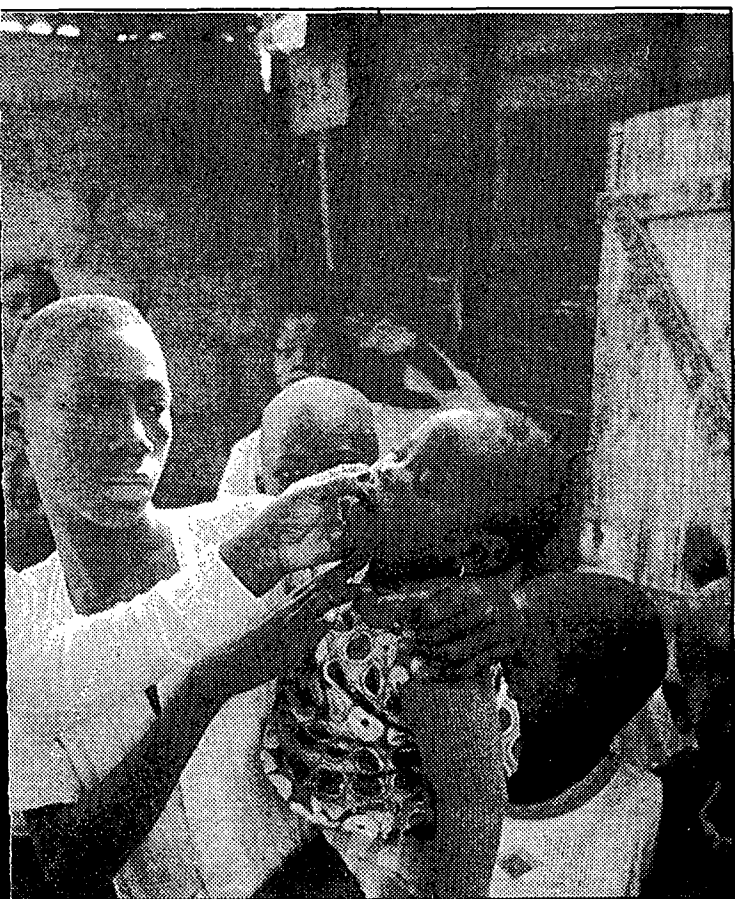
"Abans em sentia domi-

nat per l'alcohol i sempre volia fugir. Recorria de 25 a 30 bars cada dia, o més. Fins que amb l'associació vaig veure que la vida és maca. Sempre hi ha problemes però s'han de saber portar amb alegria" —diu en Sebastià. La Caterín acaba: "Quan un pot controlar-se i deixar de beure, els dies poden ser tan feliços com un vulgari".

NURIA ORIOL PALAREA

Alts índex de mortalitat infantil

Néixer al Senegal, un risc

l carrer.

Néixer, al Senegal, comporta un risc extraordinari. L'entrebanc més insignificant pot suposar el traspàs del nadó. La mare també corre sovint perill. I és que els parts es fan en unes condicions absolutament rudimentàries. No tenen cap punt de comparança amb els de les societats occidentals.

Les dades de la UNICEF, corresponents al 1986, són prou significatives. El 22,7 per cent dels petits senegalesos no arribaren a l'edat de cinc anys. Entre els infants menors de tres anys que varen ser hospitalitzats, un terç estaven mal alimentats. Les malalties infeccioses estan a l'ordre del dia. Hi ha molts casos de meningitis que deixen seqüeles importants. Tampoc no podem oblidar les infeccions pulmonars, la tuberculosi o les diarrees.

Anar des d'un barri pobre de Dakar a l'hospital amb taxi és difícil. Pocs taxistes accepten el viatge. La situació és pitjor si la mare ha de traslladar-se des d'un poble de pagès. En el cas que la mare es presenti massa d'hora a l'hospital, ha de tornar a casa seva. No hi ha lloc a l'hospital. Hi manquen personal, sang, llits. El temps màxim que hi pot romandre una mare a qui s'ha fet la cesària és de 48 hores.

Manca personal sanitari

De ben poc han servit, fins al moment, les

consultes pre-natals que s'han muntat a Dakar. Reben moltes consultes i hi ha poc personal per atendre-les. No es pot portar a terme una tasca seriosa que permeti detectar les infeccions maternals, les anèmies, les bessonades o d'altres factors de risc. La política de prevenció brilla per la seva absència. Al país hi ha deu aparells d'ecografia i la majoria, són en mans del sector privat. Només les famílies amb recursos tenen accés a un control sanitari racional i eficaç.

Els parts prematurs són una altra de les causes importants que expliquen els alts índex de mortalitat infantil. Com és fàcil de suposar, les incubadores són un luxe. Les poques que hi ha es paralitzen, sovint, per les tallades habituals del subministrament elèctric. En els casos de fills prematurs les mares aguditzen l'enginy i emboliquen els fills amb un tapall creant una "incubadora natural". Aquest mètode és també habitual a l'Amèrica Llatina.

Les mares, després del naixement, no poden anar a la consulta del pediatre. Com que mare i fill surten 24 hores després del part dels hospitals públics, és impossible que els pediatres detectin qualsevol anomalia.

No es parla del tema de contaminació del fetus maternal per la Sida. Està mal vist parlar d'aquesta malaltia. De fet, però, els casos de Sida al Senegal són escassos. Aquesta malaltia ha castigat més d'altres països d'Àfrica.

TOMAS PUNTI

CALENDARI

Diumenge, 20 de març. V de Quaresma. Sant Ambrós de Siena, santes Eufèmia i Alexandra.
El sol surt a les 5'55 i es pon a les 18'03 (Hora solar).
Dilluns, 21 de març. Sant Filemó i santa Fabiola, martir romana.
Dimarts, 22 de març. Sant Deogràcies i sant Benvingut, bisbes; sant Octavià, màrtir i santa Lea, vídua.
Dimecres, 23 de març. Sant Josep Oriol, prevere; sant Toribi de Mogrovejo, arquebisbe i santa Aquil·la, màrtir.
Dijous, 24 de març. Sant Agapit i sant Llatí, bisbes; Sant Simeó, nen màrtir.
Divendres, 25. L'Anunciació de la Mare de Déu. Sant Humbert, abad.
Festa major a Borgonyà, els Prats de Rei, Torà de Riubregòs i Tortosa.
Dissabte, 26 de març. Sant Brauli, bisbe i santa Màxima, màrtir.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

20 de març. Diumenge V de Quaresma. Lectures: Primera, Jr 31,31-34, S 50, segona He 5,7-9, tercera Jo 12,20-33.
21 de març. Dilluns de la setmana V de Quaresma. Lectures: Primera, Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62, S 22, segona Jo 8,1-11.
22 de març. Dimarts de la setmana V de Quaresma. Lectures: Primera, Nm 21,4-9, S 101, segona Jo 8,21-30.
23 de març. Dimecres de la setmana V de Quaresma. Lectures: Primera, Dn 3,14-20.91-92.95, Dn 3,52-56, segona Jo 8,31-42.
24 de març. Dijous de la setmana V de Quaresma. Lectures: Primera, Gn 17,3-9, S 104, segona Jo 8,51-59.
25 de març. Divendres. Anunciació del Senyor. Lectures: Primera, Is 7,10-14, S 39, segona He 10,4-10, tercera Lc 1,26-38.
(Jr 20,10-13, S 17, Jo 10,31-42)
26 de març. Dissabte de la setmana V de Quaresma. Lectures: Primera, Ez 37,21-28, Jr 31,10-13, segona Jo 11,45-56.

Litúrgia de les Hores

Setmana I

Diumenge, 20. Tot el V Diumenge de Quaresma.
Dilluns, 21. De fèria.
Dimarts, 22. De fèria.
Dimecres, 23. De fèria. (Es pot fer commemoració de Sant Josep Oriol).
Dijous, 24. De fèria.
Divendres, 25. Anunciació del Senyor. Solemnitat.
Dissabte, 26. De fèria.

D'ACÍ I D'ALLÀ

La caritat, carisma dels carismes

Que boniques les vidrieres multicolors dels finestrals catedralicis enviant raigs de celstia policromada a l'home que prega. La llum que les colpeix de fora ens mostra l'escena sacra representada per tots i cada un dels vidres emplomats. Cap vidre sol no diria res, i, entre tots, ho diuen tot. La caritat —carisma dels carismes—, és la llum que unifica la diversitat personal dins l'Església. Sense la llum de la caritat la comunió es trenca. L'Església és un mosaic vivent. El nerviosisme eclesial demostra que no ho acceptem.

PERE CAMPÀS BONAY
Monestir de l'Estany

HOMES I INSTITUCIONS

En el cinquantenari de la canonització de Sant Salvador d'Horta

La seva netedat de cor era lloable

Enguany es compleixen cinquanta anys de la solemne canonització d'un sant català: sant Salvador d'Horta. Era el 17 d'abril de 1938 quan el sant pare Pius XI, a la basílica de Sant Pere del Vaticà, curulla de fidels, proclamava la santedat d'un humil llec franciscà. Mentrestant, la nostra terra, la que Salvador havia trepitjat, recorrent els convents del seu orde o fent d'almoïner, es debatia en una guerra fratricida que ja feia gairebé dos anys que durava. Per això aquella solemnitat va ser a penes coneguda pels seus conciutadans i devots de Catalunya.

Ara, després de cinquanta anys, les poblacions que més tingueren a veure amb el sant taumaturg, volen recordar aquella proclamació. Són preferentment Santa Coloma de Farners, a la comarca de la Selva, on Salvador va néixer; Horta de Sant Joan, a la Terra Alta, on es consagrà la seva fama de santedat, i Càller, a l'illa de Sardenya, on va morir. Però són també Girona, Barcelona, Montserrat, Bellpuig, Lleida, Tarragona, Reus i Tortosa, i moltes altres, on el pas del sant és recordat i moltes altres poblacions on la devoció salvadoriana és encara molt viva.

En Salvadoret de l'Hospital

Sant Salvador va néixer l'any 1520 al l'Hospital de Santa Coloma de Farners, lloc que avui és ocupat pel creuer de l'església parroquial i la seva sagristia. Els documents que en podrien donar fe s'han perdut, però en el procés de la seva beatificació, consta el testimoni de colomencs que l'havien conegut ja de gran i ell els havia manifestat: "Jo sóc en Salvadoret de l'Hospital", expressió amb què se l'anomenava de petit.

Orfe de pares i en companyia de la seva germana viatjà a Barcelona, tot buscant feina, i de Barcelona a Montserrat, a la recerca de la seva vocació religiosa. Finalment, a vint-i-un anys, professava a l'Orde de Sant Francesc. Els avatars de la seva vida de santedat el portaren a diversos convents fins que fou destinat a Horta de Sant Joan. I allà, on aparentment anava enviat pels seus superiors per tal que fos oblidat pels fidels seguidors que li demanaven ajut, va ser on la fama de les seves meravelles es va acreditar per sempre. Per això és conegut per aquesta denominació: "d'Horta".

I la Terra Alta s'enorgulleix del "santet" que va viure al convent

de Santa Maria dels Àngels, a la falda de la muntanya de Santa Bàrbara, en aquella època regentat pels framenors de Sant Francesc.

Sardenya, el darrer viatge

La vida però li tenia reservades sorpreses i el Rei Felip II va demanar-lo a Palau i va viatjar a Madrid on els monarques l'acolliren amb afecte i li demanaren consell. També el Duc de Gandia, el qui més tard seria sant Francesc de Borja, va voler conèixer Salvador i va anar a cercar-lo a València, per portar-lo al seu palau.

El sant, però, no buscava els honors terrenals i, obeint ordres dels seus superiors, va emprendre viatge a l'illa de Sardenya per instal·lar-se al convent de Càller, on va morir, el 18 de març de 1567, tal com ell havia anunciat molt abans de conèixer el seu destí: "Me n'aniré lluny i ja no tornaré". El seu cos va haver de ser exposat durant tres dies a la veneració dels fidels que volien acomiadar-lo.

Es curiós constatar que diverses poblacions de Catalunya tenen fonts posades sota l'advocació de sant Salvador d'Horta potser per la seva transparència de vida i per la seva humana vivor, o perquè per la seva netedat de cor es lloava el Senyor, com en el Càntic del germà Sol de sant Francesc d'Assís:

"Lloat siguis, Senyor, per la germana aigua, la qual és molt útil i humil i preciosa i casta".

I, no podria ser aquest el seu missatge en la commemoració del cinquantenari de la seva canonització?

JOSEP M. MAS i SOLENCH

ADULTS EN LA FE

La reconciliació dels penitents en la vida de l'Església

JOAN GUITERAS i VILANOVA

La penitència en la vida i en la litúrgia de l'Església

La penitència, en el poble de Déu, té molta pluralitat de formes. "Compartint els sofriments de Crist per la paciència, exercint les obres de misericòrdia i de caritat, convertint-se cada dia més segons l'Evangeli, l'Església esdevé signe en el món de la conversió de Déu". El ritual segueix així: "Això, l'Església ho expressa vivint i ho celebra en la litúrgia, quan els fidels es reconeixen pecadors i imploren el perdó de Déu i dels germans, tal com s'esdevé en les celebracions penitencials, en la proclamació de la Paraula de Déu, en la pregària i en els elements penitencials de la celebració eucarística". Cal notar aquí que, per celebracions penitencials s'ha d'entendre unes celebracions que consten en el ritual i que no són directament el sagrament. Són una simple litúrgia de la Paraula. Són vivament recomanades a les comunitats, especialment durant el temps quaresmal.

El valor específic del sagrament de la penitència és indicat amb paraules textuais del concili Vaticà II. En el sagrament, "els fidels obtenen de la misericòrdia divina el

perdó de l'ofensa que li han fet, i alhora es reconcilien amb l'Església que, pecant, han ferit, la qual els ajuda a convertir-se amb el seu amor, el seu exemple i la seva pregària".

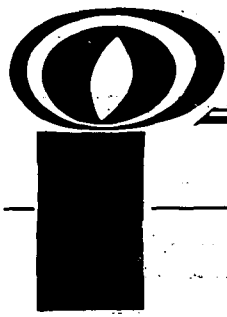
Reconciliació —fer les paus— amb Déu i amb l'Església

Cal atendre aquest doble efecte de la reconciliació. Una dimensió vertical i una altra, diguem-ne, horitzontal. Tot en consonància amb el fet de la sacramentalitat. Coherència amb el misteri de la condescendència divina. Sí, Déu s'adapta a la nostra manera de ser. La llei de l'encarnació. La raó de la subjecció a l'Església.

El pecat és en primer terme una ofensa a Déu. En realitat, un trencament de l'amistat amb Aquell que és el nostre Creador i Redemptor. "La penitència tendeix en últim terme a fer que de nou estimem Déu i ens donem del tot a ell". És, en definitiva, retorn al Pare que s'ha avançat a estimar-nos; "retorn a Crist, que es va lliurar a si mateix per nosaltres; i retorn a l'Esperit Sant, que ha estat vessat damunt nostre abundantment".

Però, com que entre els homes hi ha una profunda solidaritat en el mal i en el bé, resulta que el pecat perjudica els germans. Per això mateix, el pecador s'hi ha de reconciliar. Per tot això convé dir que, pel sagrament de la penitència, s'assoleix la pau amb Déu i amb l'Església.

El ritual encara afegeix una altra raó solidària. "Sovint els homes cometin injustícies amb complicitat mútua. I de la mateixa manera s'ajuden mútuament a fer penitència, a fi que, alliberats del pecat per la gràcia de Crist, també treballin amb tots els homes de bona voluntat per la pau i la justícia del món".

L'aliança nova

**"PACTARÉ AMB VOSALTRES
UNA ALIANÇA NOVA, I NO EM
RECORDARÉ MÉS DEL VOSTRE
PECAT"**

**Lectura del llibre del profeta Jeremies
(31:31-34)**

Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que pactaré amb el casal d'Israel i amb el casal de Judà una aliança nova. No serà com l'aliança que vaig pactar amb els seus pares el dia que els vaig donar la mà per fer-los sortir del país d'Egipte; aquella aliança, ells la van trencar, tot i que jo era el seu amo, diu l'oracle del Senyor.

L'aliança que jo pactaré després d'aquells dies amb el casal d'Israel serà aquesta, diu l'oracle del Senyor: Posaré la meua llei en el seu interior, l'escriuré en els seus cors. Llavors jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble. No caldrà que s'instrueixin l'un a l'altre dient: "Coneixeu qui és el Senyor", perquè tots em coneixeran; del més petit al més gran, diu l'oracle del Senyor, ja que els perdonaré la culpa i no recordaré més el seu pecat.

Dins les etapes de la història santa, resseguides cada any durant aquests diumenges de Quaresma, a través de les primeres lectures, aquest últim diumenge abans de la setmana santa, quinze dies abans de Pasqua, és el diumenge dels profetes.

La característica dels profetes d'Israel és la d'avivar en el cor del poble la fidelitat a l'aliança amb Déu. Els profetes, per tant, són una lectura ben adient per a la Quaresma. I ho experimentem, sobretot a les lectures ferials, on els profetes ens conviden sovint a la conversió.

• L'aliança en el cors

Retornar a l'aliança —com retornar a les fonts— és profundament renovador. És el que fa Jeremies en el text —absolutament clàssic dins la teologia de l'aliança— que llegim avui: Déu anuncia una aliança "en els cors", "nova". Nova en relació amb "la que va pactar amb els pares el dia que els va donar la mà per fer-los sortir del país d'Egipte".

però en realitat acompliment perfecte de l'aliança feta amb Abraham, en la seva fe. També Abraham, en efecte, rebé la promesa de Déu amb un cor fidel, i és "amb el cor que es creu per obtenir la justícia" (Romans 10, 10).

El sentit d'aquesta promesa de Jeremies es revela en el misteri pasqual de Crist, i d'una manera explícita en el moment en què Jesús, amb els dotze, celebra la Pasqua nova, lliurant-los el calze com "la seva sang de l'aliança", "el calze de la nova aliança en la seva sang, vessada per tots els homes en remissió dels pecats".

La cita de Jeremies en les paraules de Jesús és gairebé literal. La sang de Jesús és la que fa aliança, perquè purifica el pecat —allò de més profund que separa l'home de Déu— en la mateixa ofrena que en fa al Pare —donar la sang és donar la vida— posant-se totalment a les seves mans en un acte d'amor i d'obediència, d'abandó filial i de buidament... (Vegeu la segona lectura). No ens hauria purificat la sang de Jesús si no fos perquè ell mateix volgué participar de la nostra sang, emparentant-se amb nosaltres "a fi de destruir per mitjà de la mort el qui tenia el domini de la mort, això és, el diable, i d'alliberar tots aquells qui la por de la mort tenia subjectes tota la vida a l'esclavitud" (Hebreus 2, 14-15).

D'aquesta manera comprenem que el baptisme pugui ésser anomenat amb raó "sagrament de l'aliança", puix és en el baptisme on comencem a participar d'aquesta purificació per la sang de Crist, i comencem a viure la vida nova, la comunió amb Déu en una relació original, que és do seu. I comprenem que la confirmació sigui el perfeccionament d'aquesta relació, puix la comunió amb Déu per Jesucrist s'acompleix pel do de l'Esperit.

• La nit de l'aliança nova

La perspectiva pasqual d'aquest text de Jeremies és, per tant, ben clara. De fet, a la Vetlla pasqual trobem dos textos molt paral·lels al que llegim avui: el d'Ezequiel, que citàvem ja la setmana passada, i especialment el d'Isaïes (lectura cinquena) quan anuncia: "Pactaré amb vosaltres una aliança eterna".

I és magnífic adonar-se que la Nit de Pasqua és la nit de l'aliança. "Oh nit realment benaurada, que uneix el cel i la terra, nit en què l'home retroba Déu", canta el pregó pasqual. Aliança, en efecte, és un terme que ens recorda

espontàniament el compromís matrimonial, el "sí" emocionat dels nuvis, l'anell que porten a les seves mans... Així l'Església, l'Esposa, celebra cada any la nit en la qual el Senyor va mostrar-li el seu amor indestructible, ressuscitant en la vida nova, i comunicant-li aquesta vida abundantment, en el cor, no pas només per fora. El text d'Isaïes de la cinquena lectura de la Vetlla és, de fet, una invitació a refer aquest trobament d'amor: els camins de l'home s'han d'adaptar als camins de Déu si de debò l'home vol trobar Déu; aquest Déu, el Senyor, per la seva banda, no es fa pas escàpol: es deixa trobar!

**"DÉU MEU, CREEU EN MI UN
COR BEN PUR"**

Salm 50: 3-4, 12-13, 14-15 (R.: 12a)

Compadiu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant; vós que sou tant bo, esborreu les meves faltes; renteu-me ben bé de les culpes, purifiqueu-me dels pecats.

R. Déu meu, creeu en mi un cor ben pur.

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur, feu renéixer en mi un esperit ferm. No em llenceu de la vostra presència, ni em prengueu el vostre esperit sant. R.

Torneu-me el goig de la vostra salvació, que em sostingui un esperit magnànim. Ensenyaré els vostres camins als pecadors, i tornaran a vós els qui us han abandonat. R.

Invocació del creient que reconeix que és Déu l'amo dels cors, per l'acció del seu Esperit: un esperit ferm, sant, magnànim... és el que fa possible un cor pur i el goig de la salvació. La pregària del salmista hauria d'ésser un text freqüent en els nostres llavis: quan ens acostem a rebre el perdó i la misericòrdia de Déu, quan ens presentem davant del Senyor per la pregària, quan escoltem la seva paraula de vida...

El gra de blat

**"EL GRA DE BLAT, QUAN CAU A TERRA, SI MOR,
DÓNA MOLT DE FRUIT"**

**Lectura de l'evangelí segons sant Joan
(12:20-33)**

En aquell temps, alguns d'entre els grecs que havien pujat a Jerusalem per adorar Déu en ocasió de la festa, anaren a trobar Felip, que era de Bet-Saida de Galilea i li pregaven: "Senyor, voldríem veure Jesús". Felip anà a dir-ho a Andreu i tots dos ho digueren a Jesús. Jesús els respongué: "Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat. Us ho dic amb tota veritat: si el gra de blat, quan cau a terra, no mor, queda sol, però si mor, dóna molt de fruit. Els qui estimen la seva pròpia vida la perden; els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna. Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic. El Pare honorarà els qui es fan servidors meus.

En aquests moments em sento torbat. ¿Què he de dir? ¿Pare, salveu-me d'aquesta hora? No, és per arribar en aquesta hora que jo he vingut. Pare, glorifiqueu el vostre nom". Una veu va dir del cel estant: "Ja l'he glorificat, però encara el glorificaré". La gent que ho sentí deia que havia estat un tro; d'altres deien que un àngel li havia parlat. Jesús els digué: "No és per mi que s'ha sentit aquesta veu, és per vosaltres. Ara és el moment que aquest món serà condemnat. Ara el sobirà d'aquest món serà expulsat, i jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi". Deia això indicant com havia de ser la seva mort.

El text de Joan està situat pràcticament a la conclusió de la predicació pública de Jesús. En certa manera, és el moment culminant d'aquesta: "Sobre la perspectiva de l'universalisme —els grecs volen veure Jesús!— i es fa sentir la veu del cel estant que anuncia la glorificació definitiva —el do de l'Esperit—. En el centre, la persona de Jesús amb la consciència que "ha arribat l'hora", i esguardant amb tot realisme i llibertat en què consisteix aquesta hora: el trànsit del gra de blat, mort a la terra, vers el fruit abundant de l'espiga curulla. I una invitació a tothom: la de seguir el seu camí de servei.

Una reflexió atenta sobre aquest text ens fa adonar de quina manera sant Joan, tot d'una, ens mostra quelcom que ja sabem teòricament però que aquí ell ens ho posa en evidència pràctica: que totes les narracions evangèli-

ques i apostòliques estan en funció del ministeri pasqual de Jesús.

En efecte: en l'evangelí d'avui hi ha el ressò continuat de molts altres textos neotestamentaris. El diàleg entre els grecs i els apòstols ens porta a Pentecosta i a la missió entre els pagans. Les afirmacions sobre "l'hora arribada" es refereixen a tantes vegades en què, començant des de Canà de Galilea, l'evangelista ens ha dit que "encara no havia arribat l'hora". El tema del gra de blat el trobem a la primera carta de Pau als Corintis, 15, com una imatge per explicar la resurrecció. Les imatges del servei ens porten a Isaïes, tal com el cita sant Mateu, sobretot. I les invitacions al seguiment són unànimes en els sinòptics. La pregària de Getsemaní —"em sento torbat"— també és present aquí, per sant Joan, Getsemaní, ell el veurà com un lloc de revelació de la força i la llibertat de Crist —"Jo sóc"— més que no pas com un moment d'angoixa, però això no li pot fer oblidar la realitat històrica. Adhuc la transfiguració, que sant Joan no inclou en el seu evangelí, queda al·ludida en la veu del cel estant anunciant la glorificació del Fill, com a resposta a la pregària del Fill.

De tot aquest conjunt, de tanta riquesa temàtica, la imatge del gra de blat que cau a terra, mor, i dóna molt de fruit, és sens dubte la central per a la litúrgia d'aquest diumenge. Precisament perquè és una imatge ben adient del misteri de Crist. L'alternativa és "no morir i quedar sol", però és ben trista. A través d'aquesta imatge, com ho fa notar sant Pau, veiem com la resurrecció no és pas la simple reanimació del cadàver, sinó la novetat de la vida total de la persona. "Allò que sembles no arriba a tenir vida, si no mor abans; i allò que sembles no és pas el cos de la planta que ha de néixer, sinó un simple gra de blat, per exemple, o de qualsevol altra llavor... Així serà també la resurrecció dels morts. Se sembla en la corrupció i resuscitarà incorruptible. (1 Corintis 15, 36-42).

Només donant-se es treballa pel futur. Quan hom queda tancat en els seus interessos, en el culte a la pròpia persona, en la pròpia tranquil·litat, el futur de tot això és tan reduït com el de la persona que ho fa. Precisament

perquè Jesús ha realitzat la donació total en les mans del Pare, per això de les mans del Pare, per Ell, ha vingut per a tothom la gràcia i la salvació, l'autèntic futur de la comunió amb Déu.

Quinze dies encara, i la Nit santa de Pasqua ens permetrà —si Déu vol— celebrar, una vegada més, aquesta victòria de la vida sobre la mort, del do generós sobre l'egoisme del pecat, de la llum resplendent i transformatora sobre la tenebra del tancament.

**"APRENGUÉ QUÈ ÉS OBEIR I
ES CONVERTÍ EN FONT DE
SALVACIÓ ETERNA"**

**Lectura de la carta als cristians hebreus
(5:7-9)**

Germans, Jesús, durant la seva vida mortal, s'adreçà a Déu, que el podia salvar de la mort, pregant-lo i suplicant-lo amb grans clams i amb llàgrimes. Déu l'escoltà per la seva submissió. Així, tot i que era el Fill, aprengué en els sofriments què és obeir, i un cop consagrat sacerdot es convertí en font de salvació eterna per a tots els qui se li sotmeten.

L'al·lusió a l'angoixa de Getsemaní, a l'evangelí, troba en la lectura segona una explanació. No cal pas treure res del que això significa de dolor, de sofriment, de tensió espiritual "Déu l'escoltà per la seva submissió". Ho cantarem, amb paraules semblants, repetides vegades, a la litúrgia de la setmana santa: "obedient fins a la mort, i mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat..." L'al·lusió al sacerdot de Crist ens permet de penetrar una vegada més en la llibertat de l'ofrena de Jesús. Ell no ofereix pas una cosa diferent de si mateix, sinó que és la seva mateixa persona la que és, alhora, sacerdot i ofrena.

LA BÍBLIA A L'ABAST

Compadiu-vos de mi...

Desgraciadament la història de la humanitat —i de cada persona en particular— és la història del pecat. Des dels orígens, la humanitat és pecadora, i des del principi del seu ésser, cada home i cada dona es troben en un àmbit de pecat. El salmista dirà: **Vós sabeu que he nascut en la culpa, que la mare m'engendrà pecador** (V. 7). Venim del mal i fem el mal, vet aquí la nostra trista realitat. Aquesta constatació, però, no ens condemna al pessimisme ni a la desesperació. Ens diu simplement allò que som de natural. Déu, però, ens crida a l'àmbit sobrenatural, ens convida a anar molt més enllà del que les nostres forces i la nostra naturalesa permeten. Quan responem afirmativament a aquesta invitació de Déu, diem que ens convertim. Sortim de l'àmbit de les criatures per adherir-nos a Déu, que amb la seva transcendència ens realitza del tot i ens sublima. En el salm responsorial, demanem avui amb el salmista que Déu és compadeixi de nosaltres. **Compadiu-vos de mi, Déu meu, vos que estimeu tant** (V. 3a). Déu ens compadeix, comparteix amb nosaltres el nostre patiment. La qual cosa no vol dir solament, ni molt menys, que davant del nostre sofriment —l'arrel més pregona del qual és el pecat— Déu es limiti a posar en joc una gran dosi de sentiment. L'autèntica compassió no és únicament sentiment. És ficar-se en la pell del qui pateix per ajudar-lo a alliberar-se de la seva sofrença. En el fons és una manifestació de comunió. Per això en el salm diem que la compassió de Déu és fruit i conseqüència del seu amor immens. A l'inici, doncs, del procés de conversió ja hi ha l'acció de Déu que s'ha compadit de nosaltres, perquè és misericordiós. Ell ve a treure'ns de la nostra misèria.

Conversió, home nou

(Salm 50 -H. 51-: 3-4. 12-13. 14-15 R.: 12a)

JOSEP M. ARAGONÈS

Renteu-me...

Hi ha un lligam molt estret entre conversió i baptisme. L'abandó de la situació de pecat i l'accés a la filiació divina passa pel sagrament del baptisme. Així al darrer tombant de la Quaresma, preguem el Senyor que ens renti i ens purifiqui. És la pregària també dels catecúmens. **Renteu-me ben bé de les culpes, purifiqueu-me dels meus pecats** (v. 4). El Baptisme esborra les faltes inscrites en el llibre de la vida dels catecúmens. En la nostra comptabilitat negativa, la bondat de Déu hi aboca l'aigua baptismal que torna net el llibre, a punt per a escriure-hi la nova història del nostre camí en la comunió del Senyor i dels germans. **Vós que sou tan bo, esborreu les meves faltes** (v. 3b). I Déu esborra les nostres faltes, per l'acció de Crist i

pel ministeri de l'Església. Som en plena dinàmica quaresmal, temps de conversió, preparació per a la celebració de la Pasqua. Aquesta celebració es realitza bàsicament en els sagraments de la iniciació cristiana: baptisme, confirmació, eucaristia. I té una extensió de renovació-conversió —resurrecció— en el sagrament de la reconciliació, que els Pares de l'Església solien anomenar com una segona taula de salvació, una mena de segon baptisme. Per això diem que la Quaresma és temps de penitència, temps de penedir-se dels pecats i d'obrir-nos a l'acció salvadora de Déu, perquè tal com avui demanem al Senyor en l'oració sobre les ofrenes, "els vostres servents siguin purificats per l'acció d'aquest sacrifici".

L'home nou

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur, feu renéixer en mi un esperit ferm (v. 12). Així respon avui la comunitat cristiana a la proclamació de la lectura de Jr 31:31-34. L'oracle del Senyor: **Posaré la meua llei en el seu interior, l'escriuré**

en els seus cors, que ens transcriu Jeremies, és l'anunci de la creació d'un home nou, nascut de la gràcia de la redempció. Perquè tota l'obra de la conversió és obra de Déu, acudim a ell demanant-li que ens torni el goig de la seva salvació, que ens sostingui un esperit magnànim (v. 14). El pecat ens ha fet mereixedors del refús de Déu i que ens abandoni el seu esperit. La quaresma ens fa demanar precisament que el Senyor ens faci la gràcia de retornar-nos a la seva comunió i de ser constantment assistits per l'Esperit Sant (v. 3). I això és Pasqua. La nova i definitiva creació de la humanitat redimida per la sang de Crist i entrada a la vida de la resurrecció. En cantar avui el salm responsorial tinguem ben present tot aquest itinerari quaresmal que desemboca en el misteri de Pasqua. Llavors veurem com el to de salm penitencial que té el salm responsorial, és doblat pel to de cant d'esperança en la força renovadora del perdó de Déu. Al nostre extraviament, el Senyor hi respon, enviant-nos el seu Fill perquè ens mení cap a la casa paterna pels camins de la creació d'una humanitat nova, totalment d'acord amb el disseny de Déu. És així que acabem el salm responsorial fent una acció de gràcies molt original, però totalment d'acord amb el caràcter d'accés a la Vida nova que té la celebració del misteri pasqual. Donem gràcies tot comproment-nos a ser testimonis vivents de la misericòrdia de Déu: **Ensenyaré els vostres camins als pecadors, i tornaran a vos els que us han abandonat** (v. 15).

CULTURA CIENTIFICA

El Dr. Jaume Almera i la seva escola de geologia

32 - Després de la mort del Dr. Bataller

Els últims anys de la vida del Dr. Bataller es pot dir que foren heroics. Quan només feia sis anys escassos que era catedràtic de la universitat, començà a notar els símptomes d'una maligna malaltia (hiperglucèmia) que acabaria portant-lo a la tomba. Davant d'un perill de gangrena, calgué amputar-li una cama. I va seguir treballant incansablement fins a la mort. El seu esperit indomtable es resistia a conformar-se a la debilitat d'un organisme greument mutilat i minant per les moltes derivacions d'un mal crònic consumptiu. La mort li arribà suauement el dissabte dia 22 de desembre de 1962. La placidesa amb què finà contrastà amb la duresa de la lluita, veritable "agonia" en el sentit etimològic, mantinguda en el transcurs de la malaltia.

Ja ha passat més d'un quart de segle després que mossèn Bataller va deixar-nos. Quan ell moria el museu no tan sols havia recuperat els materials i el prestigi dels temps del Dr. Almera sinó que els havia superat amb molt d'escriure, tant en l'aspecte bibliogràfic com en el de quantitat de fòssils. A més de l'adquisició de centenars de llibres, la subscripció a revistes científiques i especialitzades en geologia, amb l'arxiu corresponent de les fitxes d'autors i de matèries, ja feia del museu del Seminari un lloc ideal de consulta. Com exemple citem el Butlletí de la "Société Géologique" de França que es conserva íntegra des del primer número (1830) fins avui a la biblioteca del museu. Però els fòssils recollits i catalogats, amb la seva corresponent fitxa, també havien augmentat en-

mement. I què ha passat després, durant aquests últims vint-i-cinc anys?

El museu del Seminari i el "Consejo Superior de Investigaciones Científicas"

L'any 1951 el Dr. Bataller havia associat l'activitat i el prestigi de la institució del museu del Seminari al suport moral i econòmic del C.S.I.C. ("Consejo Superior de Investigaciones Científicas"). Això ho pogué fer en la seva qualitat de catedràtic de Paleontologia de la universitat de Barcelona. Si a la seva mort el nou catedràtic de Paleontologia hagués estat també el director del museu, no hi hauria hagut cap dificultat per mantenir la mateixa relació econòmica. Però la cosa no va anar així. Essent dos titulars diferents, va caldre desllindar els dos camps. La secció de Paleontologia de la universitat ja no va poder radicar al museu del Seminari i el museu del Seminari ja no pogué continuar unit al C.S.I.C. per la raó de tenir aquella secció paleontològica. Però es trobà una solució relativament fàcil; el successor del Dr. Bataller en la direcció del museu del Seminari era Mn. Lluís Via, que des del 31 de desembre de 1960 tenia el nomenament de col·laborador científic del Patronat Alonso Herrera del C.S.I.C. i aquesta vinculació al C.S.I.C. facilità la cosa. A més la direcció de l'Institut Lucas Mallada del C.S.I.C. estava en mans dels doctors Solé i Sabarís i Llopis i Lladó, president i vice-president, que prou conei-

FRANCESC NICOLAU
Del llibre "El Dr. Almera i la seva escola de Geologia" de F. NICOLAU i J. VALLS.

xien i apreciaven l'obra del canonge Almera i la trajectòria científica posterior. Així, doncs, es va poder arribar a un acord. La fórmula adoptada es concretà el 23 de novembre de 1964 creant una nova secció del C.S.I.C. que radicaria al museu del Seminari de Barcelona i regida pel seu director, Mn. Via, en virtut de la seva qualitat de col·laborador científic del "Consejo". S'anomenà "Secció de Bioestratigrafia", integrada a títol de centre subvencionat, a l'Institut Nacional de Geologia, el qual, a partir de 1966 depèn administrativament del Patronat "Alfonso el Sabio".

Aquesta simbiosi entre el museu i laboratori del Seminari amb el C.S.I.C. fou fructífera de debò. En parlarem més endavant en ressenyar el progrés posterior de les activitats del museu del Seminari. Però el Dr. Via ben aviat pensà que aquella situació calia institucionalitzar-la definitivament si és que es volgués continuar i fer avançar l'obra empresa; i el 1973, quan el centre radicà al Seminari comptava amb l'equip format per ell, com a director, el P. Sebastià Calzada, becari del C.S.I.C., llicenciat en geològiques, com a subdirector, i els doctors V. Masachs i J. Candel-Vila, com a col·laboradors, va proposar a la direcció del "Consejo", en un document en regla, un projecte de Conveni de Coordinació; aquest projecte, però, no va ser admès a tràmit

per considerar insuficient el personal de l'equip.

Del 1976 fins al moment present.

L'any 1976 el C.S.I.C. va suprimir la subvenció anyal i el Dr. Vila de seguit va recórrer demanant senzillament el restabliment de la subvenció i la creació i dotació d'una plaça de col·laborador científic per al P. Sebastià Calzada com a candidat a ocupar-la, ja que tenia el nomenament de subdirector del museu i ja era doctor en geologia i havia presentat la tesi, després de treballar cinc anys com a becari. La resposta que es rebé fou la incorporació del centre radicà al museu del Seminari a l'Institut Jaume Almera del C.S.I.C., i així quedava resolt el problema econòmic, però era denegada la creació d'una plaça de col·laborador. Estant així les coses, el 14 d'octubre de 1983 el Dr. Via és objecte d'un homenatge per part de la Facultat de Geologia de la universitat de Barcelona i de l'Institut "Jaume Almera", amb motiu de la seva llarga labor com a membre del C.S.I.C., del 1960 al 1980. En l'acte la Dra. Isabel Zamarreño lliura al Dr. Via el volum 17 (1-2) d'"Acta Geològica Hispànica", dedicat a ell, que és l'obsequi que hom li fa.

L'homenatge contesta expressant el seu agraïment i exposant la precària situació en què actualment es troba el museu del Seminari després de la seva desvinculació del C.S.I.C.; i les seves paraules són recollides per

algú: el Departament de Política territorial i Obres públiques de la Generalitat de Catalunya es presta a fer un conveni amb el Seminari Diocesà de Barcelona per a subvencionar la labor del museu. El personal del museu es compromet a fer labor investigadora, que en realitat és continuar fent el que ja està fent, i redactar-ne anualment una memòria que presentarà a la Generalitat, i el Departament dit de la Generalitat aportarà una quantitat per a cobrir una bona part de les despeses del museu. S'hi tenen en compte també les relacions amb els diversos museus locals de Catalunya i algun altre punt. El conveni, però, és només per a un any, renovable anualment amb les modificacions que les dues parts considerin oportunes. No es tracta, doncs, d'una solució definitiva, però sí una bona ajuda, que ha fet que el museu pogués seguir amb plena vida.

Cal afegir, tanmateix, que el Dr. Via ha seguit insistint davant del C.S.I.C. per al restabliment de la incorporació del museu a l'Institut "Jaume Almera". L'actual president no s'ha mostrat esguerp en ordre a admetre la possibilitat d'aquesta reincorporació.

No es va aturar gens la marxa ascendent de treball d'investigació amb la mort de l'incansable Dr. Bataller. Ben aviat hagué d'ampliar les instal·lacions i l'afluència d'estudiosos s'anà incrementant. I és que el Dr. Via fou un continuador eficaç d'aquella obra de tanta tradició i prestància, com veurem la setmana que ve.

Són ben necis tots aquells homes que s'han quedat amb el desconeixement de Déu i no han estat capaços de descobrir qui és Ell per les coses bones visibles, ni n'han reconegut l'artífex de fixar-se en les obres. Sav 13,1

Cinc etapes vers el Crist (i v)

J.L. MARTIN DESCALZO

Una abraçada amb Déu és cosa de molts

Amics: Aquesta és l'hora de la vigília. La llarga cursa que, durant cinc setmanes i a través dels camins del món, ens va conduint vers la Pasqua, és a punt d'acabar. El sol ja apunta al fons de l'horitzó. Així que coronem el cim del Calvari, apareixerà enlluernador i radiant dins les nostres ànimes. El sol, el gran Sol del Crist.

Però abans encara hem d'arribar a la meta, ens manca aprendre la lliçó d'aquest diumenge: no correm vers el Crist només per trobar-nos amb el Crist. Això seria massa egoista. Una abraçada és sempre quelcom meravellós. Però també pot ser quelcom adormidor.

Per això l'evangeli d'avui ens recorda que aquesta maratón que és la vida cristiana no és una cursa en solitari: és tota l'Església, és tota la humanitat la que ha d'arribar a Pasqua. Una abraçada entre nosaltres és cosa de dos. Una abraçada amb Déu és cosa de molts més. En realitat —talment com per abraçar aquests arbres gegants i corpulents— manca tota la humanitat per tal que, entre tots, aconseguim abraçar Déu.

La nostàlgia de Déu

I és aquesta la raó per la qual aquest evangeli d'avui ens agafa per la jaqueta i ens diu: Eh, noi, tu que corres tan content vers el Crist, recorda't que no ets sol en el món i que n'hi ha molts d'altres que també el volen conèixer. No correis vers la meta com un cec solitari. Atura't. Explica a "aquests grecs", a aquests pagans d'avui i de sempre, qui és el Crist, per tal que tots puguem, després, córrer junts vers Ell.

"Però si diuen que en aquest món modern ni Déu ni

Crist ja no interessin! Si asseguren que l'únic que podem fer els cristians és recloure'ns en els nostres guetos particulars per trobar-nos amb ell!"

No ho cregueu pas! No cregueu els qui diuen això! No els cregueu, perquè no és cert! Aquest món d'avui, tan cec, tan buit, o tan ple de buits, tan ple de si mateix, porta en la seva ànima quelcom que ni ell mateix pot a vegades reconèixer: la nostàlgia, la nostàlgia de Déu. Mauriac deia que quan ens trobem pel carrer un home que ens demana foc per a la seva cigarreta, si assolim estirar la conversa cinc minuts, acabarà demanant-nos un altre llumí i preguntant-nos per Déu.

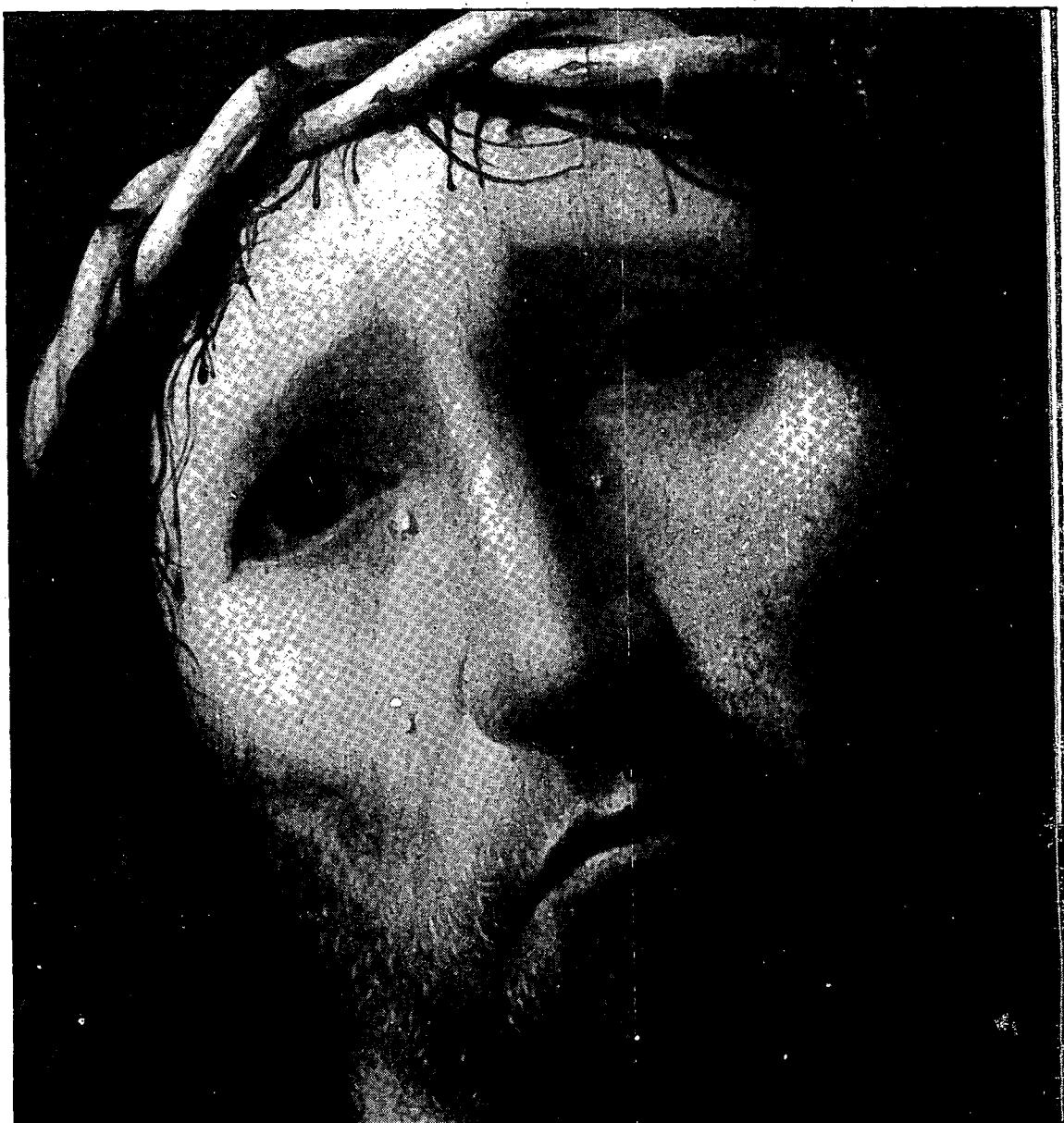
És cert. Darrera molts badalls, hi ha Déu. Darrera moltes rialles falses, hi ha la nostàlgia de la veritable alegria. Al costat de moltes desesperances, hi ha la necessitat d'una esperança on poder aferrar-se. Darrera molts ateïsmes, hi ha una terrible necessitat de sentir-nos estimats per Déu.

Per això avui també "els grecs" del nostre temps, els pagans d'avui, se'ns apropen com a Felip fa dos mil anys per dir-nos: Volem veure Jesús.

A Déu no se l'explica, se'l mostra

Però fixeu-vos bé en el que us demanen: No volen bells discursos sobre Jesús. Volen veure'l. No volen que els el "demostrin". Volen que els el "mostren". No volen que els digueu allò que heu llegit en els llibres sobre Ell. Volen que els expliqueu quan i com us vàreu trobar amb Ell, com viviu al seu costat. Què és i què significa per a vosaltres. A Déu no se l'explica, se'l mostra. No es discuteix sobre el Crist, cal manifestar-lo. El que el món d'avui necessita és trobar-se amb creients que facin com Moisès: que s'hagin endinsat en el Sinaí per cercar Déu i que, després, tornin amb la cara radiant. Però, ¿on trobar cristians amb cara radiant? ¿On trobar gent que faci olor de Crist, cristians la cara dels quals s'hagi tornat un espill d'Ell? ¿On trobar cristians que sàpiguin despertar en els seus germans la nostàlgia adormida de Déu, aquesta nostàlgia que tots porten en les seves ànimes com una "marca de fàbrica", com deia Pronzato? Si, en el fons de tota ànima hi ha aquesta "empremta" de les mans creadores, la cicatriu de Déu. I si molts no ho saben, és perquè mai ningú no els l'ha descoberta. ¿I qui ho farà sinó els cristians?

El Crist a la vista!

Veniu, amics, Crist és a la vista del nostre temps

Aquesta, amics, és l'última gran pregunta que se'ns fa en la nostra maratón quaresmal: No podem salvar-nos sols; no estem corrents vers el Crist com vers una geladeria on cadascú el relleparà pel seu compte personal. Si tots nosaltres formem el cos del Crist només arribant-hi tots junts ens trobarem amb Ell. Si aspirem a trobar-nos amb Ell en una casa buida, el que trobarem serà una casa buida.

Per això aquesta última etapa de la nostra maratón quaresmal cal córrer-la, sí, pensant en la meta, però també amb els ulls ben oberts (i obert sobretot el cor) vers els qui corren al nostre costat i, encara més, vers els qui contemplen la cursa des de les voravies. Per invitar-los també a ells que corrin al costat nostre. "Veniu, amics, Crist és a la vista del nostre temps, a la vista de l'home d'avui tal i com és. Veniu, sabent que no és una trobada fàcil, perquè ens recordarà que cal morir junt a Ell com el gra de blat si vol ser fecund. Però, si no ens dona comoditat i pe-

resa, sí que ens donarà fecunditat i victòria ressuscitadora. Veniu: el món pot encendre

les vostres breus cigarretes de plaer. Ell abrandarà les vostres ànimes".

«EL MESTRE ÉS AQUÍ I ET DEMANA!»

(Jo. 11,28)

«MARIA ASSEGUDA ALS PEUS DEL SENYOR, N'ESCOLTAVA LA PARAULA»

(Lc. 10,39)

EXERCICIS ESPIRITUALS

Segons mètode de S. Ignasi, en règim d'internat i silenci

Organitza: LUMEN DEI

DATES: 1-3 d'abril (Setmana Santa)
(S'entra el 31 a la tarda)

Lloc: "CASA MATER SALVATORIS"
INFORMACIÓ: TEL.: 219 21 20
BARCELONA

Recessos externs, segons diumenges de mes

Oratoire Saint Joseph de Montreal

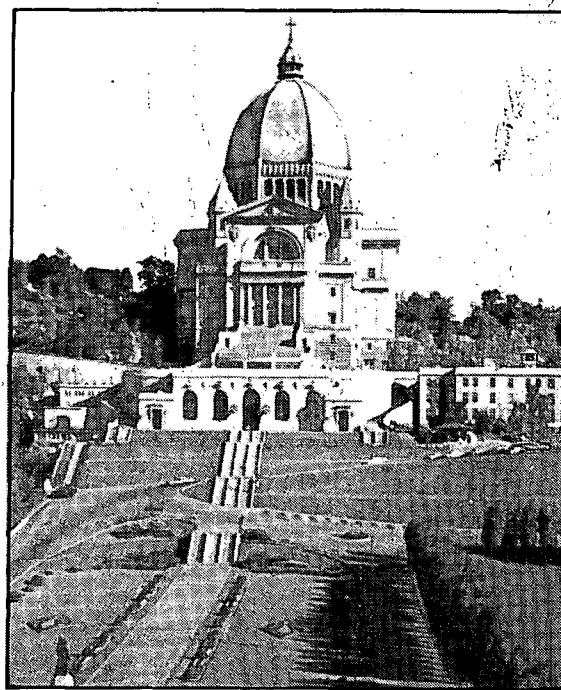
El santuari més gran del món dedicat a sant Josep és al Canadà

Perdura en la memòria dels 45 components del grup "Nou Món" l'impacte que ens produí, fa cinc anys, la visita a l'Oratoire Saint Joseph de Montreal. Està situat al cim de la muntanya "Montreal" i domina tota la ciutat. La grandiosa basílica està coronada per una cúpula de 43 metres d'alçada i 38 de diàmetre. Té capacitat per a 1.500 assistents. El jardí és espaiós i ben cuidat. Una gernació omplia tots els recintes.

Ens féu la impressió de trobar-nos en un santuari de l'Europa llatina, com "Loreto", "Sacre Coeur" de París o Lourdes. L'impacte fou més colpidor en contrastar el nom d'"Oratoire", que llegiem en el programa de l'itinerari, amb aquelles grans construccions. Ignoràvem que el Canadà es la primera nació del món que escollí sant JOSEP com a patró, l'any 1624, en ser descobert pel francès Samuel de Champlain. Tampoc no sabíem que els canadencs d'origen francès n'eren molt devots. L'oratori que l'any 1904 havia aixecat el germà Andreu Bessette, avui beatificat, als onze anys s'ampliava amb una gran cripta. L'any 1967 era coronada amb la gran basílica que pot acollir 3.000 fidels. Cada any passen pel santuari més de dos milions de fidels, convertint el lloc sagrat en el més gran i con-

Molts fidels visiten cada any l'Oratori de Sant Josep.

L'oratori està situat al cim de la muntanya Montreal.

curregut santuari del món dedicat al culte a sant Josep i un dels centres de culte catòlic més gran de l'Amèrica, després de la basílica de la Mare de Déu de Guadalupe de Mèxic. Les sales per conferències i per l'atenció dels malalts, el magnífic camí del Viacrúis, el museu de cera dedicat al culte a sant Josep, les espaioses terrasses sobre la ciutat i els sons vibrants del carilló que ens anunciaven els temps del rellotge, ens recordaven a tots el santuari de Lourdes.

L'obra del beat Andreu Bessette

Tot el complex cultural és obra d'un germà llec molt devot a sant Josep: el beat Andreu Bessette. Era fill d'una humil família canadenc d'ascendència francesa. El nostre beat era el sisè de deu fills. Visqué des del seu naixement, l'any 1845, la devoció al sant patriarca. El seu pare era fuster, constructor de carretes agrícoles i molt devot del sant.

Orfe de pares des dels 12 anys, la confiança posada a sant Josep l'alliberà de molts perills en l'adolescència i en la joventut en els seus diferents treballs de pagès, de ferrer i de forner. Als 25 anys, un mes abans que el papa Pius IX proclamés sant Josep patró de l'Església Universal, el dia 8 de desembre de 1870, entrava de postulant a la Congregació dels GERMANOS DE LA SANTA CREU de Montreal. Feta la professió religiosa i destinat com a porter al col·legi de la Mare de

Déu que la Congregació té a Montreal, va veure com la devoció al sant fuster s'aprofundí més i més en el seu esperit.

Desitjós de posar en relleu la glòria del sant de Natzeret i de propagar la seva devoció, es proposà dedicar-li un temple en l'esmentada muntanya del "Montreal" a semblança del Sacre Coeur de París i del santuari de Lourdes, confiant en l'ajut de Déu i del sant Espòs de Maria. L'any 1904 construïa un petit oratori, encara avui existent d'on li ve l'actual nom popular de "l'Oratoire Saint Joseph", visitat per milers i milers de devots i de malalts vinguts del Canadà i de tot Nord-Amèrica atrets per la devoció al sant i, el carisma de caritat del beat. L'any 1915 es va col·locar la primera pedra de la gran cripta que s'inaugurà l'any 1925. Trenta anys després de la mort del nostre beat, el 1967 fou consagrada l'actual basílica. El zelós devot de sant Josep, mort l'any 1937, fou beatificat per l'actual papa Joan Pau II, el 23 de maig de 1982 i el seu sepulcre situat a la cripta, es venera diàriament pels pelegrins vinguts del Canadà, d'Amèrica i d'Europa, devots tots ells de sant Josep i del seu propagador el beat Andreu Bessette del qual s'espera la seva pròxima canonització.

JAUME ARMENGOL

Pasqua Jove 1988

Quan CRIST
com el foc nou, brotà de la terra, omplí el món de LLUM i VIDA.

QUAN?

Del Dijous Sant, tarda, al Diumenge de Pasqua al matí.
Del 31-3 al 2-4-88

A ON?

LA CONRERIA-Tiana (Barcelona) Truca al Tel: 302 32 90 i demana per Isabel Sáenz de Pipaón

ORGANITZA: Institut Secular **ALIANÇA EN JESÚS PER MARIA**

PER A QUI?

Noies de més de 15 anys que vulguin viure la Setmana Santa d'una forma diferent.

AMB MARIA A L'ENCONTRE del CRIST

Professor Soria

"Les empreses informatives han de difondre lliurement opinions religioses"

El professor de dret de la informació de la universitat de Navarra, Carlos Soria, afirma en la revista "ius Canonicum" que "forma part del deure d'informar de les empreses, exercitar lliurement les facultats d'informar i difondre idees, fets i opinions religioses".

La relació entre els titulars del dret a la llibertat religiosa —persones, esglésies, confessions, comunitats i grups religiosos— i les empreses informatives és, segons Soria, una relació en la qual les empreses apareixen com a deutores de la informació promesa publicament, i el públic com a creditor d'aquesta informació, ja que la societat ha delegat a les empreses informatives la funció d'investigar i difondre —liurement— idees, fets i opinions religioses.

En els mitjans ha de regir la neutralitat

Recorda que l'article XIX de l'acord sobre l'ensenyança i afers culturals del 3 de gener del 1979, subscrit entre la Santa Seu i l'Estat espanyol, estableix que "salvaguardant els principis de llibertat religiosa i d'expressió, l'Estat vetllarà perquè siguin respectats en els seus Mitjans de Comunicació Social, els sentiments dels catòlics i establirà els corresponents acords amb la Conferència Episcopal Espanyola".

Per a Soria, el compromís entre l'Església i l'Estat espanyol "seria bàsicament el de la neutralitat dels mitjans d'informació estatals en relació amb els sentiments dels catòlics, la seva no bel·ligerància.

Afegeix que la Comunicació de les idees religioses participa tant dels principis de sinceritat, llibertat i independència com el principi constitutiu de la comunicació dels fets, que és la veritat.

En aquest sentit destaca que, a diferència de la comunicació de fets, la religiosa té com a element constitutiu "la VERITAT, la identificació completa amb la fe".

Parafrasejant el professor José Mª Desantes, el doctor Soria assenyala que l'informador d'idees religioses, sacrificant la seva radical llibertat, ha abraçat el dogma en la seva totalitat, i conserva tota la seva llibertat per a abandonar-lo a qualsevol moment. Però el que no és possible ni lícit és comunicar com a idea religiosa catòlica la que no està conforme, en absoluta conformitat, amb l'Església catòlica".

"A través del dret a la informació —conclou— ha de respectar-se tot el nucli dogmàtic de caràcter religiós. Aquest respecte no és solament fruit de les normes que tenen tendència a conservar-lo, sinó que es, sobretot una qüestió de convenciment social, el convenciment últim que són perfectament conciliables la convicció religiosa i la comprensió social."

Consuelo López, presidenta de l'Adoració Nocturna Femenina

L'oració comunitària ens enriqueix

Consuelo López és la presidenta diocesana, des del 1972, de l'Adoració Nocturna Femenina que és un dels membres de la Conferència de les Organitzacions Catòliques Diocesanes. Per conèixer, el funcionament i els projectes d'aquesta Associació hem mantingut una conversa amb la seva presidenta.

Què és l'Adoració Nocturna?
És una Associació formada per cristians seglars que tenen per finalitat adorar i vetllar Jesucrist en l'Eucaristia durant la nit.

Quan va néixer?

La fundà, l'any 1848, el jueu convers Hermann Cohen, més tard carmelita descalç. L'any 1987 començà a funcionar l'Adoració Nocturna Masculina a Madrid. L'any 1882 es va crear l'Associació a Barcelona. La branca femenina sortí a València l'any 1925. A Barcelona se celebrà la primera vetlla la nit del 31 de desembre del 1939.

Quin és el funcionament de l'Associació?

Ens reunim per torns una vegada al mes per celebrar la Vetlla d'Adoració. Hi ha una reunió preparatòria en la qual es llegeix i reflexiona sobre un tema que, prèviament, s'ha enviat a totes les associacions. En aquesta reunió preparem al mateix temps la celebració litúrgica perquè sigui al més viva possible. La vetlla s'inicia amb la celebració de l'Eucaristia. Continuem amb els torns de vetlla fins a les sis o les set del matí. Després, juntes, resem el laudes.

Podria parlar-nos de l'atmosfera, de l'ambient que es viu a les vetlles?

Intentem cercar un clima d'amistat, d'ajuda mútua, d'inter-

Entre les dones d'ANFE hi ha un clima d'amistat, d'ajuda mútua, d'intercanvi d'experiències.

canvi d'experiències. La vetlla d'ANFE és essencialment d'oració i adoració. Mai no hi manca l'oració litúrgica comunitària que ens vincula a l'Església i l'oració personal, centrada en la contemplació eucarística.

Quin objectiu persegueixen amb aquesta nit d'oració?

Procurem que la nostra oració personal faci més viva, profunda i compromesa la nostra oració comunitària. També que la nostra oració comunitària excolgui el possible individualisme de la nostra oració personal.

Per què es reuneixen durant la nit?

Com a afirmació de vida. Per perllongar en les hores de la nit la lloança que canta Déu tota la creació. Perquè, ni de dia ni de nit, cessi l'oració de l'Església. Aquesta nit d'adoració ens obliga a un compromís en la vida, a ser presència de l'amor de Déu entre els

homes, a realitzar la vocació de servei a la qual hem estat cridats a l'Església.

En quines parròquies de Barcelona se celebren aquestes vetlles?

A la parròquia de Jesús, Maria i Josep de Sant Andreu i a la parròquia del Sant Crist a la Vall d'Hebron.

Hi ha molta assistència?

A les dues parròquies hi ha més de 70 persones. Són matrimonis, joves, dones i homes de diferents edats.

Com s'organitza l'ANFE?

Els membres d'ANFE —les adoradores— poden ser actives i honoràries. Són actives les que es comprometen a participar a les vetlles. I honoràries les que, malgrat no assistir a les vetlles, col·laboren econòmicament i sobretot, amb la seva oració, al torn que se'ls assigni.

Podria explicar-nos l'estructura de l'Associació a nivell diocesà?

El torn agrupa un determinat nombre d'adoradores. Es reuneix una vegada al mes. La secció està formada pels torns d'una ciutat. El Consell diocesà reuneix les diferents seccions de la diòcesi. Està format pel director espiritual, la presidenta diocesana i els diferents membres del Consell. Es reuneix una vegada al mes. Finalment, l'assemblea diocesana agrupa totes les adoradores de la diòcesi. Es convoca una vegada l'any.

Quin és el funcionament a nivell estatal?

Hi ha una comissió permanent, formada pel director espiritual, la presidenta nacional i un nombre determinat de membres. Hi ha després el consell nacional, integrat per la comissió permanent i totes les presidentes diocesanes.

Finalment, hi ha l'assemblea nacional, de la qual formen part les adoradores de totes les diòcesis. Es convoca cada tres anys.

On és la seu del Consell Nacional?

A Barcelona. Actualment el director espiritual nacional, des de l'any 1981, és el pare Francesc Vilumara. La presidenta nacional és Ana Mª Martínez, adoradora de Barcelona. El director espiritual de la nostra ciutat és el pare Eduard Bosch Bellver.

Quin tipus d'activitats organitzen?

Durant el curs realitzem diferents activitats encaminades a ajudar-nos a viure el nostre compromís dins de l'Església per aprofundir en l'espiritualitat pròpia d'ANFE. Organitzem les Jornades Diocesanes o Interdiocesanes de Formació i Convivència en les quals es tracten temes monogràfics sobre el moment actual de l'Església, vetlles obertes i extraordinàries, pelegrinatge a santuaris marians, la revetlla de Sant Pere i l'Assemblea Diocesana.

En què consisteix la revetlla de Sant Pere?

Amb aquest nom celebrem des del 1982 aquesta festa. S'organitza per preparar la visita del Papa a Espanya. Varem fer una reflexió col·lectiva que acabà amb una revetlla en la qual varem compartir la tradicional coca. L'hem anat celebrant cada any sota el mateix esquema.

Vostès tenen a càrrec seu l'Església del Santíssim Sagrament al carrer d'Aragó. Està oberta al culte?

Sí, unes hores al matí i a la tarda. És un lloc on passa molta gent, que resa uns moments i continua amb els seus quefers. Comptem amb la inestimable col·laboració d'una comunitat de religiosos: les Oblates del Santíssim Redemptor que col·laboren amb nosaltres des de fa deu anys.

C.C.

Dia dels Joves i de l'Església Local 1988

S'ha dit que l'Evangeli de Joan és el primer dels Evangelis i que ningú no en pot copiar el sentit, si abans no ha reposat sobre el pit de Jesús i no ha rebut de Jesús, Maria com a Mare. Potser per això, és tan bonic aquest Evangeli: "A vosaltres us he dit amics. Sóc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar per tot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre".

Jesucrist ve de més de dos mil anys enrera i sempre és present en les nostres vides: amb el seu perdó, amb el seu sofriment i amb la seva mort. I nosaltres, aquests joves sempre caminant, a la muntanya, a ciutat, amb el Senyor i la força de la seva resurrecció que ens ha fet testimonis amb la valentia que ens dona l'Esperit Sant.

Així cal interpretar el cartell que amb motiu del Dia dels Joves i l'Església Local 1988 ha imprès la Delegació Diocesana de Pastoral de Joventut de l'Arquebisbat de Barcelona per tal de convocar-nos els joves de la ciutat i diòcesi de Barcelona, als actes del proper dissabte de rams, i per divendres i dissabte sants.

La festa

Serà la festa de tots.

La festa del compromís, perquè Joan Pau II ha escollit per a aquest dia, a tot el món, un lema comú: "Feu tot el que ell us digui". Són les paraules de Maria al seu Fill. Però també les paraules de Maria, en aquest any dedicat a ella, que ens sotraguegen per tal que els joves prenguem uns compromisos cristians en el nostre viure quotidià.

La festa de la processó i Jesucrist present enmig nostre en l'Eucaristia i en la lectura de la seva passió i mort.

La festa de la música i de la cançó, la dansa i la llum, perquè Don Bosco, un sant dels joves, també hi serà present amb les seves exigències.

La festa de la Creu, fent via darrera d'ella, amb tot el que vol dir d'esperança en la nostra salvació, juntament amb el nostre bisbe, deixeble com tots nosaltres de Jesucrist, però escollit per Ell, per ser pastor i mestre nostre aquí al nostre Bisbat de Barcelona.

I a la fi, la festa del silenci i de la pregària, de la reflexió i de l'espera, a un monestir, per al gran esclat a les nostres parròquies, comunitats i moviments.

JOAN D'ARQUER I TERRASSA

Molts nens s'intoxiquen per la ingestió de productes de neteja

Un gran nombre de nens pateix periòdicament intoxicacions de diversa gravetat causades per la ingestió de productes de neteja, principalment sabons i detergents. A l'hospital de Sant Joan de Déu de Barcelona, foren atesos, el 1987, 480 nens intoxicats, dels quals 254 casos es produïren per la ingestió de productes de neteja.

Entre les causes que afavoreixen aquests accidents destaquen el fàcil accés que tenen els nens als productes de neteja de la llar, així com l'agradable olor i color que tenen molts d'aquests productes.

La manca de coneixement de la composició exacta d'alguns d'aquests productes dificulta el tractament en cas d'intoxicació, ja que en moltes ocasions els metges no poden prendre les mesures necessàries, i es veuen obligats a limitar la seva actuació a fer rentats d'estómac.

ESTEVE SERRA PICOLA

Assessor d'Inversions

COLEGIADO N.º 416

Pagarés lletra tresor 12% net anyal (Mínim 1 mil·lions)

Comissió 0.10 sobre operació

Bolsa: 30% neto anual demostrable (Mínim 2 mil·lions)

Comissió 10% sobre operació amb beneficis

Operacions immobiliàries fins a 1 mil·lions 11% anyal

Fins a 5 mil·lions 13% net anyal

Fins a 10 mil·lions 15% net anyal

Adreça: Princesa, 20, pral. 1.ª - 08003 Barcelona

Tel. (93) 315 11 74 / 310 71 13. Telex 93.377 TXSEE

Catalunya Solidària

Campanya d'ajut al Tercer Món

Durant la primavera del 1988 se celebrarà una campanya, promoguda pel CONSELL D'EUROPA, sobre la interdependència i la solidaritat entre els pobles del Nord i del Sud. Tal i com diu el mateix Consell d'Europa, la sort dels països del Nord està lligada estretament al futur dels del Sud, i depenen els uns dels altres en una xarxa inextricable de relacions econòmiques, culturals i ecològiques. El missatge que es vol donar a l'opinió pública europea és aquest: la cooperació entre Nord i Sud és una necessitat racional i una obligació ètica. Nord-Sud, un sol futur, una tasca comuna.

En el marc d'aquesta iniciativa europea, entre nosaltres també se celebrarà aquesta campanya, amb el nom de CATALUNYA SOLIDÀRIA.

Catalunya Solidària

En el marc d'aquesta gran iniciativa del Consell d'Europa, les organitzacions catalanes que treballen en el camp de la cooperació al desenvolupament organitzen de manera conjunta la campanya CATALUNYA SOLIDÀRIA. Catalunya és un país europeu, Catalunya és un país desenvolupat: li pertoca, doncs, de col·laborar activament en la solidaritat amb els països del Sud. Aquesta cooperació no és solament un imperatiu de justícia, no és només un objectiu avui tècnicament a l'abast, sinó també una condició de progrés comú, ja que el desequilibri entre el Nord i el Sud és un dels principals obstacles a la pau i el benes-

La cooperació entre Nord i Sud és una obligació ètica

tar de tot el món. Aquesta campanya, que compta amb el suport de les nostres institucions públiques, aspira a aconseguir que Catalunya doni una mostra real de Solidaritat i que l'organitzati efectiuament per al futur amb iniciatives estables.

Els objectius de la campanya són: Donar informació sobre el desequilibri entre el Nord i el Sud, les seves causes i conseqüències, per fomentar la sensibilitat i receptivitat dels ciutadans i de les

institucions, amb la finalitat d'augmentar i millorar la cooperació al desenvolupament des de Catalunya.

Explicar què són i com treballen les Organitzacions No Governamentals catalanes de cooperació al desenvolupament.

Promoure projectes concrets de cooperació amb el Tercer Món.

Per assolir aquests objectius es realitzaran activitats a diferents nivells: actes públics, materials impresos, i audio-visuals; inci-

dència en els mitjans de comunicació; publicitat. Recollir fons per finançar alguns projectes de cooperació. La campanya CATALUNYA SOLIDÀRIA tindrà lloc durant la primavera de 1988.

Com participar-hi

La realització de la campanya d'actes públics serà possible gràcies a la participació de totes aquelles entitats i persones moti-

vades pel tema i que vulguin col·laborar per organitzar algun acte concret al seu barri, poble o comarca. Tothom és convidat a participar-hi: sindicats, associacions de joves, mestres, moviments de solidaritat, institucions i grups cristians, organitzacions patronals i professionals, associacions de veïns, etc. Cal ser imaginatiu i creatiu per convertir els temes de la campanya proposats pel Consell d'Europa en accions: reunions d'informació, conferències, debats, teatre, cinema fòrum, concerts, articles a la premsa, emissions de ràdio, seminaris, etc.

Si esteu disposats a col·laborar en la realització de CATALUNYA SOLIDÀRIA, us proposem que us poseu en contacte amb altres entitats, grups i persones de la vostra població o barri que puguin estar interessats i constituir un grup de suport a la campanya, per organitzar alguns actes i difondre material informatiu. Des de la secretaria de CATALUNYA SOLIDÀRIA us podrem informar d'altres associacions o persones amb les quals podeu col·laborar, del programa d'activitats de la campanya, oferir-vos els materials de difusió i propaganda, i facilitar-vos una llista de recursos per organitzar les activitats (possibles conferenciant i materials impresos i audio-visuals).

Si voleu col·laborar i desitgeu més informació, adreceu-vos a: CATALUNYA SOLIDÀRIA c/ Ríbadeneira, 6, 10è. 08002 BARCELONA Tel. (93) 317 61 77

L'aspecte humà de la guerra

Sacerdots nord-americans a Nicaragua

La vida a Esquipulas dels reverends Thomas Goekler i Daniel Driscoll revela l'aspecte humà de la Nicaragua rural més enllà dels titulars de revolució i guerra. Les seves experiències diàries en el país il·lustren, a més a més, el paper especial que l'Església catòlica juga a Amèrica llatina.

Els sacerdots atenen unes vint mil persones repartides en més de 30 comunitats al voltant d'Esquipulas, en una zona "urbana" amb 4.800 habitants que viuen en modestes cases de fang i palla. La població té electricitat i aigua corrent en les escasses ocasions en què les canonades han estat reparades. L'església amb la teulada verda domina des de la plaça central, aquest poble de quatre carrers verticals i una dotzena d'horitzontals.

El sacerdot pensa molt en els pobres, en la seva manca de poder i en la política. Després de passar més de dotze anys entre els pobres hispanos d'una ciutat nord-americana, el pare Goekler sentí la necessitat de conèixer més de prop les condicions en què viuen els pobles del Tercer Món. El pare Goekler comenta que li agrada treballar a Nicaragua. En d'altres llocs, sobretot a Guatemala i el Salvador, indica, la gent que vol canviar les condicions opressives perpetrades per les oligarquies dirigents han estat el blanc dels esquadrans de la mort amb l'ajut de l'exèrcit. A Nicaragua no hi ha esquadrans de la mort, però hi ha guerra.

La vida està en funció de la guerra

Per a una nació de tres milions de persones, el fet de la guerra està omnipresent, des de Managua fins al llogarret més remot. Esquipulas no és una zona central de combat, però l'espectre de la guerra ocupa un lloc important. En el poble hi ha barraques grans de soldats sandinistes i, en les seves parets, hi ha cartells advertint a la gent que es mantingui alerta. A la nit, grups de soldats ben armats patrullen les carreteres. Els dos últims dies, entre els dos sacerdots han

enterrat 37 homes que resultaren morts a la guerra.

L'església catòlica és molt important

Encara que també hi ha una petita Església de Pentecosta, l'Església catòlica juga un paper fonamental, també com la resta de l'Amèrica llatina. En una cultura en la qual no hi ha una clara separació entre l'Església i l'Estat, els sacerdots són figures centrals en el drama diari de la vida. La forma que l'Església duu a terme el seu paper en la revolució nicaragüenca pot ser més important que el resultat militar de la guerra.

Fa poc un dels parroquians del pare Goekler es va apropar des del seu llogarret a les muntanyes fins a Esquipulas. "El meu cosí vol acollir-se a l'amnistia", digué Medardo Cahavania. El seu cosí havia estat un contra i va desertar. Quan intentà tornar a casa, fou denunciat per un veí i arrestat per les autoritats sandinistes. Va aconseguir fugir i des de fa 18 mesos s'amaga d'ambdues bandes.

El pare Goekler és el president de "La Comissió de Pau d'Esquipulas", creada després que el govern sandinista proclamés una amnistia, per a qualsevol contra que desitgés abandonar la lluita, sota el pla de pau firmat pels cinc presidents centreamericans. Goekler es conscient de la paradoxa de la seva situació. "Sóc un invitat a la casa d'una altra persona i la meua gent mata a la seva gent", afirma, "sóc un invitat que presideix la Comissió de Pau. És tan incongruent".

L'única tasca de la Comissió, composta de vuit persones i sis alterns —representant l'Església catòlica, la de Pentecosta, tres partits de l'oposició, el partit sandinista i ciutadans respectats— és "garantir la seguretat de la persona amnistiada a qualsevol preu", segons acordaren els seus membres.

El departament d'Estat nord-americà ha advertit als seus ciutadans que no es quedin a Nicaragua. Però els missioners i sacerdots no posen atenció a l'advertència i accepten els perills de la guerra com a part del seu treball.

demaneu-lo

Col·lecció Cultura i Pensament, 3

Joan E. Jarque i Jutglar.

AFINANT

Heus ací un recull, fet pel mateix autor, dels més significatius dels seus "AFINANTS", publicats setmanalment a CATALUNYA CRISTIANA.

Dins de la diversitat dels temes tractats, sobresurt un denominador comú: la profunditat del pensament i la subtilitat d'exposició en el tractament de qüestions d'alt valor pastoral, amb un llenguatge saturat de dignitat i, alhora, a l'abast de tothom.

L'ordre dels capítols no obeeix a cap atzar; el lector va entrant gradualment en l'aprofundiment del tema religiós a través d'argumentacions teològiques referides sempre a la pràctica quotidiana de qualsevol cristià.

AFINANT

Per Mn. Joan E. Jarque i Jutglar
N.º 3 DE LA COL·LECCIÓ "CULTURA I PENSAMENT"
PROP DE 300 "AFINANTS" APLEGATS EN
UN SOL VOLUM Preu: 800 pessetes

1r. "L'Home" - 2n. "El País" - 3r. "La fe" - 4r. "Jesuïst" - 5è "Maria" - 6è "L'Església" - 7è "El successor de Pere" - 8è "Evangelització" - 9è "L'Any cristià" - 10è "L'Ésser cristià" - 11è "Vida cristiana".

En/Na
Domicili
Població D.P.
Província

(Tatxeu amb una x allò que escolliu):

- ☐ envieu-me el llibre "Afinant"
☐ desitjaria una dedicatòria personal de l'autor
☐ adjunto taló bancari
☐ envio gir postal

Edita: Fundació Catalunya Cristiana
Venda en totes les llibreries.
Distribueix: Distribuidora Balmes, c/ Duran i Bas, 11.
Tel. 317 94 43. 08002 Barcelona.

LLIBRES

Una visió màgica de l'Alt Empordà

El dia 11 de març fou presentat al Museu de l'Empordà de Figueres, el llibre "L'Empordà Màgic (L'Alt Empordà)", de Montserrat Vayreda, amb fotografies de Jordi Casals. L'acte fou presidit pel President de la Diputació de Girona, Sr. Josep Arnau Figuerola, i pel President de la Caixa d'Estalvis de Sabadell, Sr. Ramon Gabarró Badia.

L'Empordà Màgic (L'Alt Empordà), d'edicions Nou Art THOR, és el número 10 de la col·lecció "Terra Nostra". El llibre, ha estat editat per l'esmentada Editorial, conjuntament amb la Diputació de Girona —a través del seu Servei d'Estudis, Documentació i Informació— i la Caixa de Sabadell. L'obra constitueix una visió, informativa i lírica alhora, de l'Alt Empordà, qualificat amb encert de "màgic". És un d'aquests treballs en els quals el text i les imatges configuren un tot compacte, que assoleix la descripció i la recreació d'un entorn natural remarcable per la seva bellesa. Montserrat Vayreda i Trullol (Lledó, 1924) és natural de la comarca de la qual ens parla, i ha publicat set poemaris —de d'"Entre el temps i l'eternitat" (1955) fins

a "Els pobles de l'Empordà" (1984-1985-1987)—, a més de les biografies "Joan Sibecas" (1979) i "Joaquim Vayreda", personatge aquest últim del qual l'autora és descendent. Pel que fa a Jordi Casals, val a dir que és fill del conegut fotògraf Melitó Casals, de qui ha heretat el gust pel paisatge empordanès.

A més de comptar amb unes il·lustracions fotogràfiques bellíssimes, que ens presenten els aspectes més lírics i misteriosos dels paratges re-

tratats, el llibre es destaca per un text en el qual es combinen els fragments descriptius amb els de caire històric, i els que fan referència a llegendes o tradicions, i fins i tot amb els que adopten tons poètics: l'autora recrea meravellada la seva terra, evoca els esdeveniments més significatius que hi han tingut lloc, ens n'explica aquelles llegendes que s'hi vinculen i ens remarca la màgia que ho embolcalla tot. Això li permet de parlar-nos de "cases que són les carcasses, els fantasmes, d'un passat debilitat que els ha robat la carn, l'essència que les vivificava", o bé d'"una munió de flors minúscules que obren els ulls, blaus o verds, tremolen si les toques i s'espongen sota un cel amarat pel gira-sol del disc solar". Hi ha, per tant, lirisme, però, també molta informació. Així l'obra resulta un compendi poc menys que exhaustiu dels diferents aspectes que contribueixen a fer de l'Alt Empordà una comarca màgica. Les fotografies de Jordi Casals contribueixen, d'altra banda, a la creació d'un clima summament suggeridor que fa de l'Empordà Màgic una obra que els lectors agrairan.

RIALLES

Programació pel cap de setmana

DISABTE, 19
CUBELLES
L'Aliança, 17.30 hores
Il·lusionisme: LA CAPSA MÀGICA
Espectacle: EL DOS DE CORS

DIUMENGE, 20
AMPOSTA
Unió Filharmònica, 17 hores
Teatre de titelles i animació: L'ESPIADIMONIS
Espectacle: A VOLTA DE CAMPANA

BADALONA
Plaça Dr. Rifé, 12 hores
Animació: NOÉ
Espectacle: CANT-SONS, SARAUI BALL

LA BISBAL D'EMPORDÀ
Cinema Olímpia
Teatre: JOVENTUT DE LA FARÀNDULA
Obra: EL PAÍS DE LES CENT PAULES
Autora: Marta Mata

CERVERA
Teatre Casal, 12 hores
Música: TOC DE RETRUC
Espectacle: RODA, RODA, MOLINET

IGUALADA
Ateneu Igualadí, 12.15 hores
Cinema: ELS AMOS DEL TEMPS
Francesca. Director: René Laloux. Dibuxos animats de Moebius

MALGRAT DE MAR
Centre Parroquial, 17.30 hores
Rondalles: CESC SERRAT
Espectacle: CONTES DE LLUM

RIPOLL
Cinema Comtal, 12 hores
Teatre de titelles: TITELLES BABI
Espectacle: CONTES D'AHIR I D'AVUI

SABADELL
Teatre Municipal La Faràndula, 18 hores

Cinema: LA GUINEU DE BAMBU-
RY
Anglesa. Director: James Hill

SANT BOI DE LLOBREGAT
Ateneu Santboià, 12 hores
Cinema: UNA TACA DE TINTA EN EL LLIBRE DE CONTES
Txecoslovaca. Director: Ota Koval

SANT CELONI
Auditori La Salle, 12 hores
Teatre: ARRELS GRUP DE TEATRE
Obra: EL DIMONI CUCARELL. Original de Guillem d'Efak

SANT CUGAT DEL VALLÈS
La Unió Santcugatena, 12 hores
Pallassos: XIP-XAP
Espectacle: QUE NO ESMORZEM?

SANT FELIU DE GUÍXOLS
Centre Excursionista Montclar, 12 hores
Pallassos: PEP I BOCOI
Espectacle: SI PLOU, MARXEM

SANT JOAN DE LES ABADESSES
Centre Catòlic, 12.30 hores
Teatre: AULA DE TEATRE DE LA INSTITUCIÓ MONTSERRAT
Obra: ELS TRES MOSQUETERS
Direcció: Jaume Batiste. Adaptació de l'obra d'A. Dumas

SANT JUST DESVERN
Sala Municipal de l'Ateneu, 17.30 hores
Teatre de titelles: TITELLES NAIP
Obra: EL CANIGÓ
Premi Centre Excursionista de Catalunya, Omnim Cultural i Moviment Rialles de Catalunya

SOLSONA
Cinema Espanya, 17.30 hores
Animació: ÀNGEL DABAN
Espectacle: CANçons i Danses d'Animació
Il·lusionisme: MÀGIC KIM
Espectacle: COKTAIL D'IL·LUSIÓ

SOLIDARITAT EFECTIVA DELS CRISTIANS AMB ELS PAÏSOS DEL TERCER MÓN

Comunicació del Consell Diocesà de Missions de Barcelona

1. Com a cristians estem cridats a seguir Crist, bo i fent present en el món el Regnat universal de Déu, tal com ens encomanà Jesús de Natzaret. Ell anuncià: "Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova" (Mc 1,14).

• Sabem que aquest Regnat vol abastar totes les dimensions de l'existència humana i no només l'espiritual. Per això, la misèria escandalosa que pateix la majoria de les persones del Tercer Món —una majoria que inclou dues tercers parts de la humanitat— qüestiona radicalment la nostra vida cristiana, tant al Primer com al Tercer Món.

• Avui ja no podem ignorar que l'economia mundial està de tal manera interconnectada que cap país no es pot situar al marge del que està succeint als altres.

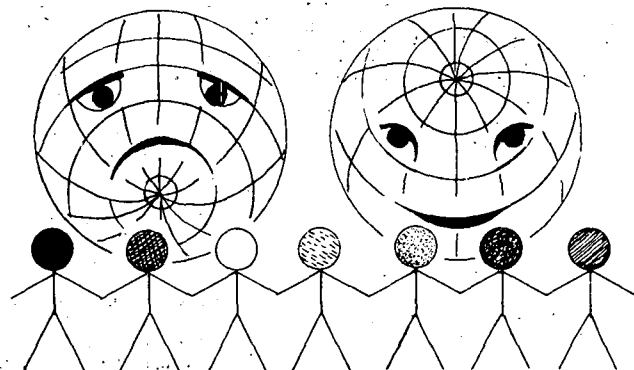
2. Com a cristians creiem que els béns de la terra, obra del Creador, són patrimoni de tots els homes i dones, i que estan destinats a fer que tothom pugui viure d'una manera digna i humana. És per aquest motiu que la situació d'extrema pobresa —i d'explotació per part dels països del Primer Món— en la qual han de viure les grans majories del Tercer Món ens interpel·la com a creients i ens compromet a cercar-hi una solució eficaç.

• Al Tercer Món, no ens trobem només amb una misèria residual —com succeeix en l'anomenat "Quart Món" dels països rics— que podria ésser resolta per cada país, sinó amb una pobresa massiva que els països del Tercer Món no poden solucionar sense la col·laboració internacional.

3. Com a cristians confessem que en el cor mateix de l'experiència cristiana, s'hi troba la gratuïtat de l'amor de Déu, ja que quan encara érem pecadors i sense cap mèrit nostre, el Crist morí per nosaltres (cf. Rm 5,8). Aquest amor trobà la màxima expressió en la vida, mort i resurrecció de Jesús, el Fill estimat del Pare i home bo que "va passar fent el bé i guarint els oprimits pel diable, perquè Déu era amb ell" (Fets 10,38).

• Aquest amor demana com a resposta que fem visibles al nostre món els valors que Jesús de Natzaret predicà i visqué de manera radical, com a alternativa a un món injust i inhumà que posa els interessos personals egoistes per sobre del bé del germà.

Molta gent petita,
en molts llocs petits,
faran coses petites
que transformaran el món.
(Dita de la saviesa africana)

• Com a seguidors d'aquell que per la salvació dels homes i per la solidaritat radical amb els pobres va morir en la creu, nosaltres ens sentim cridats a estimar gratuïtament tothom, no sols amb paraules, sinó també amb fets.

• Nosaltres no ens podem quedar indiferents davant la misèria que pateix la majoria de la humanitat —sobretot als països del Tercer Món— i ens hem de comprometre a transformar no tan sols els nostres cors, sinó també les estructures inhumanes i generadores d'injustícia de la nostra societat. Així, com a individus i com a comunitats cristianes, serem testimonis autèntics de l'amor gratuït del Déu que promet a tots els homes "un cel nou i una terra nova, on farà estada la justícia" (2 Pere 3,13).

4. El Consell Diocesà de Missions de Barcelona, davant la misèria escandalosa que pateix la majoria de la humanitat, sobretot als països del Tercer Món, i conscient del deure de solidaritat universal, essencial en la fe cristiana, tal com ens ha recordat Joan Pau II en la seva recent Encíclica Social,

ESCOMPROMET A

• Aprofitar totes les ocasions per a sensibilitzar les nostres comunitats cristianes i tota la nostra societat sobre aquests problemes.

• Donar preferència a aquesta tasca educativa en les escoles, centres d'espai, moviments cristians i centres d'educació superior.

• Centrar la nostra actuació, no sols en la formulació de principis i teories, sinó en la realització d'accions concretes que manifestin que ens sentim responsables envers els països del Tercer Món.

• Donar suport al treball amagat i eficaç de tants milers de missioners —especialment dels de casa nostra— presents a la majoria de països del Tercer Món. Ells ens fan arribar el clam dels més pobres del món, i són, alhora, un signe de la presència de les nostres comunitats enmig d'aquells pobles.

• Participar en les accions fetes aquí en favor de l'anomenat "Quart Món", format per les persones —moltes procedents del Tercer Món— que viuen en situacions de pobresa en la nostra societat.

Barcelona, març de 1988.

LLIBRES

El primer llibertador⁽¹⁾

L'autor polonès més conegut del nostre temps, per les "Cartes a Nicodem" que molts varem llegir ara fa vint anys, ha publicat recentment una novel·la històrica sobre la formidable figura bíblica de Joan el Precursor. Fa pocs anys Jan Dobraczyński afrontà la gens fàcil tasca de refer la vida de Sant Josep de Nazaret en un llibre titulat "La sombra del Padre", que va merèixer del cardenal Wiszynski aquest elogi: "Em sento profundament edificat pel tacte i la finor amb què vostè ha sabut dur a terme un treball tan difícil".

En el llibre que avui presentem "Y el rayo cayó por tercera vez", Dobraczyński presenta la figura del més gran dels profetes i ho fa servint-se dels textos del Nou Testament i de la literatura de l'època que descriu. En aquesta, com en les altres novel·les seves històriques, es demostra un profund coneixedor, no solament de la geografia i història jueves, sinó també de la mateixa paraula de Déu.

Un clima de tensió i de revolucions armades reprimides, rodeja aquells anys en què apareix la figura del Baptista, anys d'expectacions mesiàniques. En front de les peripècies polítiques de la cort d'Herodes, amb les seves intrigues, degeneracions i crims, Joan

sorgeix com una figura radical, heroicament fidel a la seva vocació divina. El Baptista es mou entre la grandiositat de la seva missió i les temptacions del Maligne, que vol portar-lo a dubtar de l'autenticitat de la seva vocació. Joan és tot un gegant de la fe en Jahvè, fe que el durà fins a ser degollat per Herodes Antipas, a petició de Salomé, la filla d'Herodes. La denúncia profètica de sant Joan Baptista té ecos alliberadors i la seva actitud bé podria posar-se com a precedent de l'autèntica Teologia de l'Alliberament. Es tracta d'un llibre especialment indicat pels Joans, dels quals n'hi han tants al nostre poble, que vulguin saber més coses sobre el seu Patró.

R.S.

(1) Jan Dobraczyński, *Y el rayo cayó por tercera vez. El drama de la vida de Juan el Bautista*, Edic. Palabra, Madrid 1987.

ARQUEOLOGIA

Apareixen tres quilòmetres de l'antiga via romana

El servei d'Arqueologia del departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya a Tortosa ha descobert al terme municipal del Perelló un tram de tres quilòmetres de llargada de la Via Augusta romana. Aquesta troballa, la via més important de l'Espanya romana, ha tingut lloc a prop de l'ermita del Perelló junt a la carretera que corre paral·lela a la població fins a la N-340. Es tracta d'una obra monumental de 8,70 metres d'amplada amb un traçat rectilini i una sèrie de rasants ben conservades.

Descoberta una important necròpolis del segle III prop de Berna

Una gran necròpolis del segle III de la nostra era, ha estat descoberta als voltants de la població suïssa d'Avenches, localitat propera a Berna. La població d'Avenches tenia, durant la denominació romana, el nom d'Aventicum.

El descobriment fou realitzat per l'equip d'investigadors que treballen amb l'arqueòleg suís Denis Weidmann, en inspeccionar rigorosament el traçat per on passarà la futura autopista que connectarà les ciutats de Yverdon i Berna.

Al voltant d'una dotzena de tombes, al costat de les ruïnes del que fou en el seu temps un edifici rectangular, foren descobertes des-

prés de la prèvia realització d'unes fotografies aèries en la zona.

El descobriment més important, que es creu que correspon al segle segon, és una detallada inscripció funerària que està perfectament conservada en un bloc de pedra calcària. En l'esmentat bloc de pedra uns pares escrigueren els seus sentiments i recorden al mateix temps, la mort de la seva filla, que va morir quan només tenia un any i cinquanta dies.

Aquesta peça, qualificada de "excepcional" en mitjans especialitzats de Suïssa, passarà a formar part del Museu d'Avenches, que des de fa desenes d'anys no ingressava noves troballes arqueològiques.

Es descobreixen les restes de l'amfiteatre romà de Londres

Després de molts anys d'infuosa recerca, arqueòlegs britànics descobriren per fi, al cor de Londres, les restes de l'amfiteatre construït pels romans a l'antiga Londinium, la capital de la llavors província romana de Britània.

En excavacions realitzades al pati del Guidhall, la presó medieval londinenca, els arqueòlegs varen treure a la llum murs, que segons sembla, correspondrien a la porta d'entrada de l'amfiteatre que tenia 100 metres de llarg per 80 d'ample.

La construcció que dataria dels anys 70 a 140 abans de Crist, es perllonga en part sota el Guidhall i d'altres edificis adjacents.

La seva edat, en canvi podria ser precisada per diverses monedes molt oxidades, trobades en les excavacions, mentre estructures de fusta sota els mateixos vells

murs indicarien, per altra banda, que l'amfiteatre fou precedit per un altre encara més primitiu.

Des de l'última guerra mundial, i en part gràcies a les destrosses ocasionades pels bombardeigs que va sofrir la capital britànica, els treballs de reconstrucció de Londres permeten, l'any 1949, descobrir només a cinc metres de profunditat l'anomenat Cripple-gate Fort, que havia estat caserna de la guarnició romana que estava establerta en aquest lloc.

Posteriorment es va trobar, l'any 1955, el Cheapside Bath, un dels banys, localitzant-se en els anys seixanta les restes del palau del governador i l'any 1975 el que quedava d'un arc del triomf.

LA SARDANA I LA DANSA

JOSEP VENTURA

TROBADES SARDANISTES INFANTILS.— L'Agrupació de Trobades Sardanistes Infantils de les Comarques Gironines acaba d'editar el seu sisè butlletí, amb un recull de comentaris i escrits de l'equip humà que impulsa aquesta bona iniciativa adreçada a fomentar el coneixement de la nostra dansa entre la mainada. Les activitats a desenvolupar tindran lloc al llarg de l'any, entre el 6 de març i el 26 de juny, a 31 poblacions de les comarques gironines, preveient-se la Trobada general de tots els participants el dia 17 d'abril, a la vila de Camallera.

Per la seva part, els Amics de la Sardana Terranosta, de Girona, preparen la 13a. Trobada Sardanista a l'Escola com un dels actes d'aquesta sèrie de Trobades Sardanistes Infantils però sempre amb el relleu d'haver estat el centre iniciador d'aquest seguit de manifestacions; concretament enguany, la Trobada de Girona tindrà lloc el dia 10 d'abril. Amb aquest motiu, i tot preparant l'ambient de la festa, hom ha convocat un concurs de poesia, amb el tema "La Sardana" obert a tots els nens i nenes en edat escolar; els interessats poden demanar les bases a Generós Mestres, carrer de Ramon Muntaner núm. 3, entresol segona, 17005 Girona, o a través del telèfon (972) 23 92 15.

PREMIS MUSICALS "FRANCESC BASIL".— El proper dia 15 de març es clourà el termini d'admissió de sardanes aspirants a ser guardonades amb els Premis Musicals "Francesc Basil", instituïts per l'associació d'Amics de Francesc Basil, que es convoquen en la seva onzena edició. Els premis establerts són: Premi del Jurat, dotat amb 75.000 pts.; Premi Popular, dotat amb 50.000 pts. així com 25.000 pts. i trofeu per a cadascuna de les restants sardanes finalistes.

El jurat d'aquest certamen analitzarà les obres concursants d'acord amb els criteris de rigor i seriositat característics d'aquesta organització i decidirà l'atorgament del primer premi; d'altra banda, farà una selecció de les 5 composicions que seran sotmeses a la votació del públic assistent al concert de cloenda per tal de proclamar el Premi Popular; entre aquestes cinc sardanes, hi figurarà la composició distingida amb el Premi del Jurat. La final d'aquest certamen tindrà lloc el dia 3 de maig vinent al Teatre Municipal "El Jardí", de Figueres, amb l'actuació de les cobles Meravella i Miramar.

Les obres aspirants a aquests premis han de ser trameses a la secretaria dels "Amics de Francesc Basil", carrer Portella núm. 6, 17600 Figueres, amb la menció de Premis Musicals "Francesc Basil" 1988, abans del proper dia 15 de març.

CURSETS.— La colla sardanista "Rosa de Reus" comunica que, a partir del dia 2 de març, celebrarà un cursat d'ensenyament de sardanes per a nois i noies majors de 12 anys, amb classes cada dimecres, de 8 a 9 del vespre, al seu estatge social del carrer de les Galanes núm. 10, a la capital del Baix Camp.

El cursat d'ensenyament de ballar sardanes organitzat per les Col·les Sardanistes del Foment de la Sardana de Banyoles es desenvolupa en sessions setmanals, cada diumenge al matí, al Grup Escolar Verge del Remei-Guèmol de l'esmentada vila i està adreçat a tots els nens i nenes majors de 7 anys.

RACÓ DEL LLENGUATGE

El mal temps (2)

ALBERT PERA

És evident que el mal temps no sempre ho és per a tothom. Quan el pagès clama desesperadament per una pluja que li salvi la collita, aquesta mateixa pluja és un desastre per a la família que espera com candeletes un diumenge de sol per anar a respirar sanament i a airejar la canalla, fugint d'una contaminació i d'una falta d'espai obsessives.

El pagès espia inquisidorament els núvols i anuncia: —Em sembla que tindrem aigua—. Una manera ben gràfica i popular de designar la proximitat de la pluja. De vegades no passa de ser un projecte de pluja, i llavors només podem dir que han caigut quatre gotes, o una gotellada. En aquest moment el pagès arrufa el nas perquè això no val res, no assaona, no esponja ni prepara la terra. Tot plegat, un escaldot, com diuen a l'Empordà. Fins a tal punt no val res aquesta pluja, que l'expressió un ruixat de gotes grosses ha passat a ser símbol de la persona baladre i ineficaz.

Quan el dia emplujat a

concretar-se en aigua i fa una plugeta fina, diem que espurneja. Si va prenent cos es torna ploviscol, xim-xim o pluja de pastor, bona per assaonar benèficament la terra. Fins aquí tot va bé, però en determinades èpoques de l'any, pot ser que la pluja creixi amb desmesura i arribi a provocar aiguats i inundacions que arrassen i destrueixen fins i tot vides humanes. Tots en recordem exemples ben desoladors. Si un xàfec torrencial es prolonga més enllà d'un temps prudent, les rieres sobreixen, els torrents es desboquen, els rius surten de mare i el corrent s'enduu violentament tot el que troba: arbres, pedres, mobles, cotxes... En aquestes ocasions de tensió, podeu haver observat alguna velleta de cabells blancs i mocador al cap —ja en queden ben poques—, que mormola sentenciosament: l'aigua no té aturador, el foc, sí.

En català, quan diem que plou a bots i barrals volem dir

que ho fa molt intensament; dit d'una altra manera, que cau un xàfec. Aquest mot, xàfec, se sol fer servir en sentit figurat. Hom pot veure's aclaparar sota un xàfec de recomanacions o d'insults i no tenir altre remei que aguantar el xàfec.

Si l'aigua és abundant i seguida, però dura poca estona, potser perquè només prové d'un cap de núvol, llavors el mot escaient és el de ruixat.

Perles ortogràfiques

Amb les primeres calors vaig anar a comprar un ventilador. Me'l van embolicar amb paper imprès amb el nom i l'adreça de la botiga, en català. L'adreça deia: carrer de Sant Banet, 22. Molt bé que les botigues catalanitzin els contactes amb el públic, però la casa subministradora del paper s'havia d'haver assessorat on fos i escriure Sant Benet. I la botiga d'electrodomèstics no havia d'haver admès un paper d'embolicar amb faltes d'ortografia.

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA "Los Cerezos"

A 1,4 km. de Barcelona en plena natura. Només per a 10 persones, ambient familiar, atenció mèdica permanent, rehabilitació, ideal per a curta i llarga permanència. 3.000 m2 de jardí. Habitacions i instal·lacions màxim confort.

Sant Climent de Llobregat
Tel. 658 63 65

VALENTINE
La pintura ideal

MODA

Quan la dona es vesteix de seda

L'Associació Nacional de Teixidors de Seda de Barcelona, presentà la seva col·lecció de tendències corresponents a

l'hivern '87/88, dividint les seves noves propostes en quatre apartats bàsicament seleccionats i que responen a quatre

noms molt suggestius: "Marlene", "Dinámico", "Octubre" i "Portobello".

MERLENE: Dos aspectes defineixen aquest apartat: els tons més foscos propis de l'expressionisme alemany i els més clars que ens transporten al modernisme de la Viena dels anys 20. Articles: Crêpes de Xina, efectes arrugats, gofrats, glacés, tafetans, granets i petites bagues tipus astracan. Estampats: Dominen els dibuixos petits, com les llunetes, llavors o geomètrics; formes ornamentals i dibuixos contrastats tipus quimono.

DINÁMIC: És un estil de vestir jove a base de colors vius i lluminosos, que aporten un lleuger aire atrevit a les peces. Gammes de colors com a base, que es combinen entre si i a vegades es realcen amb negres.

Articles: Sobre bases clàssiques, matèries sintètiques. Els seus acabats es presenten encerats, engomats o plastificats. Gofrats i efectes seersuker.

Estampats: Imitacions anglesades i escocesses. Pintura moderna petits figuratius, estampats relleu, geomètrics i efectes tridimensionals.

OCTUBRE: És el tema base del vestir esportiu, amb un marcat retorn al bon gust tradicional. Colors de tardor com les fulles seques, els boscos i la

Vestit jaqueta estampat en teixit sedós fabricat per la indústria nacional de sederia. Disseny Mª Luisa Rabell.

terra, així com el de la Natura, lesa en els seus aspectes vegetal i mineral. Molta importància dels marrons.

Estampats: Tots els de la tardor, com les fulles, les flors, i els fruits secs. Imitació de textures, de la fusta i del suro.

PORTOBELLO: És un estil romàntic, suau i femení d'inspiració "retro", basat en la dulçura de l'Anglaterra del segle XIX.

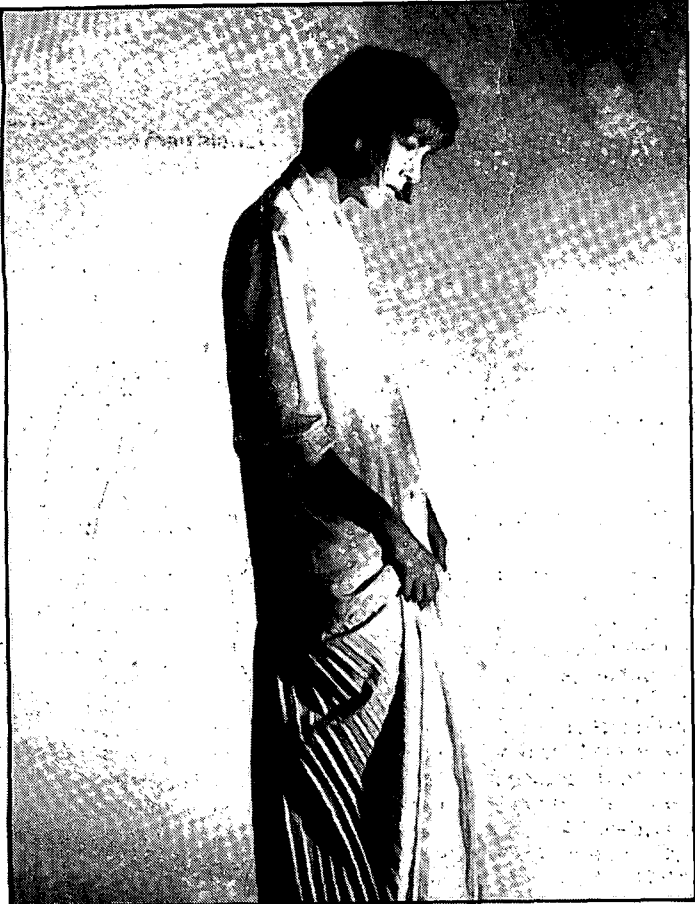
Colors que reflecteixen l'esperit poètic de les flors seques a

través d'un assortit de teixits antics, ennoblits per la patina del temps. Colors místics combinats amb els guixos en formoses harmonies destacant els "bois de rosé" i els verds ametlla.

Articles: Tactes molt dolços i textures menys tancades que en els altres temes.

Estampats: Efectes difuminats, flors petites i dibuixos William Morris. Molt estampat Liberty.

Mª JOSÉ EJARQUE

Conjunt format per camisa llarga i faldilla prisada en teixit de seda color blanc, fabricat per la indústria nacional de sederia. Disseny Pedrin Errando.

COSTUMS I TRADICIONS

Creences sobre la Mare de Déu de Març

ESTEVE BUSQUETS i MOLAS

El dia de l'Anunciació de Maria —del qual parlavem adés— és més conegut com el de la Mare de Déu de Març. Segons on, de la "Farigola" perquè és creença que en tal dia comença a florir; del "Romaní", que floreix igualment, perquè aquesta planta serví a la Verge per estendre la roba del seu Fillet quan les altres feren l'orni; finalment, de les "Violetes" perquè eren les flors preferides per la Mare de Déu nena i, en tal dia deixen de fer olor. I floreix igualment el poniol, perquè la Verge en prenía quan de joveneta tenia mal de ventre.

Podeu triar, doncs, entre tantes advocacions. De la mateixa manera que teniu nombroses creences per escollir.

Així, si quan plou i fa sol en tal dia i mirant enlaire es veu una claror rosada, és que al Cel fan bateig i la Mare de Déu que és la padrina, enfora unes coques fetes per ella mateixa. La llum del forn és, doncs, la que es reflecteix pels aires. Bon averany per les collites!

De coques fetes de farina, ous, sucre i comí, planes com una hòstia, se'n repartien a balquena en tal dia a la comarca del Ripollès entre els parents i amics, perquè a major abundància d'ofrenes, més abundoses collites. Semblantment feien crespells i d'altres pastissos, les cases de pagès o poblets on hi havia força apicultors. Els ingredients eren: aiguardent, comí, farina i matafaluga. Tot plegat farcit amb mel. Això sí, s'havien de beneir durant l'Ofici o Missa principal. D'aquesta manera s'assegurava una bona producció de

mel per part de les abelles que es mostraven més feinaadores.

En d'altres indrets, com a la Ribagorça era costum menjar allioli beneït, també, durant la Missa. I és que així s'assegurava que els allars i les oliveres, donessin força fruit.

I ja que de fruits parlem, direm, encara, una tradició o creença sobre els fruits del matrimoni. Antanyasses, els casats que volien fer més gros sacrifici per la Quaresma, observaven la més rigorosa castedat. Trencar aquest costum o mena de precepte equivalia a pecar greument. Ara bé, si es tractava de matrimoni sense fills, hom creia que el dia de la Mare de Déu de Març era propici, per voluntat de la Verge Maria, a la fecunditat i, per tant, no es pecava si es trencava aquella regla.

Una devoció vinculada a la Mare de Déu de Març i que no fa molts anys encara es practicava, especialment al Penedès, era la de resar mil vegades Jesús. Sobre això hi ha moltes oracions que completen tals jaculatories —car no se'n pot dir resos— aplicades a diversos motius. Les referides al dia de la Mare de Déu de Març es feien comptat-les amb els rosaris, però no d'una sola tongada, sinó en tres o quatre vegades per no descomptarse, car si hom en descuidava alguna no tindria efecte. Ho feien especialment les dones, a l'hora de l'Àngelus perquè la Mare de Déu els concedís alguna gràcia. Havien d'estar sense pecat i per això abans es confessaven. Semblant efecte s'obtenia resant tres avemaries després de la missa, o, igualment al toc de l'Àngelus.

CUINA

Cebes Guillermina

2 kg. de cebes bones
625 c.c. de llet
2 1/2 cullerades de farina

25 grams de mantega
50 grams de formatge ratllat

Peleu les cebes i si són mitjanes partiu-les en 4 trossos, poseu-les a coure amb aigua i sal, durant gairebé una hora, fins que estiguin toves, després escorreu-les amb cura perquè no s'aixafin massa i poseu-les en una plàtera de forn que pugui presentar-se a la taula. Prepareu una salsa beixamel, posant en un cassó 25 gr. de mantega i les 2 1/2 cullerades de farina, treballau-lo sobre foc suau, després afegiu-hi a poc a poc la llet bullent, espoleu-lo amb sal i pebre i cobriu totes les cebes amb aquesta salsa, espoleu amb formatge ratllat i trossets de mantega i poseu-ho al forn fins que es gratini lleugerament.

Mª GLÒRIA MONTAÑOLA

Antic 190

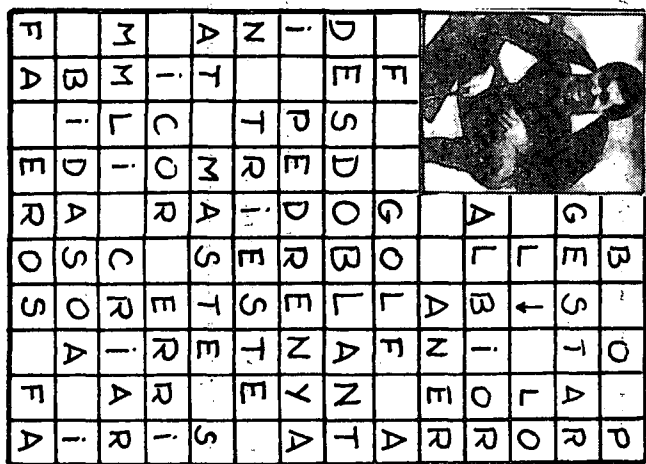
SRA. DOLORS

Compra mobles antics i tota mena de objectes antics, pisos sencers

Paguem al comptat
Tel. 201 96 30

Muntaner, 190 08036

Per ENRIC GRAUPERA

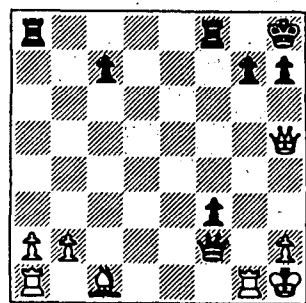

El 7 de març, Liechtenstein posà en circulació una sèrie de 3 segells dedicada a aquest tema. Dissenyats per Louis Jäger de Vaduz, mostren els principis i objectius d'aquesta acció. Ecologia, agricultura i arquitectura han de cercar el desenvolupament rural amb fidelitat a la seva identitat.

Per JAUME MORA

Blanques juguen i guanyen

Tampoc no n'hi ha per tant. Es tracta de guanyar aviat.

Solució al Diagrama 212

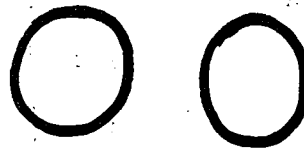
1 Ce4-g5 Ac6-e8, 2 Cg5xh7
i guanyen.

**EN TÉ FRANÇA I EN TÉ ESPANYA
NI HA A LA XINA I AL JAPÓ
PERÒ EN TÉ MÉS LA CATALANA,
UN GRAPAT, DIRIA JO!**

SOLUCIO:
La letra

Per SNOP

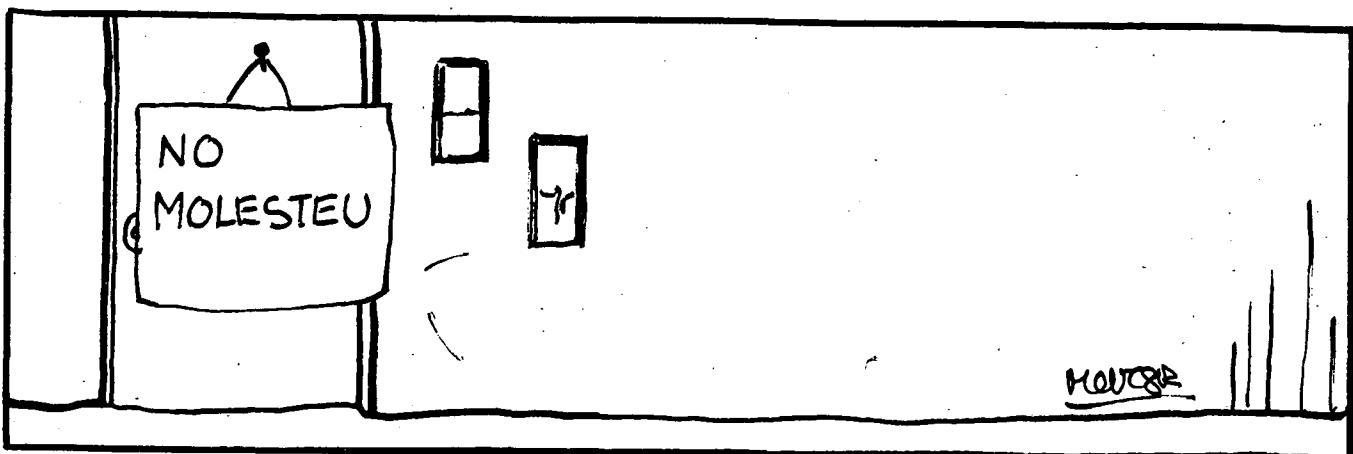
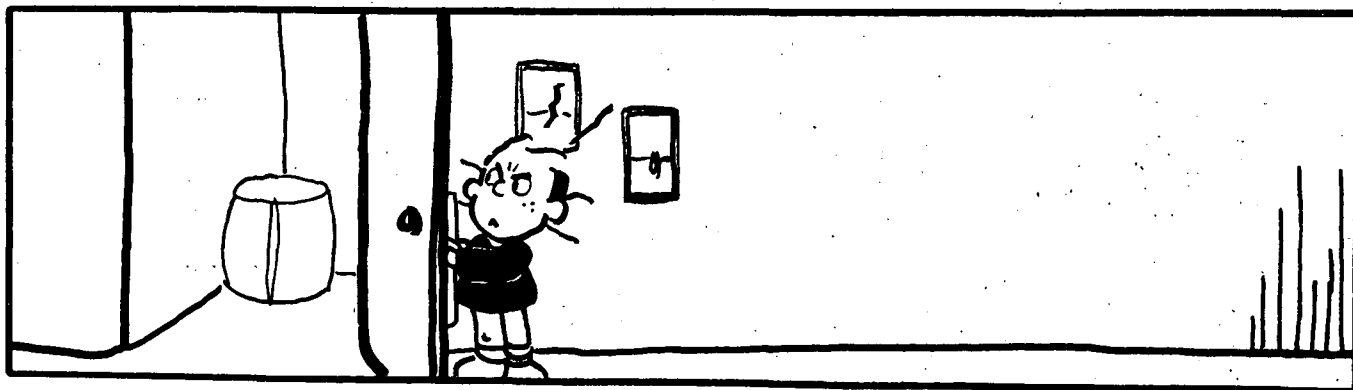
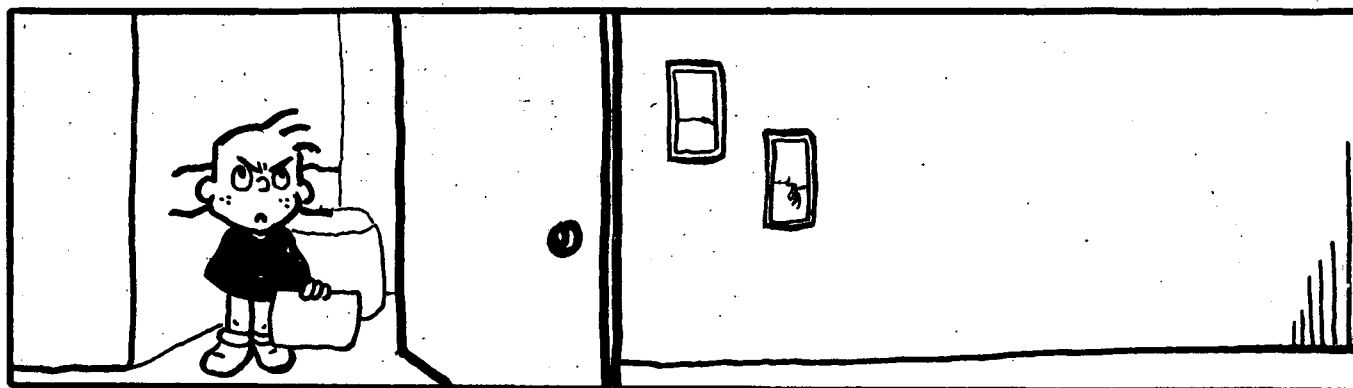
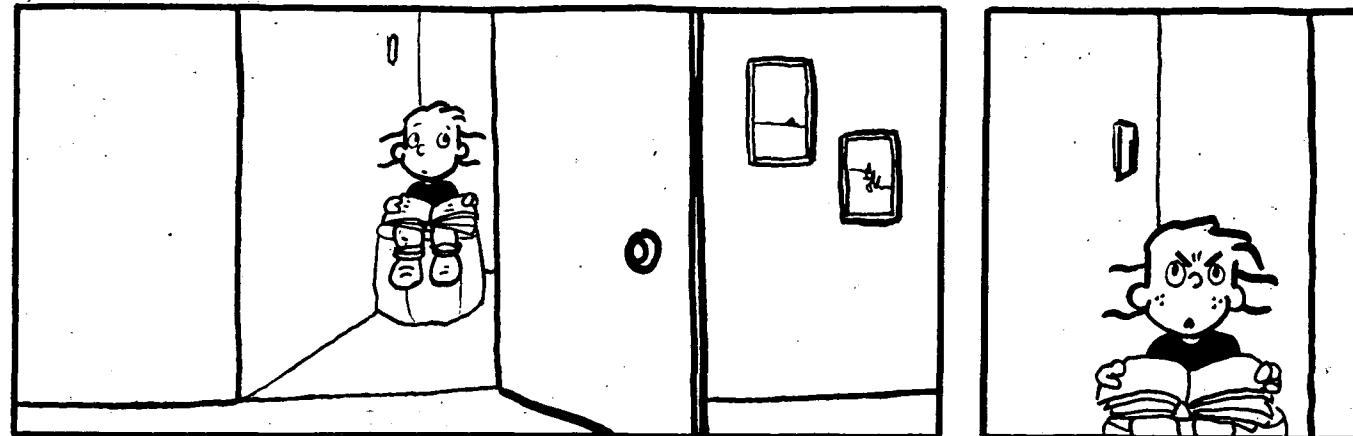
CADA DIA QUAN M'AIXECO...

Solució 442
ESTAR SOLA
ESTA R SOLA

FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL•

28.

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

397

Històries d'Eixerits

No tenir por a la por

No em fa cap vergonya de dir-ho: hi ha vegades que tinc por. Ves, quina ximpleria, oi? Però, és així. A més, em sembla que si tots diguessin la veritat, de por, poca o molta, una hora o altra, en té tothom.

De pors, n'hi ha de moltes menes. Tenim por quan hem d'anar al metge, quan ens han de posar una injecció o quan hem d'anar al dentista. Tenim por quan hem de passar una prova al "cole", quan no sabem la lliçó que poden preguntar-nos, tenim por quan hem fet alguna malifeta.

Tenim por quan el pare o la mare ens envien a la part de la casa, on no hi ha ningú i està a les fosques; tenim por quan no podem dormir i sentim sorolls estranys, o quan ens desvetllem després de somiar coses rares, etc.

Jo no sé què ho fa que les persones tinguem por. De vegades penso: ¿què n'has tret de la por que has tingut? Res. Doncs, no valia la pena tenir-ne. Sense tenir por hauria fet el mateix que hem hagut de fer tenint-ne; només que m'ho hauria passat més bé, i no hauria patit per res.

La conclusió és que tant si en tinc com si no, no n'hi faré cas. No tindrè por a la por i faré allò que crec que haig de fer.

Ser poruc no treu cap a res. Hem de tenir el cor valent per afrontar les dificultats. I amb això, n'hi ha prou.

L'Eixerit

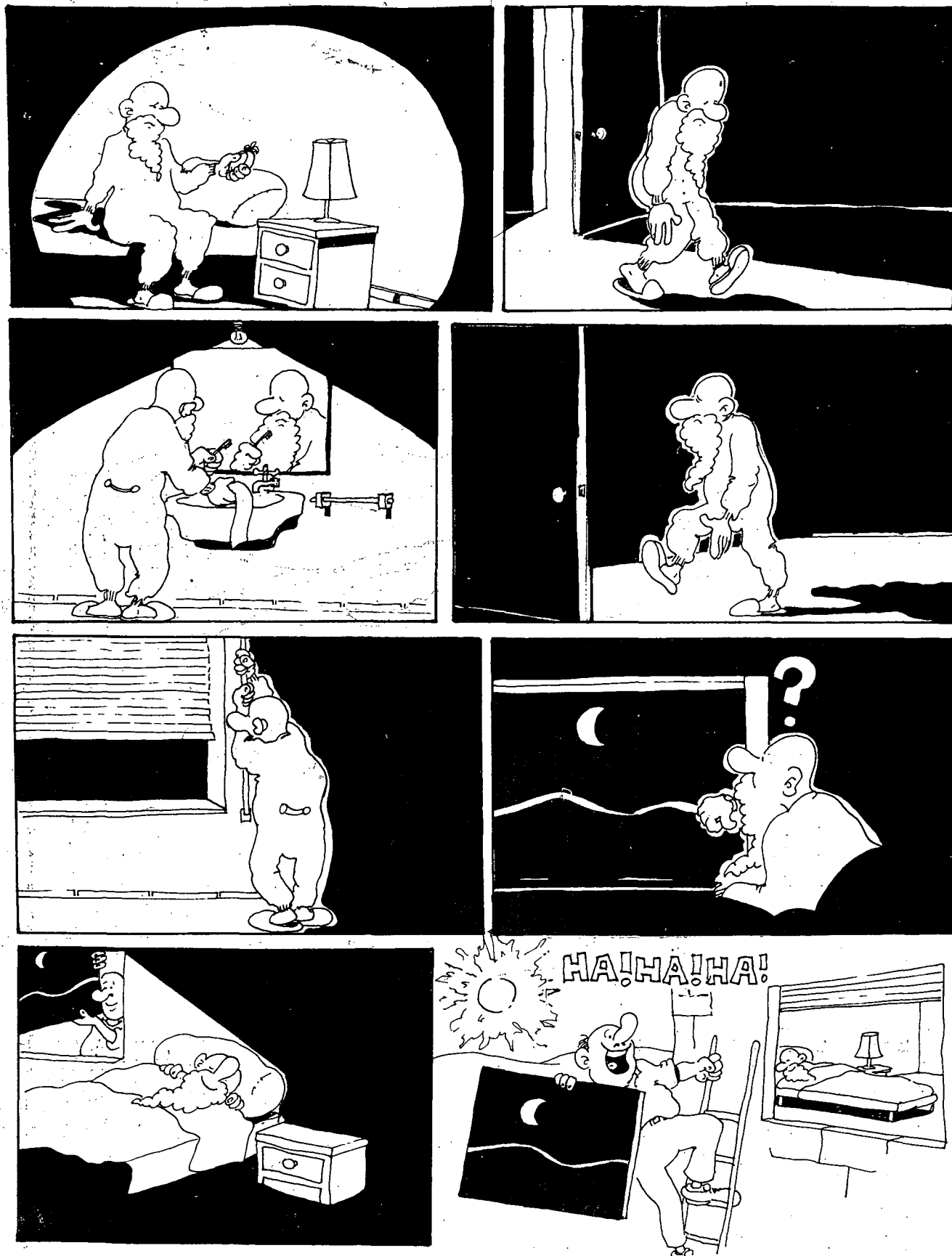
JO, XICOTS, SÓC UN HOME JUST...

GALI

BÉ... DEIXEM-HO QUE SÓC UN NOI JUST.

Jesús ens parla

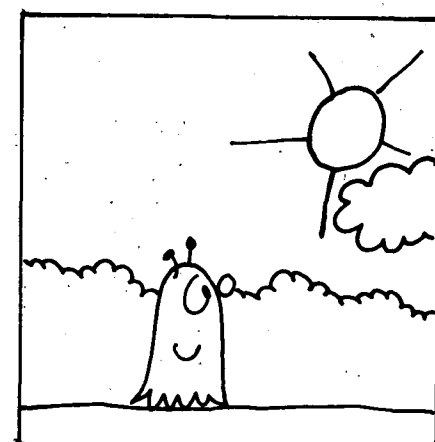
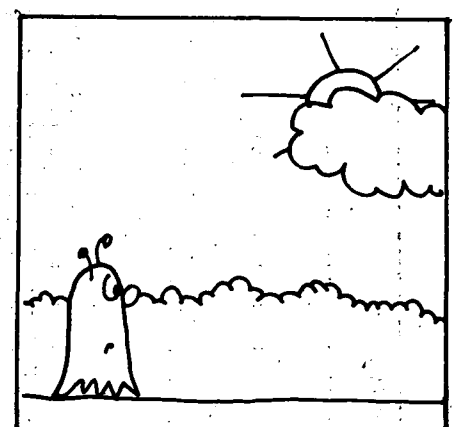
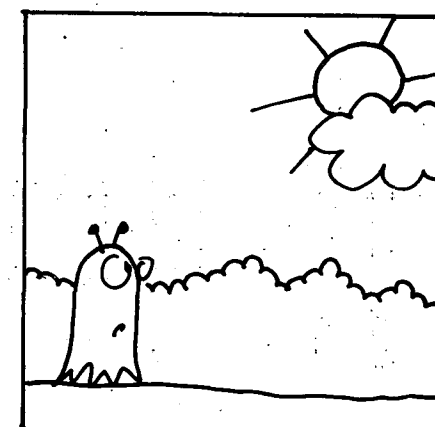
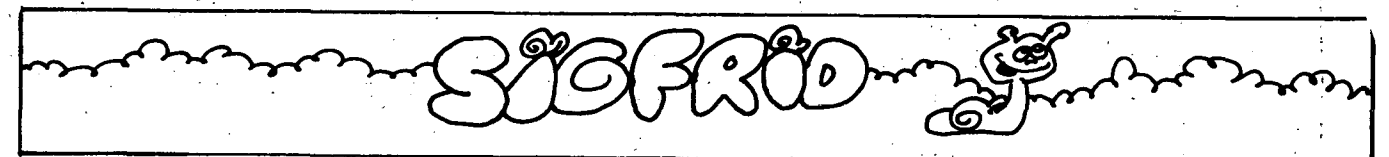
Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli segons sant Joan, capítol 12, versets del 20 al 23 (Jo 12,20-23).

Reflexionem: 1. El cor de Jesús està commòs davant dels fets tràgics que s'apropen. Hi ha uns quants grecs que volen veure'l i parlar amb ell. Andreu i Felip li ho diuen. Jesús, però, els parla de la seva mort amb la imatge del gra de blat que cal que sigui colgat a terra perquè doni fruit. Segurament que ells varen comprendre ben poca cosa.

2. Jesús els parla d'estimar, de servir, de seguir-lo, de donar-ho tot, perquè, després de la mort, només tindrem allò que haurem donat, l'amor amb què haurem estimat, i el bé que haurem fet.

3. Jesús, referint-se a la seva mort en creu i a la seva Resurrecció, parla de quan serà "enlairat". Aleshores atraurà tothom cap a ell. Perquè homes i dones de totes les races reconeixeran que ell és l'únic Senyor i Salvador, font de vida eterna per a tots que creuen en Ell.

El mossèn

DIUMENGE - 20

10.30 Signes del temps.

11.00 Matinal a TV3:

12.30 Esports.

14.15 Gol a gol.

15.00 Telenotícies.

15.30 Batman.

16.00 Les aventures de Sherlock Holmes:

16.50 Tarda de...

18.45 Bàsquet.

20.00 Gol a gol.

20.30 Telenotícies.

21.00 30 minuts:

21.30 A cor obert:

"A les fosques (dual)".

Contingut del programa "SIGNES DELS TEMPS"

20 de març: Taula rodona "CRE-ENÇA-INCREENÇA", amb la intervenció de Fèlix Martí, Josep Mª Castellet i Miquel Alzueta.

27 de març: Església, notícia universal i a casa nostra.

3 d'abril: Missatge de Setmana Santa. Reflexió sobre la litúrgia del misteri de la mort i resurrecció del Crist.

10 d'abril: Entrevista amb el Cardenal Pironio.

Nota: L'hora d'emissió habitual és entre 3/4 d'onze del matí dels diumenges fins a 1/4 de dotze. Amb tot, algun dia, pot avançar-se un xic.

DILLUNS - 21

12.30 Universitat oberta:

13.00 TV3 segona vegada:

"Gol a gol".

14.00 Mag-Magazine.

15.00 Telenotícies.

15.30 Bona cuina.

15.35 L'espantaocells i la senyora King: "Això és el deliri, senyors! (dual)".

16.20 L'exèrcit secret - 16.

17.10 Universitat oberta:

17.35 Ferdy - 19.

18.00 L'home invisible.

18.45 Els Jetson.

19.15 Els fantasmes de Motley Hall:

19.45 Filiprim.

20.30 Telenotícies.

21.00 Filiprim.

21.15 Bona cuina.

21.25 L'equalitzador:

"A radlla (dual)".

22.20 Teatre:

23.50 Telenotícies.

00.00 Arsenal-Atlas.

DIMARTS - 22

12.10 Servei d'informació agrària.

12.30 Universitat oberta:

13.00 TV3, segona vegada:

14.00 Mag-Magazine.

15.00 Telenotícies.

15.30 Bona cuina.

15.35 L'espantaocells i la senyora King: "Només és amor dues vegades (dual)".

16.20 La duquessa de Duke Street:

17.10 Universitat oberta:

17.35 Ferdy.

18.00 Treure/partit del micro.

18.30 Oh! Bongònia.

19.15 Els fantasmes de Motley Hall.

19.45 Filiprim.

20.30 Telenotícies.

21.00 Filiprim.

21.15 Bona cuina.

21.25 Àngel Casas Show.

23.05 Perry Mason:

00.05 Telenotícies.

DIMECRES - 23

12.10 Servei d'informació agrària.

12.30 Universitat oberta:

13.00 TV3, segona vegada:

14.00 Mag-Magazine.

15.00 Telenotícies.

15.30 Bona cuina.

15.35 L'espantaocells i la senyora King: "Acabat (dual)".

16.20 La duquessa de Duke Street:

17.10 Universitat oberta:

17.35 Ferdy.

18.00 Els premis Diamond.

18.30 Cinc i acció.

19.45 Filiprim.

20.30 Telenotícies.

21.05 Lotto 6/49.

21.10 Bona cuina.

21.20 Informatiu cinema.

21.50 Cinema 3:

23.35 Telenotícies.

DIJOUS - 24

12.10 Servei d'informació agrària.

12.30 Universitat oberta:

13.00 TV3, segona vegada:

"Angel-Casas Show".

14.00 Mag-Magazine.

15.00 Telenotícies.

15.30 Bona cuina.

15.35 L'espantaocells i la senyora King: "Assassinat entre amics (dual)".

16.20 La duquessa de Duke Street: "Establiment senyorial".

17.10 Universitat oberta:

17.35 Ferdy.

18.00 L'home invisible.

18.45 Els Jetson.

19.15 Els fantasmes de Motley Hall.

19.45 Filiprim.

20.30 Telenotícies.

21.00 Filiprim.

21.15 Bona cuina.

21.25 Blanc o negre.

23.10 Temps de neu.

23.30 A tot esport.

00.30 Telenotícies.

DIVENDRES - 25

12.30 Universitat oberta:

13.00 TV3, segona vegada:

14.00 Mag-Magazine.

15.00 Telenotícies.

15.30 Bona cuina.

15.35 L'espantaocells i la senyora King: "Mares vigilants (dual)".

16.20 La duquessa de Duke Street: "Una ganga".

17.10 Universitat oberta:

17.35 Ferdy.

18.00 L'home invisible.

18.45 Els Jetson.

19.15 Els fantasmes de Motley Hall.

19.45 Filiprim.

20.30 Telenotícies.

21.00 Filiprim.

21.15 Bona cuina.

21.25 De professió A.P.I.

21.55 Ràdio Cincinnati.

22.25 Crònica 3.

23.25 Telenotícies.

23.40 Les golfes de TV3:

DISSABTE - 26

10.30 Sardanes.

11.00 Universitat oberta:

"Repetició".

13.00 Cinc i acció - (Rep.).

14.15 Oh! Bongònia.

15.00 Telenotícies.

15.30 Bona cuina.

15.35 Els barrufets.

16.00 Futbol.

17.30 Identitats:

"Anthony Bonner".

18.30 Dit i fet.

20.00 Vida salvatge.

20.30 Telenotícies.

21.05 Lotto 6/49.

21.10 Bona cuina.

21.20 Magnum:

"Professor Higgins".

22.20 Pel·lícula:

"Doctora Françoise Galland".

00.00 El món del cinema.

DIUMENGE - 20

2.35 Música golfa.

3.35 El fugitiu.

4.30 Llarg-metratge:

"Sal gorda".

6.00 Documental.

6.30 Ballet desde Sintra.

7.20 Llarg-metratge:

"Irene".

9.00 Informe setmanal.

10.00 El dia del Senyor-Santa Missa.

11.00 Concert.

12.00 Poble de Déu.

12.30 Europa en els segles obscurs.

13.30 La careta.

14.30 48 hores.

15.30 El temps.

15.35 La crida dels gnoms.

16.05 Estrenes TV:

"Policia de a pié".

17.50 Si ho sé no vinc.

18.45 Dibuixos animats.

18.55 Magia Potagia.

19.25 L'hora del T.P.T.

19.55 A portada.

20.30 48 hores.

21.00 A vista d'ocell.

21.30 La vida segueix.

22.35 Diumenge cinema:

DILLUNS - 21

8.00 Bon dia.

9.00 Al matí.

10.00 L'imperdonable - 81.

12.00 Dinastia - 3.

13.00 Benet i Cecili.

13.30 3 x 4.

15.00 Telediari - 1.

15.35 Els Colby:

"Traïcions".

16.30 Tal qual.

17.55 Avanç Telediari.

18.00 Barri Sésamo.

18.30 Chocky.

19.00 A mitja tarda.

19.30 De pel·lícula.

20.30 Telediari - 2.

21.00 El temps.

21.15 El preu just.

23.00 Alfred Hitchcock, presenta.

23.25 Documents TV.

00.55 Telediari - 3.

01.15 Telesport.

DIMARTS - 22

8.00 Bon dia.

9.00 Al matí.

10.00 L'imperdonable - 82.

12.00 Dinastia - 4.

13.00 Les aventures de Gulliver.

13.30 3 x 4.

15.00 Telediari - 1.

15.35 Els Colby.

16.30 Tal qual.

17.55 Avanç telediari.

18.00 Barri Sésamo.

18.30 Heidi.

19.00 Escollir una professió.

19.30 Entre línies.

20.00 Les noies d'or.

20.30 Telediari - 2.

21.00 El temps.

21.15 Viatge amb nosaltres.

22.25 Sessió de nit:

00.10 Telediari - 3.

00.30 Telesport.

00.45 Testimoni.

DIMECRES - 23

8.00 Bon dia.

9.00 Al matí.

10.00 L'imperdonable - 83.

12.00 Dinastia - 5.

13.00 Foc salvatge.

13.30 3 x 4.

15.00 Telediari - 1.

15.35 Els Colby.

16.30 Tal qual.

17.55 Avanç telediari.

18.00 Barri Sésamo.

18.30 La pedra blanca.

19.00 A tope.

20.00 De 9 a 5.

20.30 Telediari - 2.

21.00 El temps.

21.15 Estimats pirulí.

22.20 Cançó trista de Hill Street.

23.15 Viure cada dia.

00.10 Telediari - 3.

00.30 Telesport.

DIJOUS - 24

8.00 Bon dia.

9.00 Al matí.

10.00 L'imperdonable - 84.

12.00 Dinastia - 6.

13.00 Johnny Quest - 2.

13.30 3 x 4.

15.00 Telediari - 1.

15.35 La filla de Mistral - 1.

16.30 Tal qual.

17.55 Avanç telediari.

18.00 Barri Sésamo.

18.30 Musiquissims.

19.00 Crònica jove.

19.25 Amb les mans a la massa.

19.55 Parlant clar.

20.30 Telediari - 2.

21.00 El temps.

21.15 Llum de lluna.

22.15 Dret a discrepar.

23.45 A mitja veu.

00.15 Telediari - 3.

00.35 Telesport.

DIVENDRES - 25

8.00 Bon dia.

9.00 Al matí.

10.00 L'imperdonable - 85.

12.00 Dinastia - 7.

13.00 Els ossos Berenstain.

13.30 3 x 4.

15.00 Telediari - 1.

15.35 La filla de Mistral - 2.

16.30 Tal qual.

17.55 Avanç telediari.

18.00 La llenterna màgica.

19.30 Diccionari de la salut.

20.00 L'hora de Bill Cosby - 49.

20.30 Telediari - 2.

21.00 El temps.

21.15 En família.

22.30 Divendres cinema:

"Alien".

00.40 Telediari - 3.

01.00 Telesport.

DISSABTE - 26

1.15 Jazz entre amics.

2.15 McMillan i la seva esposa.

3.30 Llarg-metratge:

4.55 Documents TV.

6.25 Documental.

7.10 Llarg-metratge:

9.00 A tope.

10.00 Diccionari de la salut.

10.30 El mag d'Oz.

10.55 48 hores.

11.00 La bola de cristall.

12.15 Nova gent.

13.15 Loteria.

13.30 L'altra mirada.

14.30 48 hores.

15.30 El temps.

15.35 Els aurons.

16.05 Primera Sessió:

18.15 Erase una vez... la vida.

18.40 Joc de nens.

19.10 Número 1:

19.40 MC. Gyver:

20.30 48 hores.

22.05 Informe setmanal.

22.15 Dissabte nit.

23.20 Les gallines de Cervantes.

00.45 48 hores.

00.50 Filmoteca TV:

"El demonio y la carne".

DIUMENGE - 20

9.30 Santa Missa.

10.30 Objectiu-92.

12.00 Estudi Estadi.

14.50 L'informatiu cap de setmana.

15.00 Estudi Estadi.

18.00 Connexió amb Madrid.

18.00 Sessió de tarda:

"Tío, ¿de verdad vienen de París?".

19.35 Documental.

20.10 Spenser detectiu privat:

"El asesino anda cerca".

21.00 Connexió amb Sant Cugat.

21.00 L'informatiu cap de setmana.

21.30 Debat.

22.30 Connexió amb Madrid.

22.30 Estudi Estadi.

00.05 Comiat.

DILLUNS - 21

13.00 Avanç de l'informatiu migdia.

13.03 La saga dels Rius.

13.30 Montjuïc.

14.00 L'informatiu migdia.

15.00 Anna Karenina - 9.

15.30 L'era del Pacífic.

16.30 A dos de cinc, tè o cafè.

17.30 Vent, fusta i fang.

18.00 Marta sempre, Marta tothora - 4.

18.30 Avanç de l'informatiu vespre.

18.33 Avec plaisir.

19.00 Picapuça.

20.00 L'informatiu vespre.

20.30 Panorama.

21.00 Connexió amb Madrid.

21.00 El mirador.

21.20 Cidisme, setmana catalana.

21.30 Cinema club:

"El empleo".

23.05 Últimes preguntes.

23.35 Blacke el mag.

00.25 Boxe.

01.30 Comiat.

DIMARTS - 22

13.00 Avanç de l'informatiu migdia.

13.03 La saga dels Rius.

13.30 Portes endins.

14.00 L'informatiu migdia.

15.00 Anna Karenina - 10.

15.30 Planeta vivent.

16.30 A dos de cinc, tè o cafè.

17.30 Soterrani.

18.00 Marta sempre, Marta tothora - 5.

18.30 Avanç de l'informatiu Vespre.

18.33 Avec plaisir.

19.00 Picapuça.

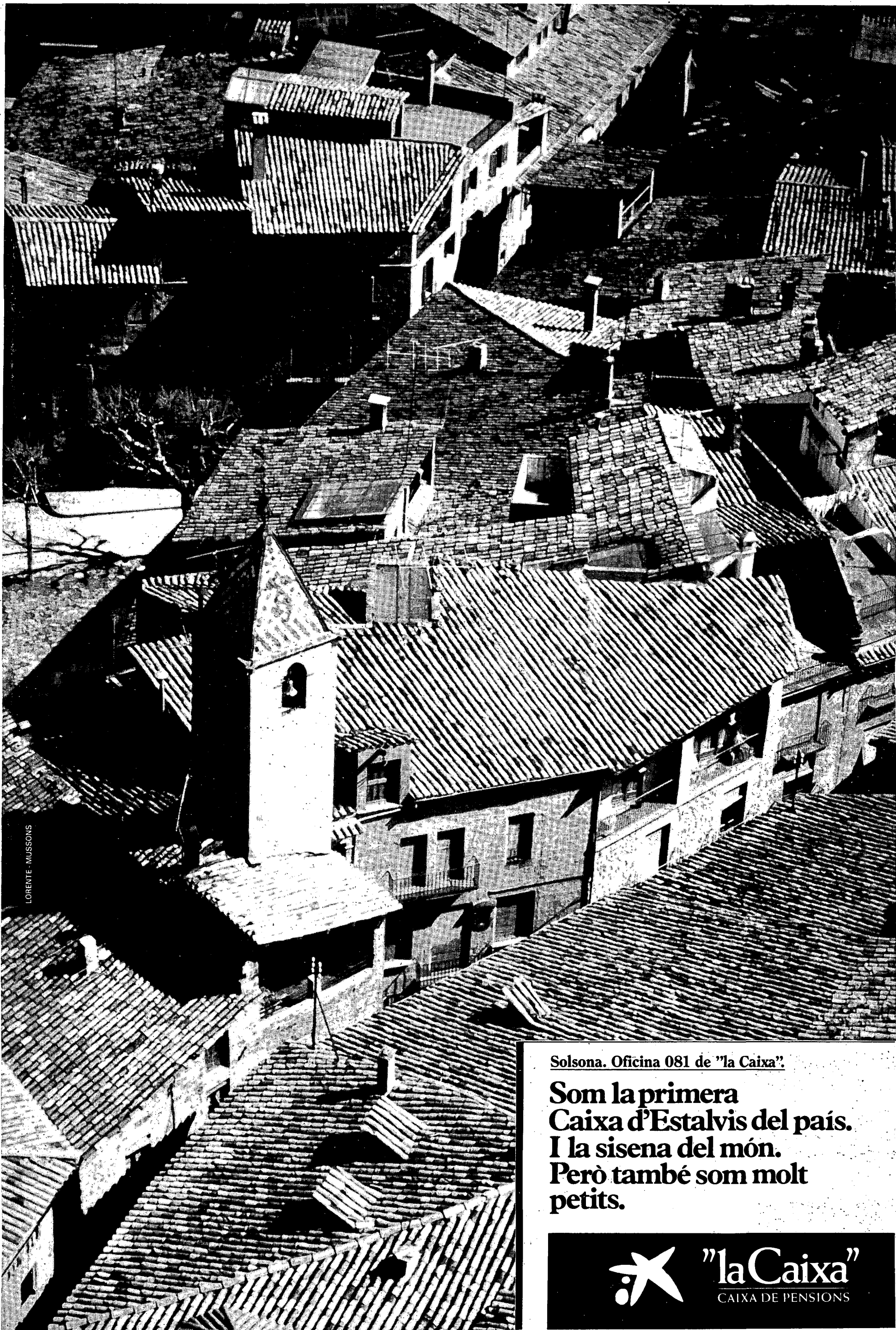
COMENTARIS TV DE PROFESSIÓ A.P.I.

Fins ahir, tant la televisió estatal com l'autònoma, ens tenien acostumats a telesèries d'un to certament poc elegant. Tot eren recursos fàcils, concessions, acudits amb segones i terceres intencions. Semblava que fos impossible fer una telesèrie amb gràcia, per a tots els públics, una telesèrie familiar.

Els plantejaments d'aquelles sèries eren tots molt complicats: matrimonis trèncats, fills rebels. Tot eren problemes rars i de difícil solució, situacions inversemblants que solament podien sortir de la imaginació dels guionistes més aliens al que la vida quotidiana ens porta.

En aquesta circumstància ens trobavem quan va aparèixer la simpàtica sèrie d'en Cassen. En aquest cas tots els tòpics, les frases fetes, les assignatures pendents estaven superades. De professió A.P.I. té tots els ingredients que fan d'aquesta sèrie un producte fi, elegant, ocurrent i a l'abast de tothom. Una de les virtuts d'aquest programa, doncs, és que et pots assegurar a veure'l voltat, absolutament, per tota la família: des dels avis, fins als més petits. No hi ha moltes pretensions: es tracta de passar una bona estona i de reconèixer els personatges reals que ens envolten cada dia. Cap grolleria, cap acudit pujat de to que ens faci avergonyir davant els pares. Tot està filat amb una delicadesa casolana del millor gust. Fixeu-vos en els mots que estic emprant: bon gust, delicadesa, elegància, finor. Podríem dir que els adjectius que aplega el judici que podem fer d'aquesta sèrie són precisament aquells que no podem utilitzar per jutjar la majoria de les telesèries (tant espanyoles com americanes) que s'emeten avui a la televisió. No estaria de més gravar aquests programes i tornar a veure'ls amb la possibilitat per poder aturar les imatges. El fet és que els guions, el fil mateix de cada capítol, és perfecte. Aprofitem, doncs, la bona televisió que encara ens pot arribar a casa.

IGNASI BOFARULL
T.A.C. (Telespectadors Associats de Catalunya) tel. 200 13 69.

LORENTE-MUSSONS

Solsona. Oficina 081 de "la Caixa".

**Som la primera
Caixa d'Estalvis del país.
I la sisena del món.
Però també som molt
petits.**

"la Caixa"
CAIXA DE PENSIONS